Κυκλωμένοι με Θεία Αγάπη

ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΕ ΤΗ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΣΑΝΤ ΡΑΤΖΙΝΤΕΡ ΣΙΝΓΚ

"Encircle with Divine Love"

2015 SK Publications

Επιστήμη της Πνευματικότητας

Κυκλωμένοι από Θεία Αγάπη

ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΕ ΤΗ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΣΑΝΤ ΡΑΤΖΙΝΤΕΡ ΣΙΝΓΚ

"Encircle with Divine Love"
2015 SK Publications

Τίτλος πρωτοτύπου:
***Encircle with Divine** love*

45 175 Naperville Rd., Naperville. IL 60563
and 2 Canal Road, Vijay Nagar, Delhi 110009, India

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : https://www.sos.org/el/

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

Κυκλωμένοι από Θεία Αγάπη

ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΕ ΤΗ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΣΑΝΤ ΡΑΤΖΙΝΤΕΡ ΣΙΝΓΚ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

Άλλα βιβλία του Ρατζίντερ Σινγκ

Σε Αγγλική Γλώσσα:

Θεία Σπίθα
Εσωτερική και Εξωτερική Ειρήνη μέσω του Διαλογισμού
Ενδυναμώνοντας την Ψυχή σας μέσω του Διαλογισμού
Διαλογισμός ως Θεραπεία για την Ψυχή
Το Μεταξένιο Νήμα της Θειότητας
Πνευματική Δίψα
Ηχώ της Θειότητας
Πνευματικά Μαργαριτάρια για Φωτισμένη Ζωή
Οικολογία της Ψυχής και Θετικός Μυστικισμός
Εκπαίδευση για έναν Ειρηνικό Κόσμο
Οράματα για Πνευματική Ενότητα και Ειρήνη

Στα Ινδικά:

Η Πνευματικότητα στη Σύγχρονη Εποχή
Αληθινή Ευτυχία
Αυτογνωσία
Αναζητώντας Ειρήνη στην Ψυχή μας
Σωτηρία μέσω του "Λόγου"
Πνευματικοί Θησαυροί
Το Βίωμα της Ψυχής
Πνευματικές Ομιλίες

Περιεχόμενα

Εισαγωγή

Το βιβλίο "Κυκλωμένοι από Θεία Αγάπη" είναι ένα μπουκέτο λουλουδιών που μοιράστηκαν με ευγνωμοσύνη μαζί μας άνθρωποι, των οποίων οι ζωές ανυψώθηκαν και μεταμορφώθηκαν με τη Χάρη του πνευματικού Διδασκάλου Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ.

Είναι θεμελιώδης αλήθεια της Πνευματικότητας πως, όταν ψάχνουμε τις απαντήσεις για τα μυστήρια της ζωής και του θανάτου, όταν μια ειλικρινής λαχτάρα να γνωρίσουμε τον Θεό ξυπνάει στην καρδιά και την ψυχή μας, τότε οδηγούμαστε σε κάποιον που έχει αυτές τις απαντήσεις και μπορεί να ανταποκριθεί στην κραυγή της ψυχής μας. Ερχόμαστε σε επαφή με έναν πνευματικό Διδάσκαλο, που μπορεί να ανάψει την φλόγα για την αγάπη του Θεού που βρίσκεται κοιμισμένη μέσα μας και μπορεί να χρησιμεύσει ως οδηγός μας, ώστε να μας βοηθήσει να πραγματώσουμε τον αληθινό μας εαυτό.

Εξετάζοντας τη μυστικιστική παράδοση οποιασδήποτε θρησκείας, βλέπει κανείς πως ορισμένες ψυχές αφιέρωσαν τη ζωή τους στο να βρουν τον Δημιουργό. Εκείνοι που η ένταση της αναζήτησής τους τούς οδήγησε στην κατάκτηση του πνευματικού τους στόχου, το κατάφεραν μέσω της βοήθειας Αγίων, μυστών, Διδασκάλων, γκουρού, πνευματικών δασκάλων ή φωτισμένων όντων. Μέσα από κάποια πρακτική αφοσίωσης, ο κάθε αναζητητής σίγησε το νου του και τον μετέτρεψε σε μια ακίνητη λίμνη, επάνω στην οποία αντανακλάται τέλεια η μεγαλοπρέπεια και η δόξα του Θεού. Τέτοιες πολύ αναπτυγ-

μένες ψυχές που συγχώνευσαν την ύπαρξή τους με τη Θεότητα, έγιναν πνευματικοί Διδάσκαλοι.

Μέσω της συγχώνευσής τους με το Θείο, οι πνευματικοί Διδάσκαλοι βίωσαν μια επέκταση της φλόγας της καρδιάς και της συνειδητότητάς τους, ικανής να αγκαλιάσει όλη τη Δημιουργία. Η Ενότητα με τον Θεό τούς οδήγησε στην Ενότητα με όλα τα δημιουργήματα. Συγκινημένοι από τις κραυγές των ψυχών που υποφέρουν, οι πνευματικοί Διδάσκαλοι διαδραματίζουν ένα μοναδικό ρόλο, σύμφωνα με τον οποίο όχι μόνο καταφέρνουν οι ίδιοι να ενωθούν με τη Θεότητα, αλλά και να μοιράζονται ανιδιοτελώς αυτή τους την εμπειρία με άλλους. Δεν ζητούν τίποτα από εμάς. Βρίσκουν χαρά, όταν μας βλέπουν να κάνουμε βήματα προς την κατεύθυνση της επιστροφής μας στον Θεό. Ένας τέτοιος Άγιος, γκουρού ή Διδάσκαλος υπήρχε πάντα στην ανθρωπότητα, ανάμεσά μας, διαθέσιμος για τους ειλικρινείς αναζητητές της θείας αγάπης και θα εξακολουθεί πάντα θα υπάρχει.

Οι εμπειρίες του Θείου δεν προορίζονται αποκλειστικά για λίγους εκλεκτούς. Όμως υπάρχει ένα προαπαιτούμενο για μια τέτοια εμπειρία: είναι η ειλικρινής επιθυμία να γνωρίσουμε τον Κύριο. Όπως ακριβώς μια πηγή που αναβλύζει, προσφέρει νερό σε όλους το ίδιο, έτσι και ο Θεός προσφέρει τροφή σε όλους όσοι αναζητούν αυτή την αιώνια Θεϊκή Πηγή. Δεν χρειάζεται καν να πάμε εμείς στην ίδια την πηγή. Μέσω της Θείας Δύναμης, αυτή η Πηγή μπορεί να αναβλύσει οπουδήποτε κι αν βρισκόμαστε, οποτεδήποτε έχουμε μια βαθιά λαχτάρα να σβήσουμε την πνευματική μας δίψα. Αυτή η Δύναμη μπορεί να μας βρει οπουδήποτε, είτε βρισκόμαστε στη μέση μιας αχανούς ζούγκλας είτε στο κέντρο ενός υπόγειου σταθμού γεμάτο με κόσμο. Μπορεί να μας βρει σε κάθε ήπειρο, σε κάθε πόλη και σε κάθε απομακρυσμένο χωριό. Ανεξάρτητα από την ηλικία μας, την κοινωνική μας κατάσταση, την κουλτούρα ή την εξωτερική μας εμφάνιση, αυτή η Θεϊκή Πηγή της αγάπης δεν κάνει διακρίσεις, αλλά ρέει ελεύθερα προς όλους όσους αναζητούν τα ιαματικά νερά της.

Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, που συχνά αναφέρεται ως Μαχαράτζι, έχει αφιερώσει τη ζωή του στο να επιφέρει προσωπική μεταμόρφωση σε όλους τους ανθρώπους στον κόσμο μέσω του διαλογισμού. Διδάσκει μια τεχνική διαλογισμού, η οποία είναι γνωστή ως "*Τζιότι*" διαλογισμός. Αυτή η απλή, αλλά αξιόλογη άσκηση, εμπλουτίζει τις ζωές μας και σε προσωπικό και σε πνευματικό επίπεδο. Αυτός ο τύπος του διαλογισμού μας ενώνει με τη Δύναμη του Θεού που βρίσκεται μέσα στον καθένα μας και αυτή η Θεϊκή Δύναμη βιώνεται ως Εσωτερικό Φως και Εσωτερικός Ήχος. Η τεχνική αυτή είναι γνωστή και ως "*Σαμπντ* Διαλογισμός", και είναι αυτός ο διαλογισμός που μας υποδεικνύεται την ώρα της Μύησής μας.

Οι διηγήσεις σ΄αυτό το βιβλίο γράφτηκαν από ανθρώπους από διάφορα μέρη του κόσμου και με διαφορετικές συνθήκες ζωής. Οι συγγραφείς μοιράζονται μαζί μας τις εμπειρίες που είχαν με τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και με αυτό τον τρόπο θέλουν να εκφράσουν τη βαθιά τους ευγνωμοσύνη για εκείνον και επίσης, για να μάθουν κι άλλοι την καταλυτική επιρροή που είχε αυτός ο Διδάσκαλος στις ζωές τους. Το μοτίβο που επαναλαμβάνεται διαρκώς στις ιστορίες αυτές είναι η επίγνωση πως η αγάπη του Διδασκάλου βρισκόταν πάντοτε μαζί τους και πως η γεμάτη από αγάπη Θεϊκή Δύναμη υπήρξε εμφανώς παρούσα σε κάθε περίπτωση. Είναι λες και η θεϊκή αγάπη είχε βάλει τα μπράτσα της γύρω τους, τυλίγοντάς τους και κρατώντας τους σφιχτά στην αγκαλιά της.

Αυτές οι εμπειρίες δείχνουν με ποιο τρόπο ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ μπορεί να επηρεάσει τις ζωές των μαθητών του, με μια σειρά απρόβλεπτων γεγονότων. Ένα από τα πολλά «θαύματα» ενός Διδασκάλου που έχει φθάσει στο υψηλότερο πνευματικό επίπεδο είναι το ότι μπορεί να εμφανιστεί με την πνευματική (*Αστρική*) του μορφή στους μαθητές του αλλά και σε άλλους την ώρα του διαλογισμού τους ή ακόμα και την ώρα των καθημερινών τους ασχολιών. Μπορεί να εμφανιστεί ως ανθρώπινο ον ή ως μια αιθερική, γεμάτη με φως, απαστράπτουσα μορφή. Οι αναγνώστες μπορεί αυτό να το βρίσκουν

αδιανόητο κι όμως, αυτό είναι μόνον ένα από τα μυστήρια του Εσωτερικού πνευματικού Μονοπατιού που οδηγεί πίσω στον Θεό.

Αυτό το βιβλίο είναι χωρισμένο σε τέσσερα μέρη, που το καθένα αντιπροσωπεύει διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους η Αγάπη και η Χάρη του Διδασκάλου Ρατζίντερ Σινγκ επηρέασε τις ζωές των συγγραφέων.

Το Πρώτο Μέρος "***Άγγιγμα της Θείας Χάρης***" περιέχει περιγραφές μαθητών που θυμούνται τον τρόπο με τον οποίο τους άγγιξε η θεία αγάπη μέσω της Χάρης του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Αυτό έγινε είτε μέσω μιας εξωτερικής αποκάλυψης ή μέσω μιας εξωτερικής καθοδήγησης που τους έφερε σε εκείνο το σημείο, όπου μπόρεσαν να έρθουν σε επαφή με τα πνευματικά του διδάγματα, είτε μέσω μιας Εσωτερικής αποκάλυψης του Θείου.

Οι αναμνήσεις που περιγράφονται στο Δεύτερο Μέρος του βιβλίου, με τίτλο "***Η θεραπευτική δύναμη της Θείας Αγάπης***", περιγράφουν τους τρόπους με τους οποίους εκείνοι που βίωναν φυσικό πόνο, είτε από ένα ατύχημα, μία αρρώστια ή από κάποια ατυχία, ανακουφίστηκαν ή και απαλλάχτηκαν από τις ταλαιπωρίες τους.

Στο τρίτο μέρος "***Διαλύοντας τις προκλήσεις της ζωής μέσω της Θείας Αγάπης***", περιλαμβάνονται οι πολυποίκιλοι τρόποι με τους οποίους η θεϊκή αγάπη εκδηλώθηκε στις ζωές των συγγραφέων, για να τους βοηθήσει για κάθε φυσικό, νοητικό, οικονομικό ή οποιοδήποτε άλλο εγκόσμιο πρόβλημά τους.

Στο τέταρτο μέρος "***Τυλιγμένοι με Θεία Αγάπη***", έχουμε το πολύ ενδιαφέρον μέρος του βιβλίου με διηγήσεις ανθρώπων, στις οποίες η πνευματική τους λαχτάρα για μια πρώτο χέρι εμπειρία της θείας αγάπης πραγματοποιήθηκε.

Στη διάρκεια των αιώνων, άνθρωποι με διαφορετικό πολιτισμικό επίπεδο, που ακολουθούσαν διάφορα πνευματικά μονοπάτια, έχουν καταγράψει διηγήσεις παρόμοιες με αυτές του παρόντος βιβλίου, αναφερόμενοι στους πνευματικούς Δι-

δασκάλους της εποχής τους. Η Δύναμη του Θεού είναι η ίδια. Αυτό που αλλάζει είναι μόνο η φυσική μορφή (*ο ανθρώπινος πόλος*) μέσω της οποίας οι άνθρωποι μπορούν να συνδεθούν με αυτή την Εσωτερική Δύναμη. Κάποιοι από τους ανθρώπους που συνεισέφεραν στη συγγραφή αυτού του βιβλίου καταθέτουν τις εμπειρίες που είχαν με προηγούμενους Διδασκάλους: τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν (1858-1948), τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ (1894-1974) και τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ (1921-1989). Σήμερα, είναι ο Διδάσκαλος Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ που μας φέρνει σε Εσωτερική επαφή με τη Θεότητα.

Όμως όσο κι αν αυτή η συλλογή ιστοριών μπορεί να μας εμπνεύσει, οι πνευματικοί Διδάσκαλοι μας παροτρύνουν να έχουμε οι ίδιοι προσωπική εμπειρία για το καθετί: «Το να δούμε είναι πάνω από όλα «Seeing is above all», έλεγε ο Διδάσκαλος Κιρπάλ. Δεν πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι μόνο διαβάζοντας εμπνευσμένα βιβλία. Αντίθετα, πρέπει οι ίδιοι να πειραματιζόμαστε μέσα στο εργαστήρι του εαυτού μας, δηλαδή μέσω του διαλογισμού, και να πιστοποιήσουμε οι ίδιοι την αλήθεια αυτών των αποκαλύψεων.

Είναι ευχή και ελπίδα του εκδότη, αυτό το βιβλίο να εμπνεύσει τον αναγνώστη να βιώσει την πνευματική Δύναμη Εσωτερικά, ώστε όλοι να μπορέσουν να απολαύσουν μια ζωή αγκαλιασμένοι και τυλιγμένοι από τη θεία Αγάπη.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Άγγιγμα Θείας Αγάπης

Το πότε και το πώς βρεθήκαμε στα Ιερά Πόδια του πνευματικού μας Διδασκάλου είναι κάτι που ποτέ δε θα ξεχάσουμε. Μπορεί να παρακολουθήσαμε κάποια δημόσια ομιλία, μπορεί να είδαμε κάποιο βίντεο, να διαβάσαμε ένα βιβλίο ή να είδαμε μια διαφήμιση σε εφημερίδα και κάτι να δονήθηκε μέσα μας. Μπορεί, ακόμα, να είμαστε αρκετά τυχεροί και να είχαμε κάποιο Εσωτερικό όραμα ή ο Διδάσκαλος μπορεί «θαυματουργά» να εμφανίστηκε μπροστά στα ίδια μας τα μάτια.

Οι διηγήσεις στο Πρώτο Μέρος περιγράφουν το πώς ο κάθε συγγραφέας αυτού του βιβλίου βρέθηκε κοντά στον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, το σημερινό Διδάσκαλο της Επιστήμης της Πνευματικότητας.

Το να λάβουμε τη Μύηση στο Εσωτερικό Φως και τον Ήχο είναι το ξεκίνημα της επιστροφής μας στο Σπίτι. Από εκείνη τη στιγμή και μετά, ο Διδάσκαλος είναι ο πιστός μας σύντροφος, ο πνευματικός μας οδηγός και μια μόνιμη πηγή θεϊκής αγάπης και έμπνευσης στη ζωή μας.

Ένα
Judy Farlady

Ένιωθα απογοητευμένη, γιατί στο βάθος της καρδιάς μου λαχταρούσα να μάθω την αλήθεια για τη σχέση μας με τον Θεό. Αναρωτιόμουν: ποιος είναι ο Θεός, γιατί βρίσκομαι σ᾽ αυτόν εδώ τον κόσμο και πώς μπορώ να βρω τον Θεό;

Είχα παρακολουθήσει πολλές συγκεντρώσεις διάφορων θρησκευτικών ομάδων, αλλά καμιά δεν μου έδινε τις απαντήσεις που ζητούσα. Τότε, έτυχε να διαβάσω το βιβλίο «Η κορωνίδα της ζωής», του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Ταυτίστηκα με αυτά τα διδάγματα και ένιωσα να ανυψώνομαι πνευματικά και συναισθηματικά. Επιτέλους, πήρα κουράγιο. Όταν, όμως, ρώτησα να μάθω γι᾽ αυτόν τον Διδάσκαλο και έμαθα πως είχε αφήσει το φυσικό του σώμα πολλά χρόνια πριν, με κατέλαβε εκ νέου η θλίψη.

Ο σύζυγός μου συμμεριζόταν την απογοήτευσή μου, καθώς δεν μπορούσαμε να βρούμε ένα ζωντανό Διδάσκαλο σχετικό με αυτό το εξαίσιο πνευματικό Μονοπάτι. Μια μέρα, αποφάσισε να κάνει ένα μεγάλο περίπατο στην πόλη. Όταν σταμάτησε κάποια στιγμή, για να πάρει μια ανάσα και να ξεκουραστεί για μερικά λεπτά, είδε μια πόρτα με μία επιγραφή που έγραφε πως εκεί ήταν «Κέντρο σάτσαγκ»*. Γεμάτος περιέργεια, ανέβηκε τα σκαλιά και μπήκε στην αίθουσα, όπου τον υποδέχθηκαν και του μίλησαν για το Μονοπάτι και τον ζωντανό Διδάσκαλο, Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Επιτέλους, είχαμε βρει ένα μέρος, όπου μπορούσαμε να μελετήσουμε τα διδάγματα των Διδασκάλων και να πάρουμε τη Μύηση στο Εσωτερικό Φως και Ήχο. Το τοπικό γκρουπ του συνέστησε να φέρει κι εμένα σε μια συνάντηση που θα γινόταν σε κάποιο άλλο μέρος, λίγες μέρες αργότερα.

Έτσι και έγινε. Τη συγκεκριμένη ημέρα, μπήκα στο κτίριο που μας υπέδειξαν και ακολούθησα ένα φαρδύ διάδρομο στο χώρο της συνάντησης. Καθώς προχωρούσα, γύρισα το βλέμμα μου προς την πλευρά της κουζίνας και εκεί είδα έναν όμορφο

άντρα με μαύρη γενειάδα και λευκό τουρμπάνι να κάθεται σε έναν πάγκο, ανάμεσα σε εκείνους που ετοίμαζαν το φαγητό. Ήταν πανέμορφος και ακτινοβόλος και με κοίταζε κατάματα. Ποτέ μου δεν είχα ξαναδεί ένα άτομο τόσο αξιοπρόσεκτο. Θεώρησα πως δε θα πρέπει να ήταν ένας συνηθισμένος άνθρωπος.

Σε μια στιγμή, ξαναείδα αυτό το πρόσωπο να στέκεται ακριβώς στη μέση ενός διαδρόμου και για άλλη μια φορά να με κοιτάει κατάματα. Αισθάνθηκα μια αίσθηση σεβασμού για εκείνον. Ένιωθα πως έβλεπε τον Εσωτερικό μου εαυτό σαν να είμουν φτιαγμένη από γυαλί και ότι μπορούσε να δει το περιεχόμενό του. Με κατέλαβε μια αίσθηση ταπεινότητας και ο χρόνος έμοιαζε να κυλάει αργά και να σταματάει. Απλώς στεκόμασταν εκεί, κοιτάζοντας ο ένας τον άλλον. Τότε, από το κεφάλι του άρχισαν να βγαίνουν ακτίνες χρωματιστών φώτων σαν από ουράνιο τόξο. Το σώμα του έλαμπε και τα μάτια του ήταν γεμάτα αγνότητα, ολοκάθαρα και πανέμορφα. ‘Ηταν ολοκληρωτικά γεμάτος με αγάπη και ευσπλαχνία. Δεν μπορώ να βρω κατάλληλες λέξεις, για να περιγράψω αυτό το μεγαλοπρεπές θέαμα.

Άρχισα να αισθάνομαι ότι βρισκόμουν σε μία κατάσταση έκστασης. Επέστρεψε στην κουζίνα κι εγώ τον ακολούθησα. Τον παρακολουθούσα, ενώ βρισκόταν εκεί. Έδειχνε το ενδιαφέρον του σε όλους τους παρευρισκόμενους ακούγοντας προσεκτικά ό,τι έλεγαν. Στράφηκα σε κάποιον δίπλα μου και τον ρώτησα χαμηλόφωνα για αυτόν τον ξεχωριστό άνθρωπο με το τουρμπάνι. Μου απάντησε πως δεν υπήρχε κανένας τέτοιος άνθρωπος εκεί τριγύρω.

Προχώρησα στην αίθουσα συνάντησης για το σάτσανγκ, όπου εκεί είδα φωτογραφίες του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Τότε συνειδητοποίησα πως μόλις είχα βιώσει την εμπειρία της πνευματικής παρουσίας του Διδασκάλου, ενώ εκείνος την ίδια στιγμή βρισκόταν με το φυσικό του σώμα σε άλλο μέρος. Η ακτινοβόλος μορφή του είχε εμφανιστεί μπροστά στα ολάνοιχτα μάτια μου. Από εκείνη τη μέρα, έχω νιώσει πολλές φορές

την παρουσία του. Ξέρω πως βρίσκεται πάντα μαζί μου καθώς και με άλλους, ανεξάρτητα με το πού βρίσκεται το φυσικό του σώμα.

** Σάτσανγκ ονομάζεται ο τόπος συνάντησης ή η συνάθροιση ανθρώπων, για να ασκηθούν στο διαλογισμό στο Εσωτερικό Φως και τον Ήχο, όπως διδάσκεται από τον πνευματικό Διδάσκαλο.*

Δύο
Philip Vedova

Η χρονιά του 2000 ήταν σημαντική για πάρα πολλούς ανθρώπους, ιδιαίτερα όμως για ολόκληρη την οικογένειά μας που αποτελείται από τέσσερα άτομα –της συζύγου μου, των δυο μικρών γιων μας και εμένα– καθώς εκείνη τη χρονιά, ο Σαντ Ρταζίντερ Σιγκ μας έδωσε τη Μύηση στο Φως και στον Ήχο και μας πήρε στην προστατευτική αγκαλιά του.

Στο γύρισμα της νέας χιλιετίας, κανείς από μας δεν είχε ακόμα την παραμικρή ιδέα για αυτό το Μονοπάτι της αλήθειας, αλλά τον Απρίλιο εκείνης της χρονιάς, ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ μου έδωσε το δώρο της Μύησης. Μετά, έγινε ολοφάνερο μέσα μου πως η πορεία της ζωής και της μοίρας μου είχε αμετάκλητα αλλάξει. Συνειδητοποίησα πως τη σπουδαιότητα και τη βαθιά σημασία αυτής της εμπειρίας δεν ήταν δυνατόν να τη μεταφέρω στην αγαπημένη μου σύζυγο Κάρεν, όπως, επίσης, δεν μπορούσα να της εκφράσω το πόσο ειλικρινά ήλπιζα να θελήσει κι εκείνη να ακολουθήσει αυτό το νέο τρόπο ζωής.

Η πιο θερμή μου προσευχή λοιπόν ήταν, με κάποιο τρόπο, ο Διδάσκαλος να εμπνεύσει και να πείσει την γυναίκα μου –ίσως ακόμα και τα παιδιά μας– και να τους δείξει την αληθινή του φύση, οδηγώντας τους κι αυτούς στο να ζητήσουν αυτόν τον ανεκτίμητο θησαυρό και να ενωθούν μαζί μου στο πολυπόθητο αυτό ταξίδι.

Τις εβδομάδες που ακολούθησαν τη Μύησή μου, η γυναίκα μου κι εγώ παρατηρήσαμε μια σημαντική πρόοδο στην καθημερινή συμπεριφορά μου. Παρ' όλα αυτά, πριν σιγουρευτούμε τελείως για το πού είχαμε οδηγηθεί, αποφασίσαμε να μην προφέρουμε ούτε λέξη γι' αυτό το Μονοπάτι μπροστά στα παιδιά μας, ούτε καν να αναφερθούμε στον Διδάσκαλο Ρατζίντερ.

Ένα σκοτεινό, χειμωνιάτικο βραδάκι γύρω στις επτά, ο μικρός μου γιός Τζόναθαν κι εγώ επιστρέφαμε από το μάθημα του πιάνου του. Καθώς το αυτοκίνητο έφτανε στο δρομάκι

μπροστά από το σπίτι που νοικιάζαμε, εμφανίστηκε το χαμογελαστό προσωπάκι του επτάχρονου Μάθιου να κρυφοκοιτάζει από ένα μπροστινό παράθυρο, ακριβώς από πάνω μας. Ξαφνικά, γούρλωσε τα μάτια του και το στόμα του έμεινε ολάνοιχτο, σε μια απόλυτη έκφραση ξαφνιασμένης δυσπιστίας. Ήρθε τρέχοντας στην εξώπορτα να μας προϋπαντήσει. Ξεσπώντας σε ενθουσιασμένες φωνές, έδειχνε με το χέρι του ένα σημείο πίσω μας, πάνω από τα κεφάλια μας. Ήμαστε μπερδεμένοι και καθώς προσπαθούσαμε να βγούμε από το αυτοκίνητο, φώναζε: «Κοιτάξτε! Εκεί είναι ο Διδάσκαλος, εκεί είναι ο Διδάσκαλος!»

Καθώς ο Τζόναθαν κι εγώ γυρίσαμε τα κεφάλια μας προς το σημείο που μας έδειχνε ο Μάθιου, περίπου τριάντα πόδια μακριά, το μόνο που βλέπαμε ήταν το συνηθισμένο άδειο δρομάκι. Κρύωνα, ήμουν κουρασμένος και πεινούσα και δεν είχα καμία όρεξη για τα παιδιάστικα παιχνίδια του Μάθιου. Αγνόησα τις φωνές του και ανέβασα τα αγόρια στο σπίτι για το βραδινό μας. Όμως, ο Μάθιου δεν κρατιότανε, όσο κι αν προσπαθούσαμε να τον κάνουμε να καθίσει στη θέση του τραπεζιού. Κάθε λίγα λεπτά πεταγόταν απ΄την καρέκλα του, έτρεχε στο παράθυρο και στεκόμενος πίσω απ΄τις κουρτίνες, έδινε αναφορά σε όλους εμάς τους υπόλοιπους που ήμαστε καθισμένοι στο τραπέζι: «Ναι, είναι ακόμα εκεί. Ο Διδάσκαλος στέκεται ακόμα εκεί και χαμογελάει».

Κοιταχτήκαμε με τη γυναίκα μου και μετά από περίπου ένα τέταρτο, η γυναίκα μου κι εγώ συνειδητοποιήσαμε πως δεν είχαμε ποτέ αναφέρει στα αγόρια τίποτα για τον Διδάσκαλο, ακόμα ούτε και τη λέξη "Διδάσκαλος". Τώρα, αν θέλαμε κάποτε να τελειώσουμε το δείπνο με την ησυχία μας, θα έπρεπε να δώσουμε σημασία στο Μάθιου. Τον ρωτήσαμε, λοιπόν, να μας περιγράψει τον Διδάσκαλο. «Έχει ένα λευκό τουρμπάνι στο κεφάλι του», είπε, «ένα μεγάλο μαύρο μούσι, άσπρα παπούτσια και άσπρο παντελόνι. Ω…ω! Και φοράει ένα μακρύ παλτό που φτάνει κάτω από τα γόνατά του.»

Εκείνη τη στιγμή θυμήθηκα πως υπήρχε μια μικρή ασπρόμαυρη φωτογραφία του Διδασκάλου και της Μάτα Ρίτα Τζι

στο οπισθόφυλλο ενός από τα βιβλία μας. Το έφερα γρήγορα, και ο Μάθιου μαζί με όλους μας κοιτούσαμε προσεκτικά τη φωτογραφία του Διδασκάλου και της συζύγου του. «Ναι, αυτός είναι, αυτός είναι ο Διδάσκαλος», μας επιβεβαίωσε ο Μάθιου, «μόνο που το παλτό που φορούσε δεν ήταν γκρι, σαν αυτό της φωτογραφίας, αλλά ανοιχτό καφέ.»

Τρέξαμε όλοι στο παράθυρο ξανά, για να ανακαλύψουμε πως το όραμα του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ που είχε ο Μάθιου, είχε πια τελειώσει. Παρ᾽ όλα αυτά, ο Μάθιου παρέμεινε συνεπαρμένος και ακτινοβολούσε για αρκετές μέρες μετά από αυτό το συμβάν. Πέρασαν μήνες, πριν μάθω πως ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ έχει όντως ένα ανοιχτό καφέ παλτό*, σαν αυτό που περιέγραψε ο Μάθιου.

Ό,τι είδους αμφιβολίες κι αν είχαν η γυναίκα μου και οι γιοι μου ως προς την αληθινή φύση του Διδασκάλου Ρατζίντερ, είχαν αρθεί σε τεράστιο βαθμό από αυτό το περιστατικό· τόσο πολύ, ώστε μέσω της Χάρης του, η Κάρεν πήρε Μύηση τον Ιούνιο, ενώ τα αγόρια μας έλαβαν τη Μύηση στον Ήχο, στις αρχές του Νοέμβρη της ίδιας χρονιάς.

** Αυτό το ίδιο, το γνωστό σε όλους μας καφέ παλτό, φορούσαν και ο Διδάσκαλος Κιρπάλ και ο Διδάσκαλος Ντάρσαν.*

Τρία
Marina Gil

Αυτό που θα διηγηθώ, συνέβη πολλά χρόνια πριν, αλλά το θυμάμαι τόσο ζωντανά σαν αν ήταν χτες. Ένα απόγευμα, λίγο μετά που είχα πληροφορηθεί πως ο αγαπημένος Διδάσκαλος Ντάρσαν Σινγκ είχε φύγει από αυτό το επίπεδο, έφευγα από το γραφείο μου έχοντας τελειώσει τη δουλειά της ημέρας. Όπως και χιλιάδες άλλοι γιοι και θυγατέρες του, όπως μας αποκαλούσε, ένιωθα μεγάλη θλίψη για την απώλειά του. Τι θα έκανα δίχως την πνευματική του καθοδήγηση και τη διαρκώς παρούσα αγάπη της Διδασκάλου Δύναμης;

Κοίταξα ψηλά, πάνω στον ολοκάθαρο γαλάζιο ουρανό και τότε είχα το εξής όραμα: είδα ένα λάβαρο με πανέμορφα χρυσά γράμματα. Τα γράμματα ήταν τοποθετημένα κάθετα και έγραφαν: «Ρατζίντερ». Εκείνη τη στιγμή κατάλαβα ότι ο γιος του Διδασκάλου Ντάρσαν, που δεν τον είχα συναντήσει ποτέ, θα ήταν ο διάδοχός του. Καθώς επέστρεφα από το γραφείο μου, ήμουν τόσο χαρούμενη, αλλά δεν υπήρχε κανείς να μοιραστώ τα νέα μαζί του. Έπρεπε να τα κρατήσω για τον εαυτό μου.

Γύρισα σπίτι ευτυχισμένη και ακτινοβολώντας, γιατί τώρα είχα απόλυτη πίστη για το ποιος ήταν ο διάδοχος του Διδασκάλου μου, πριν καν τον συναντήσω ή πριν μάθω γι᾽ αυτόν από τους άλλους. Μέχρι και σήμερα, θα μπορούσα να περιγράψω με ακρίβεια αυτά τα γράμματα και τον τρόπο που εμφανίστηκαν. Όταν τελικά συνάντησα τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, ήταν υπέροχο να βιώνω τη θεία του αγάπη και να βλέπω πόσο καλόκαρδος είναι αυτός ο Άγιος του οποίου το όνομα ήταν γραμμένο με χρυσά γράμματα στον ουρανό.

Τέσσερα
Tauqir Ahmad

Ζω στο Σίδνεϋ και μυήθηκα από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ το 1984, στο Δελχί. Όταν ο Διδάσκαλος Ντάρσαν άφησε το φυσικό του σώμα, πέντε χρόνια αργότερα, πληροφορήθηκα μέσω ενός αντιπροσώπου του πως ο πνευματικός του διάδοχο, ήταν ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Είμαι γιατρός και παρά το ότι ήμουν λυπημένος και ένιωθα κατακερματισμένος από την απώλεια, έπρεπε εκείνη τη μέρα να πάω στη δουλειά μου. Σε ένα μικρό διάλειμμα ανάμεσα στους ασθενείς, η σκέψη μου πήγε σε ένα τεύχος του Σατ Σαντές που εκδίδεται από τον οργανισμό μας. Είχα δει πως περιείχε μια φωτογραφία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ νεαρού, στη συντροφιά του πατέρα του, του Διδασκάλου Ντάρσαν. Έτρεξα σε ένα δωματιάκι πίσω απ᾽ το γραφείο μου και βρήκα το τεύχος.

Εστίασα την προσοχή μου σε μια φωτογραφία του Διδασκάλου Ρατζίντερ, τον οποίο δεν είχα συναντήσει ποτέ. Συγκεντρωνόμουν στα μάτια του, όταν ξαφνικά έγιναν ακτινοβόλα και μεγάλωσαν. Η ακτινοβολία τους με διαπέρασε στο Τρίτο μου Μάτι και ένιωσα να γεμίζω με αγάπη και ευδαιμονία. Παρόλο που έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε, συνεχίζω να θυμάμαι ολοζώντανα αυτή την εμπειρία.

Αρκετά χρόνια αργότερα, το τοπικό μας σάτσαγκ ενθουσιάστηκε, όταν ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ (*που επίσης τον αναφέρουν ως Μαχαράτζ Τζι*) πέρασε κάποιες μέρες στην Αυστραλία δίνοντας δημόσιες ομιλίες και σεμινάρια διαλογισμού. Όταν ήρθε η ώρα να φύγει από το Σίδνεϋ, ήταν δύσκολο να αποχαιρετιστούμε.

Πήγα στο αεροδρόμιο με τον Μαχαράτζι και την οικογένειά του και τους παρακολουθούσα, καθώς επιβιβάζονταν στο αεροπλάνο. Προς έκπληξή μου, ενώ σάρωνα με το βλέμμα μου τα παράθυρα του αεροπλάνου, με την ελπίδα να δεχθώ μια ματιά του Διδασκάλου καθώς θα καθόταν στη θέση του, είδα την ακτινοβόλο ή πνευματική μορφή του Διδασκάλου Ρατζί-

ντερ σε καθένα από τα παράθυρα του αεροπλάνου. Ήταν ίσως τριάντα τα παράθυρα που μπορούσα να δω. Αυτό το θέαμα διήρκησε, μέχρι που το αεροπλάνο απογειώθηκε και αυτή η υπέροχη ευλογία ηρέμησε την καρδιά μου.

Είμαι ευγνώμων που η οικογένειά μου είναι και αυτή στο Μονοπάτι και που τα παιδιά μου έχουν λάβει τη Μύηση. Παρά το γεγονός ότι αρχικά η σύζυγός μου δεν αποδέχθηκε το πνευματικό αυτό Μονοπάτι, με βοήθησε στην οργάνωση της περιοδείας του Διδασκάλου στο Σίδνεϋ. Την επόμενη χρονιά, σε μια από τις συζητήσεις μας της ανέφερα πως ο ζωντανός Διδάσκαλος είναι το όχημα της Θείας Δύναμης στη γη. Δεν μπορούσε να συμφιλιωθεί μ΄αυτή την ιδέα και έμεινε ξύπνια το μεγαλύτερο μέρος της νύχτας, προσπαθώντας να την επεξεργαστεί. Την επόμενη μέρα, πήγε σε ένα τοπικό εμπορικό κέντρο και έτυχε να είναι η πρώτη που μπήκε μέσα. Εκεί είδε τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ να στέκεται ακριβώς μπροστά της, περίπου ένα μέτρο μακριά. Ήταν ντυμένος με λευκά ρούχα και φορούσε λευκό τουρμπάνι. Της χαμογέλασε και εξαφανίστηκε. Εκείνη σοκαρίστηκε και λίγες μέρες αργότερα μου μίλησε για την εμπειρία της. Της εξήγησα πως ο Μαχαράτζ Τζι τής εμφανίστηκε, για να τη διαβεβαιώσει πως όντως είναι ο ζωντανός Διδάσκαλος. Η γυναίκα μου του έγραψε ένα γράμμα και σε απάντηση ο Μαχαράτζ Τζι τη συμβούλεψε να κάνει διαλογισμό. Ακολουθώντας τη συμβουλή του, άρχισε να βλέπει Εσωτερικά κύκλους φωτός διαφόρων χρωμάτων. Αργότερα, έλαβε τη Μύηση.

Πέντε
Calvin Williams

Ποτέ δε θα ξεχάσω την πρώτη φορά που συνάντησα τον Διδάσκαλο μου, τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Τον περίμενα στο διαμέρισμά του στο Δελχί, μαζί με κάμποσους άλλους ανθρώπους, όταν άνοιξε η πόρτα και μπήκε. Γύρισα το κεφάλι μου, ανυπομονώντας να τον κοιτάξω και είδα πως ακτινοβολούσε ένα υπέροχο, απαλό και παλλόμενο μπλε χρώμα. Γύρισα προς κάποιον που στεκόταν δίπλα μου, ρωτώντας με δυσπιστία: «Το είδες αυτό;» Δυστυχώς, όταν κοίταξα πάλι πίσω, δεν μπορούσα πια να δω το φως. Με την πάροδο των ετών, ανέπτυξα βαθιά αγάπη και σεβασμό για τον Διδάσκαλο Ντάρσαν και όταν εγκατέλειψε αυτή τη γη, ένιωθα σαν χαμένος. Μια από τις επιθυμίες που πάντα είχα ήταν να μπορούσε ο Διδάσκαλος να ευλογήσει το γάμο μου, αλλά δυστυχώς έφυγε, πριν συμβεί αυτό. Τον επόμενο χρόνο μετά την αναχώρησή του, η μνηστή μου Βίβιαν κι εγώ αποφασίσαμε να παντρευτούμε.

Η Βίβιαν είχε μυηθεί πρόσφατα από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και ζούσαμε στην Ουάσινγκτον. Φυσικά, ήθελα να ευλογηθεί ο γάμος μας από τον Μαχαράτζ Τζι, αλλά ακόμα ένιωθα άβολα στη σκέψη του πνευματικού διαδόχου. Αισθανόμουν πως χρειαζόμουν μια προσωπική επιβεβαίωση. Ξεκινήσαμε ένα ταξίδι δεκαεπτά ωρών, οδηγώντας προς το Σικάγο, για να ζητήσουμε τις ευλογίες του και σχεδόν σε όλο το δρόμο προσευχόμουν. Προσευχόμουν να μπορέσω να αντιληφθώ, μόλις θα τον έβλεπα, ότι ο Διδάσκαλός μου εργαζόταν μέσα από εκείνον.

Όταν φτάσαμε, προχωρήσαμε σε μια αίθουσα που μας είπαν πως ο Μαχαράτζ Τζι μόλις είχε αρχίσει το σάτσαγκ. Είπαν πως βρισκόταν ήδη καθισμένος στην εξέδρα. Όταν άνοιξαν οι πόρτες της αίθουσας, τον είδα αμέσως να κάθεται μπροστά στην αίθουσα. Έκπληκτος τον είδα να περιβάλλεται από ένα απίστευτα φωτεινό, απαλό μπλε φως. Ήταν τόσο λαμπερό, που δεν μπορούσα να δω κανένα από τα χαρακτηριστικά του

προσώπου του· μόνο τα μάτια του έβλεπα. Κοίταξε κατευθείαν προς εμένα και εγώ ξέσπασα σε κλάματα. Είχα πάρει το μάθημά μου να μην απομακρύνω το βλέμμα μου, γι᾽ αυτό κράτησα τα μάτια μου καρφωμένα επάνω του, καθώς καθόμασταν στις θέσεις μας. Όπως καθόμουν εκεί, σιγά-σιγά το φως χάθηκε και μπόρεσα να δω το υπόλοιπο πρόσωπό του και τα γένια του. Μετά το σάτσαγκ, η Βίβιαν κι εγώ είχαμε την ευκαιρία να μιλήσουμε με τον Μαχαράτζ Τζι και πήραμε τις ευλογίες του για το γάμο μας. Ήμουν βέβαιος πως συγχρόνως πήραμε και τις ευλογίες του δικού μου Διδασκάλου, του Σαντ Ντάρσαν Σιγκ.

Έξι

Nilo Galvez Pozo

Κάποιες φορές, εκείνοι που αναζητούν να πάρουν τη Μύηση στο διαλογισμό που διδάσκει ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, πιστεύουν ότι αν περιμένουν, για να βρεθούν στη φυσική παρουσία του πνευματικού Διδασκάλου, θα έχουν μια πιο άμεση Εσωτερική εμπειρία. Ωστόσο, οι μεγάλοι Διδάσκαλοι αυτού του Μονοπατιού ανέκαθεν υπογράμμιζαν πως αυτό δεν είναι απαραίτητο. Μπορούμε να λάβουμε την ίδια πνευματική αφύπνιση, τη σύνδεση με το Θείο Φως και Ήχο μέσω της Μύησης, και μέσω των οδηγιών που διαβάζονται από έναν εγκεκριμένο αντιπρόσωπό του. Στην πραγματικότητα, σε πολλά μέρη του κόσμου, δεν είναι δυνατόν να βρεθούμε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου.

Θα ήθελα να μοιραστώ μια εμπειρία που είχα τον Αύγουστο του 2001, ενώ παρευρισκόμουν σε μια ομιλία και Μύηση για νέους αναζητητές, στο κεντρικό αμφιθέατρο του Εθνικού Πανεπιστημίου του Περού. Ακολουθούσα ήδη εδώ και αρκετό καιρό το Μονοπάτι κι εκείνο το βράδυ, βοηθούσα με την οργάνωση της ομιλίας. Ένας αντιπρόσωπος της Επιστήμης της Πνευματικότητας είχε ταξιδέψει από το Σικάγο, για να μας μιλήσει για το διαλογισμό.

Η αίθουσα ήταν γεμάτη με ανθρώπους από όλα τα κοινωνικά στρώματα, από αξιωματούχους μέχρι φτωχούς κι άλλους πολλούς που έδειχναν έντονο ενδιαφέρον για το Μονοπάτι.

Στεκόμουν στο μπροστινό μέρος του αμφιθεάτρου, καθώς διαβάζονταν οι οδηγίες της Μύησης, όμως όταν όλοι άρχισαν να διαλογίζονται, βρέθηκα στο πίσω μέρος της αίθουσας. Δεν μπορώ να εξηγήσω πώς βρέθηκα εκεί! Εν τω μεταξύ, η πνευματική μορφή του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ εμφανίστηκε στο μπροστινό μέρος της αίθουσας. Είδα πολλούς άλλους Διδασκάλους στη δεξιά πλευρά του χώρου να κατεβαίνουν ένα βουνό και να περνούν κατά μήκος ενός ναού. Αυτή η αιθέρια εικόνα σταδιακά κατέλαβε όλο το χώρο μπροστά από το αμφιθέατρο.

Έβλεπα στ΄αλήθεια όλα αυτά; Στεκόμουν δίπλα σε κάποιο άλλο μέλος του σάτσαγκ και ψιθυρίζοντας, τον ρώτησα αν έβλεπε κι εκείνος το ίδιο πράγμα. Κι εκείνος ήταν αποδέκτης της Χάρης, μόνο που εκείνος έβλεπε την πνευματική μορφή του Διδασκάλου να εμφανίζεται πάνω σε μια μαύρη οθόνη, μπροστά από το αμφιθέατρο.

Η ευλογία αυτής της γεμάτης με δύναμη πανοραμικής σκηνής ήταν για μένα η θετική απόδειξη πως η Διδάσκαλος Δύναμη είναι παρούσα στις Μυήσεις, όπου κι αν βρίσκεται το φυσικό σώμα του Διδασκάλου.

Επτά
Margarete Czerny

Όταν ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ προεδρεύει σε κάποιο από τα πολλά Συνέδρια για την Ενότητα του Ανθρώπου, πολλοί πολιτικοί αλλά και εκκλησιαστικοί ταγοί από όλο τον κόσμο ταξιδεύουν μέχρι το Δελχί, για να συμμετάσχουν. Κάποια χρονιά, ένας θρησκευτικός αξιωματούχος από την Ολλανδία ήταν ομιλητής στο συνέδριο αυτό που το παρακολουθούσαν πάνω από εκατό χιλιάδες άνθρωποι.

Ο ομιλητής έπρεπε να φύγει κατευθείαν, μόλις κατέβηκε από την εξέδρα, εξαιτίας κάποιας γιορτής που γινόταν στη χώρα του κι έτσι δεν μου δόθηκε η ευκαιρία να τον αποχαιρετήσω. Λίγα χρόνια αργότερα, που ταξίδευα στον Ολλανδία, σκεφτόμουν: «Θα ήθελα να συναντήσω ξανά αυτόν το θρησκευτικό ηγέτη». Όταν του τηλεφώνησα, εκείνος θυμήθηκε το συνέδριο με τον Μαχαράζ Τζι και μου είπε: «Κι εγώ θέλω να συναντηθούμε αμέσως».

Συναντηθήκαμε στο χώρο λατρείας του. Μου είπε: «Ήμουν εντυπωσιασμένος από το Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου και από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Στη διάρκεια του συνεδρίου, είδα φως να βγαίνει από μέσα του. Καθώς ταξίδευα από το Δελχί πίσω στην Ολλανδία, ενώ βρισκόμουν μέσα στο αεροπλάνο, ένιωθα ολόκληρο το σώμα μου σαν να είναι ηλεκτρισμένο.»

Μου εξήγησε πως αυτή η εμπειρία είχε επηρεάσει τη ζωή του και τις Κυριακάτικες ομιλίες που έδινε, οι οποίες μεταδίδονταν τηλεοπτικά σε ολόκληρη την Ολλανδία. Είπε: «Νιώθω πως αυτές οι ομιλίες είναι εμπνευσμένες από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ». Στο τέλος, με παρακάλεσε την επόμενη φορά που θα συναντήσω τον Μαχαράζ Τζι, να του μεταφέρω τους θερμότερους χαιρετισμούς και το σεβασμό του για εκείνον. «Ποτέ δε θα ξεχάσω το χρόνο που πέρασα μαζί του», είπε.

Θυμάμαι, επίσης, μια φορά που ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ είχε έρθει στη Βιέννη, για να συναντήσει το τοπικό σανγκάτ

και το κοινό. Μετά από αυτό το πρόγραμμα με τον Μαχαράτζ Τζι, δέχθηκα ένα τηλεφώνημα από κάποιον μάνατζερ μιας μεγάλης Αυστριακής εταιρείας. Μου είπε πως είχε παρακολουθήσει την ομιλία του Μαχαράζ Τζι και πως τον είχε αγγίξει τόσο πολύ, που δεν μπορούσε να κοιμηθεί ολόκληρη τη νύχτα. Μου είπε πως στις τρεις το πρωί, άρχισε να βλέπει ξαφνικά όμορφα χρώματα και φώτα και μετά αισθάνθηκε πως έγινε ο ίδιος το φως. Είπε πως με αυτή την εμπειρία ένιωθε τόση χαρά, αγάπη και γαλήνη, που δεν ήξερε πώς να την εκφράσει. Την επόμενη μέρα ζήτησε Μύηση.

Οκτώ
Alma Corona

Τα διδάγματα του ΣαντΜατ λένε πως ένας Αληθινός Πνευματικός Διδάσκαλος νοιάζεται για τους συγγενείς και τους αγαπημένους του μυημένου, ακόμα κι όταν εκείνοι δεν ακολουθούν το Μονοπάτι. Θέλω να μοιραστώ μια ιστορία που το επιββαιώνει αυτό.

Κάποια φορά που επισκεπτόμουν τους γονείς μου στο Autlàn, κοντά στην πόλη Guzmàn (*στην επαρχία Jalisco στο Μεξικό*), τοποθέτησα μια φωτογραφία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ στο κομοδίνο, δίπλα στο κρεβάτι μου. Η μητέρα μου, ογδόντα τριών ετών, την είδε εκεί και με ρώτησε: «Ποιος είναι αυτός ο άντρας; Τον ξέρω! Ήρθε κάποια φορά στο σπίτι και στεκόταν δίπλα στην κουζίνα. Κοιτάζοντάς τον, γέμιζα με τόση χαρά και γαλήνη, που δεν μπορούσα ούτε καν να μιλήσω». Πρόσθεσε: «Δεν τον είδα να φεύγει, εξαφανίστηκε με κάποιον τρόπο, χωρίς να μπορέσω να αρθρώσω λέξη».

Η μητέρα μου είπε πως δεν είχε δει ποτέ κάποιον να φοράει τουρμπάνι και είχε ξαφνιαστεί, διότι στο Autlàn κανείς δεν ντύνεται έτσι. Δεν μπορούσε να δώσει καμία εξήγηση γι᾽ αυτή την ιδιαίτερη επίσκεψη και για χρόνια δε γνώριζε ποιος ήταν.

Εκείνη τη στιγμή, της είπα περισσότερα για τον Μαχαράτζ Τζι. Συγκινήθηκε ιδιαίτερα, όταν της εξήγησα πως δεν ήταν με τη φυσική του μορφή που την επισκέφτηκε, καθώς δεν ζει στο Μεξικό. Στην πραγματικότητα, εκείνο τον καιρό βρισκόταν στην άλλη άκρη του κόσμου.

Εννιά
Radmira Ramlogan

Μυημένη από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, ένιωσα πολύ μεγάλο πόνο, όταν έφυγε από το φυσικό επίπεδο. Πέρα απ΄αυτό, ένιωθα πως δε θα μπορούσα ποτέ να αποδεχτώ ένα νέο Διδάσκαλο. Πέρασαν έτσι έξι χρόνια και κάποτε, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ επισκέφθηκε την πόλη μου την Trinidad.

Δεν ήμουν σίγουρη για το ποια θα ήταν η αντίδρασή μου συναντώντας αυτόν τον Διδάσκαλο, μέχρι που έφθασε στον χώρο, όπου περιμέναμε όλοι να τον υποδεχθούμε. Από απόσταση, το μόνο που μπορούσα να δω ήταν φως. Τόσο έντονο φως, που δεν μπορούσα να δω τίποτα άλλο. Καθώς πλησίαζε πιο κοντά, η ένταση της αγάπης και της Χάρης του ήταν τόσο μεγάλη, που τα μάτια μου γέμισαν δάκρυα. Μετά από το πρόγραμμα καλωσορίσματος, πήγα στο βάθος του κτιρίου και απλώς έκλαιγα. Δεν μπορούσα να πιστέψω αυτό που μόλις είχα δεχτεί. Ήταν τότε λοιπόν, που η αγάπη μου για τον Μαχαράτζ Τζι άρχισε να μεγαλώνει και δε σταμάτησε ποτέ.

Η οδύνη ωστόσο που είχα νιώσει για την απώλεια του Διδασκάλου Ντάρσαν δεν είχε μειωθεί, μέχρι που κατά τη διάρκεια εκείνης της επίσκεψης, είχα μια συνέντευξη με τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Αποκαρδιωμένη και με δάκρυα, του είπα πόσο μου έλειπε ο Διδάσκαλος Ντάρσαν. Κοίταξε τα μάτια μου και είπε απαλά: «Σε όλους μας λείπει». Με αυτά τα λόγια του, ο πόνος μου έφυγε.

Αρκετά χρόνια αργότερα, είχα την ευκαιρία να περάσω κάποιο χρόνο με τον Μαχαράτζ Τζι στο κέντρο διαλογισμού "Σαουάν Κιρπάλ", στο Μπόουλινγκ Γκριν, στη Βιρτζίνια. Κατά τη διάρκεια ενός προγράμματος στην κεντρική αίθουσα, έβλεπα τα πρόσωπα των τριών προηγούμενων μεγάλων Διδασκάλων γύρω από το πρόσωπο του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι. Μετά από λίγο, είδα το πρόσωπο του Διδασκάλου Ρατζίντερ να μεταμορφώνεται σ΄εκείνο του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι και ένιωσα απίστευτη πνευματική φόρτιση.

Όταν τελείωσε η ομιλία, ένιωθα σαν να είχα μεταφερθεί σε άλλο κόσμο και μετά ξαναγύρισα στη γη. Ήθελα να μείνω μόνη, έτσι ανέβαλα το μεσημεριανό φαγητό μου και κάθισα σ΄ένα παγκάκι μακριά απ᾽ όλους. Τα δάκρυά μου έτρεχαν ανεξέλεγκτα. Ένιωθα ανάξια για τέτοια Χάρη. Έχοντας δει το όραμα του Διδασκάλου Ντάρσαν, μου είχαν επιστρέψει όλα εκείνα τα βαθιά συναισθήματα του αποχωρισμού. Μετά από λίγο, καθώς καθόμουν εκεί μόνη μου, είχα την διακριτή επίγνωση της πνευματικής παρουσίας του Διδασκάλου μου και ένιωθα το παρήγορο χέρι του στην πλάτη μου. Αυτό με βοήθησε να ελέγξω τα δάκρυά μου και να επιστρέψω στην αίθουσα, ενώ ήμουν ακόμα σε κατάσταση πνευματικής μέθης.

Δέκα
Refugio Franco

Όταν ήμουν νεότερος, διάβαζα για τις εμπνευσμένες ζωές των Αγίων και καθώς περνούσαν τα χρόνια, άρχισα να προσεύχομαι να βρεθώ πιο κοντά στον Θεό. Ακόμα, προσπαθούσα και να διαλογίζομαι, όμως χωρίς επιτυχία. Από τότε πέρασε καιρός, αλλά περίπου δέκα χρόνια πριν, ενώ άκουγα ραδιόφωνο, πρόσεξα μια ανακοίνωση για κάποια δημόσια ομιλία που θα δινόταν από κάποιον Ινδό πνευματικό δάσκαλο στο Σικάγο, όχι μακριά από εκεί που έμενα. Ακουγόταν ενδιαφέρον κι έτσι αποφάσισα να πάω, χωρίς να μπορώ να προβλέψω τι με περίμενε.

Η ομιλία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ μεταφραζόταν στα Ισπανικά, γεγονός που το έκανε εύκολο για μένα να τον καταλαβαίνω. Ένιωσα μια αληθινή σύνδεση με το μήνυμα που έδινε. Μετά την ομιλία του, ειπώθηκε στο ακροατήριο πως αργότερα, το ίδιο βράδυ, θα προσφερόταν δωρεάν Μύηση σε όσους τη ζητούσαν. Έμεινα για τη Μύηση.

Καθισμένος αναπαυτικά στο κάθισμά μου, έκλεισα τα μάτια μου την ώρα του διαλογισμού και επαναλάμβανα τις πέντε "Φορτισμένες Λέξεις" που μας έδωσε την ώρα της Μύησης ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ. Μας είπαν πως ο διαλογισμός θα διαρκούσε περίπου τριάντα λεπτά, αλλά εγώ έχασα κάθε αίσθηση του χρόνου.

Όταν άκουσα τη φωνή του Διδασκάλου να μας ζητά να σταματήσουμε το διαλογισμό, μια αίσθηση υπέροχης ενέργειας διείσδυσε μέσα μου. Ένιωθα συγκλονισμένος. Κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, η πνευματική του μορφή μού είχε εμφανισθεί Εσωτερικά και αυτή η μορφή ήταν περιτριγυρισμένη και γεμάτη από τόσο φως, που ήταν απίστευτο. Το φως ήταν πολύ έντονο και πολύ λαμπερό! Ο νους μου με δυσκολία λειτουργούσε.

Αυτή η εμπειρία είχε πολύ μεγάλο αντίκτυπο σε μένα. Μετά από αυτήν, συχνά βρισκόμουν σε κατάσταση έκστασης και αυτό διήρκησε μήνες. Από τότε, αν και έχουν περάσει πολλά χρόνια, κάθε φορά που θυμάμαι αυτό το ευλογημένο γεγονός, γεμίζω ευδαιμονία.

Έντεκα
Myriam Catalina de Arequipa

Από την παιδική μου ηλικία, η σχέση μου με τη μητέρα μου ήταν τεταμένη. Ως νέα κοπέλα έφτασα σε ένα σημείο, που δεν μπορούσα πλέον να ζω στο ίδιο σπίτι με εκείνην. Έφυγα από εκεί και αγωνιζόμουν πάρα πολύ, κυρίως όταν δεν μπορούσα να βρω δουλειά, να στηρίξω τον εαυτό μου. Εκείνη την περίοδο δοκιμασιών, αισθανόμουν πως κάτι έλειπε απ᾽ τη ζωή μου, κάτι που χρειαζόταν να ψάξω να βρω, χωρίς όμως να γνωρίζω ούτε πώς ούτε πού να το ψάξω.

Αρραβωνιάστηκα με έναν άντρα που ακολουθούσε αυτό το πνευματικό Μονοπάτι. Με πήγε στο τοπικό σάτσαγκ, όπου είδα φωτογραφίες των Διδασκάλων. Ένιωσα να με εμπνέουν, γιατί ήταν σαν να τους γνώριζα ήδη, σαν να είχα βρει εκείνο που μου έλειπε.

Την επόμενη εβδομάδα, ξεκίνησα να διαλογίζομαι όσο μπορούσα καλύτερα, ακολουθώντας την μέθοδο που είχαμε διδαχθεί στο σάτσανγκ. Σύντομα δέχθηκα ένα δώρο, που δε θα μπορούσα καν να το ονειρευτώ. Μια μέρα, μέσα στο σπίτι μου, είδα να έχει έρθει και να στέκεται μπροστά μου ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Ήταν ντυμένος στα κάτασπρα και το τουρμπάνι του έλαμπε.

Κατά τη διάρκεια αυτής της αποκάλυψης, το σώμα του έλαμπε μέσα σε ένα πανέμορφο φως. Άπλωσε το δεξί του χέρι προς το μέρος μου. Από εκείνη την ημέρα ξεκίνησα μια καινούρια ζωή, γεμάτη αγάπη, πίστη και ελπίδα.

Παρακολουθούσα τα σάτσαγκ και συνέχιζα τους διαλογισμούς μου. Έβλεπα Εσωτερικά λαμπερά χρωματιστά φώτα, πανέμορφα λουλούδια που ποτέ δε θα μπορούσα να τα φανταστώ και εικόνες κυμάτων που έπαιζαν σαν παιδιά στον ωκεανό. Ζήτησα να πάρω Μύηση και τώρα κάνω το διαλογισμό μου στο Φως και τον Ήχο καθημερινά.

Νιώθω ευγνωμοσύνη που η δουλειά μου μού επιτρέπει να παρακολουθώ τακτικά τα σάτσαγκ και που τώρα μπορώ να

περνώ χρόνο με τη μητέρα μου δίχως να νιώθω άβολα. Βρήκα, επίσης, αληθινούς φίλους ανάμεσα στα πνευματικά μου αδέλφια. Ανήκω πλέον στην οικογένεια του Διδασκάλου.

Δώδεκα
Olga Cardona

Μεγάλωσα στην Κολομβία με μια ισχυρή λαχτάρα να βρω τον Θεό. Στην αρχή, πίστεψα πως θα μπορούσα να το καταφέρω, μόνο αν γινόμουν καλόγρια, αλλά αφού πέρασα κάποιο χρόνο σε αυτό το περιβάλλον, κατάλαβα πως αυτό το μονοπάτι δεν ήταν για μένα. Αντίθετα, φαντάστηκα πως αν παντρευόμουν κάποιον άντρα που να έχει τους ίδιους πνευματικούς στόχους με μένα, αυτός ο σύντροφος θα μπορούσε να με βοηθήσει να φτάσω στον Θεό. Και ο λόγος που παντρεύτηκα το συγκεκριμένο άτομο, ήταν ακριβώς γι᾽ αυτό τον σκοπό.

Ο σύζυγός μου Χουάν κι εγώ θέλαμε και οι δυο μας να πάμε πιο κοντά στον Θεό, αλλά δεν ξέραμε πώς. Θα βρίσκαμε μήπως ένα δάσκαλο του εξωτερικού κόσμου; Θα βρίσκαμε έναν Εσωτερικό Διδάσκαλο; Ψάχναμε για απαντήσεις κι έκανα καθημερινά μία σειρά προσευχών παρακαλώντας για αυτό.

Μια μέρα, ο σύζυγός μου παρακολούθησε μια συγκέντρωση στο Medellin, οργανωμένη από έναν αντιπρόσωπο του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Επέστρεψε, λέγοντάς μου πόσο εντυπωσιασμένος ήταν μαθαίνοντας για τον Διδάσκαλο Ντάρσαν, «τον ταπεινότερο των ανθρώπων», που βρισκόταν στο Δελχί της Ινδίας. Περίπου έξι μήνες αργότερα, ο Χουάν πήρε Μύηση μέσω ενός αντιπροσώπου. Εγώ συνέχισα να παρακολουθώ τις συναντήσεις στο τοπικό σάτσανγκ, αλλά ήμουν τόσο προσκολλημένη στον Ιησού, που καθόμουν και προσευχόμουν σ΄εκείνον αντί να διαλογίζομαι. Με αυτό τον τρόπο συνεχίστηκαν οι προσευχές μου για μερικά χρόνια. Σταδιακά σταμάτησα να τρώω κρέας, επίσης, έβλεπα πως ο σύζυγός μου είχε ανταποκριθεί θετικά στο Μονοπάτι. Ήταν ευτυχισμένος.

Έμεινα έγκυος στο δεύτερο παιδί μου και στη διάρκεια της γέννας είχα δυσκολίες. Προσευχήθηκα στον "Διδάσκαλο του Χουάν" να με βοηθήσει: «Αν είσαι αληθινός Διδάσκαλος, δώσε μου ένα σημάδι», σκέφθηκα. Τότε ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ εμφανίστηκε στο δωμάτιο μου μέσα σε ένα απίστευτα δυνατό

φως κι ήμουν ευτυχισμένη με αυτό το υπέροχο θέαμα. Όλα πήγαν καλά με τις δυσκολίες μου.

Περίπου ένα χρόνο αργότερα, πήγα με τον Χουάν και το μεγαλύτερο γιο μου στο Κάλι, για να συναντήσω προσωπικά τον Διδάσκαλο Ντάρσαν που βρισκόταν εκεί σε περιοδεία. Ένιωθα τέτοια γαλήνη και τέτοια ευτυχία στην παρουσία του! Ζήτησα Μύηση και έβρισκα τον εαυτό μου να θέλω να κοιτάζω μόνο προς την κατεύθυνση που ήταν εκείνος και να δέχομαι μόνο τις ματιές του.

Η Μύηση ήταν το υψηλότερο, το σπουδαιότερο γεγονός στη ζωή μου! Εκείνη την ημέρα ένα μεγάλο πλήθος συγκεντρώθηκε σε μια κινηματογραφική αίθουσα. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν στο βάθρο και έδινε οδηγίες για την επαφή μας με το Εσωτερικό Φως. Όταν κάναμε διαλογισμό, για να έχουμε μια πρακτική εμπειρία αυτού του Φωτός, η πνευματική μορφή του Διδασκάλου Ντάρσαν εμφανίστηκε στο Εσωτερικό μου Μάτι.

Όταν βγήκα από το διαλογισμό, μου φάνηκε πως ο χρόνος που είχαμε περάσει μαζί Εσωτερικά ήταν πολύ σύντομος, όμως στην πραγματικότητα είχε περάσει μια ώρα. Αποφάσισα να αφοσιωθώ στην άσκηση του διαλογισμού με την καθοδήγηση του καινούργιου μου Διδασκάλου.

Ποτέ δε μου πέρασε από τον νου πως ο πνευματικός μου πατέρας –όπως τον θεωρούσα– θα έφευγε από αυτόν τον κόσμο. Αλλά μερικά χρόνια αργότερα, είχα ένα όραμα που με ανησύχησε. Είδα πως ήμουν σε μια εκκλησία, όπου άνθρωποι τραγουδούσαν. Ο Διδάσκαλος Ντάρσαν καθόταν δίπλα μου και μου είπε: «Όταν πας στο σπίτι σου και ο άντρας σου σού πει πως ο Διδάσκαλος θα έρθει στην Κολομβία τον Ιούνιο, αυτό θα είναι σημάδι πως αφήνω αυτή τη γη».

Πώς μπορούσε ο πνευματικός μου πατέρας να με εγκαταλείψει ποτέ; Επέστρεψα σπίτι, αλλά ο άντρας μου δεν είπε τίποτα κι εγώ δεν αποκάλυψα σε κανέναν την εμπειρία μου. Το Φεβρουάριο του επόμενου έτους, καθόμουν σε ένα εκκλησάκι και καθώς τραγουδούσαμε, είχα την αίσθηση πως ο Σαντ Ντάρσαν Σιγκ βρισκόταν δίπλα μου για άλλη μια φορά. Κα-

θώς γύρισα στο πλάι, τον είδα να κάθεται εκεί σιωπηλός. Γέμισα με έκσταση! Όταν γύρισα σπίτι μετά τη λειτουργία, ο Χουάν μου είπε: «Ο Διδάσκαλος έρχεται τον Ιούνιο». Μέχρι εκείνη τη στιγμή, είχα ξεχάσει το μήνυμα του Διδασκάλου Ντάρσαν που μου είχε δώσει και άρχισα να κλαίω. Ο Χουάν είπε: «Είσαι τρελή; Αυτό είναι υπέροχο!» «Όχι», είπα, «είναι σημάδι».

Προσευχήθηκα με θέρμη. Εάν ο Διδάσκαλος Ντάρσαν έφευγε, ποιος θα με πρόσεχε; Ο Διδάσκαλός μου άφησε το σώμα του λίγους μήνες αργότερα, πριν την προγραμματισμένη περιοδεία του στην περιοχή μας. Με σπαραγμό στην καρδιά, πήγα εκείνη τη μέρα στο σάτσαγκ και κάθισα σε διαλογισμό. Περίπου μέσα σε δέκα λεπτά, το Εσωτερικό πέπλο έγινε μπλε και μια μορφή παρουσιάστηκε εμπρός μου, κάποιος με άσπρο τουρμπάνι και μαύρα γένια. Ήξερα, πως έπρεπε να είναι ο διάδοχος. Άνοιξα τα μάτια μου και ο ίδιος εξακολουθούσε να βρίσκεται μπροστά μου! Ήμουν ακόμα τόσο συγχυσμένη από την απώλεια του Διδασκάλου, που δεν ήξερα πώς να αντιδράσω. Πήγα σπίτι και μίλησα Εσωτερικά με τη Διδάσκαλο Δύναμη: «Δεν πρόκειται να αλλάξω ρούχα, ούτε καν να πλυθώ, μέχρι να μου δείξεις, Διδάσκαλέ μου, περισσότερα για τον διάδοχό σου».

Την τέταρτη μέρα μετά την αναχώρηση του Διδασκάλου Ντάρσαν, ήμουν ξαπλωμένη στο κρεβάτι μου με την ενθύμηση του Διδασκάλου μου, όταν είδα τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ πάνω από το κεφάλι μου μέσα σε υπέρλαμπρο φως. Κοιτούσα με δέος, καθώς ο Διδάσκαλος Ντάρσαν, κυριολεκτικά, εισήλθε μέσα και ταυτίστηκε με το Διδάσκαλο Ρατζίντερ. Μετά από αυτό, έβλεπα τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ στο διαλογισμό μου. Υπήρχαν πολλοί πλανήτες που έμοιαζαν με εκατομμύρια απαστράπτοντα αστέρια και είδα πολλούς υπέροχους ήλιους. Ο Μαχαράτζ Τζι μου έστειλε ένα πλατύ χαμόγελο και απλώς είπε: «Κοίτα!»

Από εκείνη τη μέρα και ώρα, έχω βιώσει τόσες υπέροχες στιγμές με τον Μαχαράτζ Τζι και στο διαλογισμό και στη φυσική του παρουσία. Και ξέρετε κάτι; Όταν μου μιλάει Εσωτερικά, μιλάει στα Ισπανικά!

Δεκατρία
Mithun Sah

Γεννήθηκα σε μια οικογένεια που ζούσε στην Ινδία, στη δυτική Βεγγάλη. Η διατροφική κουλτούρα των κατοίκων εκεί τείνει να είναι μη χορτοφαγική και έτσι ήμαστε κι εμείς. Μεγάλωσα στα προάστια της Καλκούτας, που ήταν παλαιότερα η πρωτεύουσα της Ινδίας. Γνωστή ως περιοχή διανοούμενων, η κοινότητα προσέφερε μια μεγάλη γκάμα καλλιτεχνικών δρώμενων: καλές τέχνες, κλασσική μουσική και φωτογραφία.

Αφού εγκαταστάθηκα τελικά στη Βομβάη, ήρθα σε επαφή με τις διδασκαλίες του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και τα πράγματα άρχισαν να αλλάζουν. Άρχισα να συχνάζω στο τοπικό σάτσαγκ, ενδιαφέρθηκα για τις δραστηριότητές τους κι άρχισα να κάνω σέβα (*ανιδιοτελή προσφορά*). Είχα εντυπωσιαστεί από την αγάπη και τη στοργή που οι αδελφοί και οι αδελφές στο κέντρο είχαν ο ένας για τον άλλον. Ήταν τόσο φυσικοί και αγνοί στη συμπεριφορά τους και αυτό με προσήλκυσε ακόμα περισσότερο προς αυτά τα διδάγματα.

Δεν ήταν εύκολο να γίνω χορτοφάγος και να πιστέψω στον Θεό, γιατί επί τριάντα χρόνια στη ζωή μου κυριαρχούσε ο υλισμός. Σταδιακά, άρχισα να κατανοώ τα πνευματικά διδάγματα και έφτασα στο συμπέρασμα πως για όλα τα προβλήματα στη ζωής, υπάρχει μόνο μια λύση: η Αγάπη. Αυτή η μεταμόρφωση έγινε δυνατή μόνο μέσω της Χάρης του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Τον συνάντησα το 2002 στο Pune, στη Maharastra, όπου μου δόθηκε η Μύηση στο Εσωτερικό Φως και το Θείο Ήχο (*το Νάαμ*), τον Οκτώβριο του ίδιου έτους.

Λοιπόν, τι μου έχει δώσει ο πνευματικός μου Διδάσκαλος; Δεν με έκανε βασιλιά, αλλά με δίδαξε πώς να χύνω δάκρυα για άλλους από αγάπη. Μου έδειξε τον τρόπο να έρχομαι σε επαφή με το θείο Φως και Ήχο Εσωτερικά. Με δίδαξε να αφιερώνω τουλάχιστον δυόμισι ώρες την ημέρα σε διαλογισμό και να κάνω ενδοσκόπηση της ζωής μου κάθε βράδυ πριν τον ύπνο, με τη βοήθεια του ημερολόγιου αυτοενδοσκόπησης που συνέ-

ταξε ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Έχω στο Ντουμπάι μια υπέροχη οικογένεια και μια δουλειά κι όποτε υπάρχει κάποιο προσωπικό πρόβλημα ή πρόβλημα σχετικό με την εργασία μου, αφιερώνω έξτρα χρόνο σε διαλογισμό. Φαίνεται τότε πως τα προβλήματα μειώνονται αυτόματα.

Δεκατέσσερα
Brenda Bergen

Ο πατέρας μου ήταν ζωγράφος. Σε όλη μου την παιδική ηλικία με περιτριγύριζαν καβαλέτα, πινέλα, καμβάδες και βιβλία τέχνης. Από τα πέντε παιδιά στην οικογένεια, ήμουν μόνο εγώ που ανέπτυξα το πάθος του πατέρα μου για την τέχνη. Τελικά, σπούδασα καλές τέχνες και έγινα κι εγώ ζωγράφος. Η παλέτα μου ήταν ασπρόμαυρη. Έκανα εκατοντάδες στάμπες και σκίτσα ασπρόμαυρα. Λάτρευα την τραχύτητα, την απόλυτη «πραγματικότητα». Έτσι έβλεπα τον κόσμο, ασπρόμαυρο.

Όπως είχα πάθος για την τέχνη, με τον ίδιο ζήλο έψαχνα να βρω τον Θεό. Έψαχνα σε εκκλησίες, πανεπιστήμια, ναούς και φιλοσοφικά σεμινάρια. Όταν περπατούσα στα δάση, έψαχνα τον Θεό στα δέντρα, στην αντανάκλαση των νερών και στο χορό των μελισσών.

Τελικά, οδηγήθηκα σε μια ομιλία για το διαλογισμό στην τοπική μας βιβλιοθήκη. Την επόμενη μέρα, η συντονίστρια των συναντήσεων του τοπικού σάτσαγκ με κάλεσε στο σπίτι της. Ενώ βρισκόμουν εκεί, μου έδειξε ένα από τα βιβλία του Διδασκάλου. Μου είπε: «Αν αγαπάς τον Θεό, θα αγαπήσεις αυτή την ποίηση.» Εκείνη τη στιγμή δεν ήξερα αν αγαπώ τον Θεό ή όχι, έτσι δεν ενδιαφέρθηκα ιδιαίτερα για το βιβλίο. Το πήρα και το φυλλομέτρησα αφηρημένα και δε θυμάμαι να διάβασα ούτε μια λέξη.

Ωστόσο, μόλις άγγιξα το βιβλίο, με άγγιξε ο Θεός. Φεύγοντας εκείνη τη μέρα από το σπίτι της, ασυναίσθητα οδήγησα μέχρι ένα κατάστημα ειδών τέχνης και αγόρασα καινούριες προμήθειες με είδη ζωγραφικής. Παρέλειψα τα μαύρα μελάνια και αγόρασα βαμβακερό χρωματιστό χαρτί, υπέροχα μαλακά πινέλα και πολλά σωληνάρια με ρώσικες τέμπερες. Μετά πήγα σπίτι, κάθισα στο εργαστήριό μου κι άρχισα να ζωγραφίζω με ζωντανά χρώματα!

Ζωγράφισα μια γυναίκα να ανεβαίνει στο άλογό της. Φορούσε τις δικές μου παντόφλες (*από την Αλάσκα*) και το άλο-

γο κάλπαζε με ταχύτητα ανάμεσα σε ένα κοπάδι αντιλόπες. Εκείνη την ώρα, δε μου έκανε εντύπωση πως ζωγράφιζα με χρώματα για πρώτη φορά, ούτε παρατήρησα το συμβολισμό του καλπασμού ανάμεσα στις αντιλόπες, ένα ζώο που συμβολίζει μια μεγάλη μεταμόρφωση. Ούτε είχα ζωγραφίσει συνειδητά τη γυναίκα αυτή, ώστε να μοιάζει τόσο σε μένα.

Ένα μήνα αργότερα, βρέθηκα στα πόδια του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Όταν προσέφερε τη Μύηση στα μυστήρια του Υπερπέραν, ήξερα πως τελικά είχα βρει τον Διδάσκαλό που θα οδηγούσε τα βήματά μου πίσω στον Θεό. Από εκείνη την μέρα, άρχισα να εικονογραφώ την ποίηση του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ με τις ζωγραφιές μου.

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ άλλαξε τη ζωή μου μόνιμα. Οι μέρες μου τώρα είναι γεμάτες χαρά και οι νύχτες μου είναι ειρηνικές. Ο Διδάσκαλος με καθοδηγεί, ψυχή με ψυχή, κάθε μέρα. Μετέτρεψε τον ασπρόμαυρο κόσμο μου σε έναν κήπο γεμάτο με χρώμα, τραγούδι και φως. Δεν ψάχνω πλέον για τον Θεό στα νερά και στα δέντρα. Τον ψάχνω Εσωτερικά.

Δεκαπέντε
Pooja Rathi Devi

Κάποιοι γείτονες από το χωριό μου παρατήρησαν πως έκανα τακτικά ταξίδια με το τρένο προς το Δελχί και με ρώτησαν γιατί πήγαινα εκεί. Προς απάντηση, τους προσκάλεσα να έρθουν μαζί μου, για να συναντήσουν τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ.

Δέκα από αυτούς αποφάσισαν να με συνοδεύσουν σε ένα πρόγραμμα στα μέσα του Σεπτέμβρη. Όλοι έδειχναν να απολαμβάνουν τα σάτσαγκ και τις άλλες συνεδρίες του προγράμματος και την τελευταία μέρα μπήκαμε σε ένα αυτοκίνητο, για να πάμε στο σιδηροδρομικό σταθμό και να φύγουμε για το χωριό μας. Όμως, είχαμε υπολογίσει λάθος, όταν διαλέγαμε αυτοκίνητο και μόνο οκτώ από εμάς χωρούσαν μέσα. Δύο από την ομάδα θα έμεναν απ᾽ έξω. Μια μητέρα με τον γιο της επέμεναν να φύγουμε εμείς κι εκείνοι να πάρουν το λεωφορείο και να μας συναντήσουν στο σταθμό.

Φτάσαμε στην ώρα μας στο σταθμό και περιμέναμε τους δυο που έμειναν πίσω. Καθώς πλησίαζε η ώρα της αναχώρησης και δεν είχαν ακόμη εμφανιστεί, αρχίσαμε να ανησυχούμε. Το τρένο μας θα έφευγε από την πλατφόρμα νούμερο 5 και εμείς καθισμένοι στις θέσεις μας, κοιτάζαμε από τα παράθυρα, ελπίζοντας να τους δούμε.

Σ΄αυτό το σημείο, η καρδιά μου άρχισε να χτυπάει σαν τρελή. Ανησυχούσα πως χάθηκαν ή ότι δεν ήξεραν ποιο τρένο να πάρουνε και γνώριζα πως δεν είχαν μαζί τους χρήματα, για να ταξιδέψουν με άλλο τρόπο. Ήταν δική μου ευθύνη και τους είχα απόγοητεύσει. Ήμουν πολύ αγχωμένη και αναρωτιόμουν πώς θα αντίκριζα τους συγχωριανούς μου. Τι θα τους έλεγα; Πώς θα έφταναν οι φίλοι μας στο χωριό μόνοι τους; Από τα βάθη της καρδιάς μου, άρχισα να προσεύχομαι για βοήθεια από τον Μαχαράτζ Τζι, τον «Ωκεανό της Χάρης».

Μόλις δυο λεπτά πριν την αναχώρηση του τρένου, οι χαμένοι μας σύντροφοι μπήκαν μέσα και άρχισαν να μας ευχαρι-

στούν για την ανακοίνωση που είχαν ακούσει: «Εσείς οι δύο, ελάτε γρήγορα στην αποβάθρα νούμερο πέντε, γιατί η ομάδα σας ανησυχεί».

Το τρένο ξεκίνησε κι εγώ ήμουν πανευτυχής που τους είδα. Όταν φτάσαμε στον προορισμό μας, κάποιος ρώτησε: «Ποιος ζήτησε να γίνει η ανακοίνωση;» Εγώ είπα: «Ίσως κάποιος από εσάς». Κανένας όμως από εμάς δεν το είχε κάνει. Όλοι τότε συνειδητοποιήσαμε πως όλη την ώρα ήμαστε συνέχεια μαζί και κανένας μας δεν είχε ζητήσει ή δεν είχε κάνει την ανακοίνωση.

Δάκρυα άρχισαν να κυλούν απ᾽ τα μάτια μου, καθώς ευχαριστούσα τον Μαχαράτζ Τζι που με έσωσε από αυτή τη δυσκολία. Βλέποντας τα δάκρυά μου, οι υπόλοιποι κατάλαβαν τι είχε συμβεί. Έμαθα κατόπιν πως ένα ζευγάρι από την ομάδα ήθελε να δοκιμάσει με κάποιον τρόπο τον Μαχαράτζ Τζι. Αφού έγιναν μάρτυρες αυτής της γεμάτης με Χάρη πράξης, άρχισαν κι εκείνοι να κλαίνε. «Συγχώρεσέ μας, Διδάσκαλε, είμαστε αδαείς», είπε ο ένας. Αργότερα, μυήθηκαν και οι δυο από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ.

Δεκαέξι
Michael Schutz

Οι Διδάσκαλοι λένε πως έχουν τους δικούς τους θεϊκούς τρόπους να έλκουν τις ψυχές που είναι ταγμένες να έρθουν κοντά τους. Μοιάζει πολύ με το βοσκό που ψάχνει και βρίσκει το χαμένο του πρόβατο.

Η γυναίκα μου κι εγώ ζούμε στο Wilhering της Αυστρίας. Το καλοκαίρι του 1994, πήραμε κάποιες μέρες άδεια από τη δουλειά, για να μείνουμε σπίτι. Η γυναίκα μου ένιωθε πως χρειαζόταν χρόνο, για να ξεκουραστεί και να ηρεμήσει και παρόλο που δεν ήταν σίγουρη για το τι έψαχνε, ήξερε πως χρειαζόταν να κάνει κάτι για τον εαυτό της. Θυμόταν πως η γιόγκα είχε βοηθήσει κάποιες από τις φίλες της να βελτιώσουν τη ζωή τους και έτσι έψαξε στον τηλεφωνικό κατάλογο για «γιόγκα». Βρήκε τέσσερα τηλέφωνα που αναφέρονταν σε γιόγκα, αλλά δε μοιράστηκε αυτή την πληροφορία μαζί μου.

Εν τω μεταξύ, ένας φίλος μου μού είπε για μια δημόσια ομιλία που θα δινόταν από τον συγγραφέα ενός βιβλίου που είχε κυκλοφορήσει τελευταία. Δε γνώριζα το βιβλίο, αλλά πήγα με το φίλο μου στην ομιλία.

Μετά την παρουσίαση του συγγραφέα, ο ίδιος μας μίλησε για το διαλογισμό και μας κάλεσε να διαλογιστούμε μαζί για περίπου πέντε λεπτά. Βρήκα την εμπειρία εντυπωσιακή. Μας είπαν επίσης, για ένα μέρος που γίνονταν συγκεντρώσεις, όπου θα μπορούσαμε να μάθουμε περισσότερα για τη μέθοδο του διαλογισμού που μόλις είχαμε δοκιμάσει.

Γύρισα σπίτι και μίλησα στη γυναίκα μου για το ενδιαφέρον βράδυ που είχα περάσει, αλλά δε μου έδωσε πολλή σημασία και κανείς από τους δυο μας δε μίλησε για το θέμα, μετά από αυτό. Λίγες μέρες αργότερα, μου είπε: «Βρήκα αυτό που έψαχνα. Μπορείς, σε παρακαλώ, να μείνεις με τον Πολ (*τον γιο μας*) απόψε; Θέλω να παρακολουθήσω μια ομιλία».

Απάντησα: «Τι κρίμα! Έχω βρει κι εγώ κάτι. Υπάρχει μια ομάδα που συναντιούνται απόψε και θα ήθελα να πάμε μαζί

εκεί.»

Όταν συγκρίναμε τις πληροφορίες μας, ανακαλύψαμε πως και οι δυο μας είχαμε μάθει για το Σαντ Ματ, την Επιστήμη της Πνευματικότητας, από διαφορετικές πηγές αλλά την ίδια στιγμή. Εκείνη είχε έρθει σε επαφή με τον τοπικό συντονιστή μέσω ενός τηλεφώνου από τον τηλεφωνικό κατάλογο κι εγώ το έμαθα μέσω μιας διάλεξης. Εκείνο το βράδυ, παρευρεθήκαμε μαζί στο πρώτο μας σάτσανγκ. Ένα μήνα αργότερα, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ επισκέφθηκε τη Βιέννη και μέσω της Χάρης του λάβαμε τη Μύηση στο Εσωτερικό Φως και τον Ήχο.

Δεκαεπτά
Rajeswary Rethinam

Είμαι μητέρα δυο παιδιών και κατοικώ στη Μαλαισία. Ήμουν παντρεμένη για δεκαπέντε χρόνια και αυτή ήταν πάρα πολύ δύσκολη περίοδος για μένα. Είχαμε μεγάλους καυγάδες και υπέφερα πολύ από συναισθηματική κακοποίηση εκ μέρους του συζύγου μου, μέχρι που πέθανε. Μετά τον θάνατό του, τα μεγαλύτερα άγχη πέρασαν, αλλά έμεινα με ανοιχτές πληγές από αυτή τη σχέση.

Τα πρώτα μου τέσσερα χρόνια ως χήρα έψαχνα για ένα σύντροφο που θα με αγαπούσε για αυτό που είμαι και που, επίσης, θα με βοηθούσε στη φροντίδα των παιδιών μου.

Εργαζόμουν ως εισπράκτορας σε λεωφορείο, όταν συνάντησα ένα μέλος του τοπικού σάτσαγκ που καθόταν εκεί. Κρατούσε ένα περιοδικό, το Σατ Σαντές, με ένα άρθρο που είχε τίτλο: «Το να Αγαπάς σημαίνει να Αγαπιέσαι για Πάντα». Με έλκυσε αυτός ο τίτλος και τον ρώτησα σχετικά με αυτό. Το άρθρο ήταν γραμμένο από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και ο άνθρωπος αυτός μου είπε πού και πότε γίνονταν οι συναντήσεις των σάτσαγκ.

Την επόμενη εβδομάδα έγινα χορτοφάγος και άρχισα να παρακολουθώ τα σάτσαγκ τακτικά. Μόλις έκανα αυτό το βήμα, πολλά από τα νοητικά μου βάσανα και οι αγωνίες μου έφυγαν. Επτά μηνες αργότερα μαζί με κάποιους άλλους έλαβα τη Μύηση. Διαβάστηκαν οι οδηγίες από έναν εγκεκριμένο αντιπρόσωπο στο Penang.

Καθώς η συνεδρία της Μύησης ξεκινούσε, ένιωθα λιγάκι ανήσυχη και αγχωμένη, αλλά μόλις έκλεισα τα μάτια μου σύμφωνα με τις οδηγίες του διαλογισμού, ηρέμησα. Σύντομα, βίωσα την εμπειρία της πνευματικής παρουσίας του Μαχαράτζ Τζι και ένιωσα πως η ζωή μου στρεφόταν προς εκείνον. Δεν τολμούσα να ανοίξω τα μάτια μου, μήπως χάσω την παρουσία του. Μπορούσα να νιώσω την ενέργειά του ακριβώς μπροστά μου και ένιωθα πως κάτι συνέβαινε κοντά στο κεφάλι μου. Σε

μια στιγμή, ένα δυνατό ρεύμα διαπέρασε ολόκληρο το σώμα μου. Ήταν τόσο υπέροχη εμπειρία και ήξερα πως ο Κύριος μου είχε έρθει. Ήξερα πως είχα γίνει απόδεχτή –όπως ακριβώς είμαι– από Εκείνον.

Τον επόμενο χρόνο, ο Μαχαράτζ Τζι επισκέφθηκε την Μαλαισία. Κατά τη διάρκεια μιας δημόσιας ομιλίας του, ο νους μου μού δημιουργούσε προβλήματα. Άρχισα να κοιτάζω τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ στην εξέδρα ζητώντας τη βοήθεια και την ευλογία του. Καθώς γύρισε το πρόσωπό του προς το μέρος μου, είδα ένα υπέροχο φως να εκπέμπεται από τα μάτια του, σαν λαμπερά αστέρια που κινούνταν κατευθείαν προς τα μάτια μου. Ολόκληρο το σώμα μου δονήθηκε από αυτό το βλέμμα και ξέσπασα σε λυγμούς.

Κατά τη διάρκεια του προγράμματος, παραχωρήθηκε Μύηση στο Φως και τον Ήχο για τους νεοφερμένους αναζητητές. Καθώς όλοι όσοι είχαν πάρει ήδη τη Μύηση επιτρεπόταν να παραστούν, αποφάσισα να μείνω στη Μύηση. Κάθισα σε διαλογισμό στο βάθος της αίθουσας, μακριά από τον Μαχαράτζ Τζι. Δεν πέρασε πολλή ώρα και ένιωσα την παρουσία του ακριβώς όπως και στη δική μου Μύηση, μόνο που τώρα στεκόταν μπροστά μου με τη φυσική του παρουσία. Με χάιδεψε στο κεφάλι και άρχισα να κλαίω. Μου είπε τρυφερά: «Είναι εντάξει, είναι εντάξει.»

Την επόμενη μέρα, ο Μαχαράτζ Τζι θα αναχωρούσε και όλοι μαζευτήκαμε στην είσοδο του ξενοδοχείου, για να τον αποχαιρετήσουμε. Αισθανόμουν πόνο στη σκέψη του αποχωρισμού και έσκυψα να αγγίξω τα πόδια του. Εκείνος με σταμάτησε, με χάιδεψε στο κεφάλι και μου είπε: «Δε χρειάζεται να κλαις πια».

Από εκείνη την μέρα, ό,τι προκλήσεις κι αν συναντάω, ξέρω πως η Διδάσκαλος Δύναμη θα μου δώσει τη δύναμη και το κουράγιο να περάσω μέσα από αυτά. Η οικογένειά μου είναι κάτω από την προστασία του και επιτέλους έχω βρει την αγάπη χωρίς όρους που έψαχνα.

Δεκαοχτώ
Mario Mesa

Είχα την καλή τύχη να συναντήσω τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, όταν ήρθε να επισκεφθεί την Κολομβία. Έλαβα τη Μύηση και άρχισα να έχω Εσωτερική θέαση από τη δύναμη και την ομορφιά του υπέροχου Διδασκάλου μου. Με ευλόγησε με οράματα στο διαλογισμό και οι καθημερινές μου συνήθειες άρχισαν να αλλάζουν προς το καλύτερο. Άρχισα να κατανοώ τον αληθινό σκοπό της ζωής.

Μια μέρα, τον Μάιο του 1989, είχα ένα όραμα στο οποίο είδα τον Διδάσκαλο Ντάρσαν ξαπλωμένο, ακίνητο και γαλήνιο σε ένα κρεβάτι. Έμοιαζε σαν να είχε εγκαταλείψει το σώμα του και ολόκληρη την ημέρα έκλαιγα από φόβο, μήπως μπορούσε αυτό να ήταν ένα σημάδι της αναχώρησής του. Ήρθα σε επαφή με όλους όσους ήξερα, για να βεβαιωθώ πως ακόμα βρισκόταν κοντά μας. Ένιωσα ανακούφιση, όταν με διαβεβαίωσαν πως ήταν υγιής στο Δελχί. Δυστυχώς, μερικές μέρες αργότερα, ο Διδάσκαλος όντως άφησε αυτό το υλικό επίπεδο κι ήμουν συντετριμμένος. Τις επόμενες δυστυχισμένες μέρες που ακολούθησαν, προσευχόμουν με ένταση στον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ για τρία δώρα ή σημάδια.

Πρώτα, παρακάλεσα να μου αποκαλυφθεί η ταυτότητα του καινούριου Διδασκάλου. Νωρίτερα, είχα ευλογηθεί με την καλή τύχη να δω τον Διδάσκαλο Ντάρσαν στη φυσική του μορφή να αλλάζει μπροστά στα μάτια μου στη μορφή του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Ζητούσα τώρα ο διάδοχος να μου παρουσιαστεί στη φυσική του μορφή μαζί με τους τρεις προηγούμενους Διδασκάλους.

Δεύτερον, ζήτησα, όταν ο καινούριος Διδάσκαλος θα επισκεπτόταν την Κολομβία, να βιώσω και να γευτώ την ίδια αίσθηση αγάπης που είχα βιώσει στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου μου. Ήταν τόσο έντονη αυτή η εμπειρία, που ένιωθα κυριολεκτικά πως θα μπορούσα να την «καταπιώ».

Τρίτον, θα ήθελα να δω κάποιες από τις ομορφιές των

Εσωτερικών πνευματικών κόσμων.

Γνώριζα πως ήμουν ανάξιος, για να περιμένω να εκπληρωθούν τέτοιου είδους επιθυμίες, αλλά καλώς ή κακώς τις ζήτησα. Είμαι βαθύτατα ευγνώμων που στα χρόνια που ακολούθησαν, αυτές οι επιθυμίες μου εκπληρώθηκαν, όπως θα περιγράψω παρακάτω. Ελπίζω πως ίσως να ωφεληθούν και άλλοι και πως με κάποιο τρόπο θα δοξάσω τους Διδασκάλους διηγούμενος αυτά που θα παραθέσω.

Λίγο καιρό μετά την αποχώρηση του Διδασκάλου Ντάρσαν, ενώ διαλογιζόμουν, είδα τον εαυτό μου σε όραμα να βρίσκεται κοντά στο μπροστινό χώρο ενός αμφιθεάτρου γεμάτο με κόσμο. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ μπήκε στην αίθουσα από το πίσω μέρος και περπάτησε στο διάδρομο προς το μέρος μου. Άρχισα να επαναλαμβάνω το σιμράν, τα Φορτισμένα Ονόματα που μου δόθηκαν στη Μύηση, για να δοκιμάσω την αυθεντικότητα της παρουσίας του, κι εκείνος παρέμεινε. Καθώς πλησίαζε, εξακολουθούσα να κάνω σιμράν και η μορφή του άλλαξε σε εκείνη του δικού μου Διδασκάλου, του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Κατάλαβα τότε πως εκείνος ήταν ο διάδοχος και ρώτησα αν θα μπορούσα να το πω και στους άλλους. Η απάντηση ήταν να περιμένω, γιατί ακόμα ήταν πολύ νωρίς. Δεν πέρασε πολύς χρόνος, μέχρι τα νέα αυτά να ανακοινωθούν επίσημα σε όλη την Αποστολή.

Δε μου δόθηκε η ευκαιρία να βρεθώ στη φυσική παρουσία του νέου μας Διδασκάλου, μέχρι που ήρθε στο Medellin, το 1991. Τότε ήταν που το πρώτο μου αίτημα, να δω και τους τέσσερις Διδασκάλους μαζί, εκπληρώθηκε.

Σε μια συνεδρία ερωταπαντήσεων, μου δόθηκε η ευκαιρία να κάνω μια ερώτηση. Καθόμουν στα γόνατα μου, κοντά στον Μαχαράτζ Τζι. Καθώς στάθηκα όρθιος, για να κάνω την ερώτησή μου, κοίταξα κατευθείαν μέσα στα μάτια του και απορροφήθηκα μέσα τους. Ήταν γεμάτα με αγνή ομορφιά. Μέσα από τη φυσική μορφή του Διδασκάλου Ρατζίντερ, οι υπόλοιποι Διδάσκαλοι, ένας ένας, άρχισαν να εμφανίζονται. Ξανά και ξανά παρουσιάζονταν ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, ο Σαντ Κιρπάλ Σιγκ

και ακολουθούσε ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Έμεινα άναυδος και σε τέτοια κατάσταση μέθης, που δεν μπορούσα να αρθρώσω λέξη.

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ άρχισε να με πειράζει, ρωτώντας: «Ωραία, Μάριε! Ποια είναι η ερώτηση σου;» Λαμπερό λευκό και χρυσό φως ξεχύνονταν απ΄τα μάτια του. Μετά, αστραφτερά αστέρια άρχισαν να εκρήγνυνται προς τα έξω. Άκουγα τα γέλια του ακροατηρίου και είμαι βέβαιος πως όσοι κάθονταν κοντά μου, μπορούσαν να δουν πως βρισκόμουν σε μια εντελώς αλλιώτικη κατάσταση. Τελικά, κατόρθωσα να πω μόνον αυτό: «Όταν κοιτάζω τα μάτια Σου, βλέπω τα μάτια του Διδασκάλου Ντάρσαν. Είναι ακριβώς ίδια». Το να θυμάμαι και μόνο αυτές τις στιγμές, γεμίζω ευδαιμονία! Ήταν μια εμπειρία, πέρα από αυτόν τον κόσμο.

Νωρίτερα την ίδια μέρα, είχα πάρει μια απάντηση ως προς το δεύτερο αίτημα μου, να γευτώ την αγάπη του Διδασκάλου με τον ίδιο τρόπο που την είχα απολαύσει με τον Διδάσκαλο Ντάρσαν. Στη διάρκεια της πρωινής συγκέντρωσης, τραβούσα φωτογραφίες, πράγμα που σήμαινε πως μπορούσα να κάθομαι κοντά στο Μαχαράτζ Τζι. Καθώς καθόμουν εκεί κοιτώντας τον, συνέβη κάτι υπέροχο. Τόσο πολλή αγάπη άρχισε να ρέει από κείνον –πυκνά κύματα αγάπης– που έμοιαζε πως θα μπορούσα κυριολεκτικά να “φάω” αυτή την αγάπη. Ακριβώς όπως κάποιος απολαμβάνει ένα χωνάκι παγωτό ή κάποιο άλλο φαγητό, εγώ κατάπινα την αγάπη του Διδασκάλου. Είναι δύσκολο να το περιγράψω, αλλά το συμβάν ήταν ακριβώς παρόμοιο με αυτό που είχα βιώσει με τον Διδάσκαλο Ντάρσαν.

Ως προς την τρίτη μου επιθυμία, να δω την ομορφιά των Εσωτερικών περιοχών κι αυτή επίσης εκπληρώθηκε. Θα μοιραστώ μια εμπειρία. Θυμάμαι πολύ ζωντανά το πώς στη διάρκεια ενός διαλογισμού τυλίχτηκα μέσα στην αγκαλιά του Μαχαράτζ Τζι και τότε αυτός με μετέφερε μέσα σε ένα κύμα φωτός και αγάπης σε μια υπέροχη Εσωτερική περιοχή. Εκεί μπορούσα να δω τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ παντού. Φαινόταν πολύ μεγαλύτερος από ό,τι μπορούσε οποιοσδήποτε να φα-

νταστεί, πιο μεγαλοπρεπής και δυνατότερος από ό,τι μπορεί ο νους μας να συλλάβει. Αυτός ο μεγάλος Άγιος, σίγουρα ακούει και απαντά στην κραυγή της ψυχής μας. Είναι όλος αγάπη, όλος συμπόνια, όλος αγνότητα, όλος Θειότητα.

Είναι τόσο θαυμάσιο να βρίσκεται κανείς με τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και να βιώνει τη μεθυστική φυσική του παρουσία. Ωστόσο, όσο όμορφη κι αν είναι αυτή η φυσική εμπειρία, δε συγκρίνεται με το Εσωτερικό θαύμα και τη μεγαλοσύνη των Διδασκάλων. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι είναι στην πραγματικότητα αυτοί οι Διδάσκαλοι και πόσο μεγαλειώδεις, πόσο γεμάτοι δύναμη και αγάπη είναι. Μπορούμε μονάχα να υποκλιθούμε γεμάτοι ευγνωμοσύνη που μας κάλεσαν στα Ιερά τους Πόδια.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Η θεραπευτική δύναμη της Θείας Αγάπης

Το Δεύτερο Μέρος αυτού του βιβλίου περιλαμβάνει περιγραφές από ανθρώπους που βίωσαν ανακούφιση και θεραπεία σε φυσικό ή συναισθηματικό επίπεδο, με τη Χάρη του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Κάποιοι ίσως να του ζήτησαν βοήθεια συναντώντας τον προσωπικά, άλλοι στέλνοντας ένα γράμμα ή προσευχόμενοι σε εκείνον. Σε άλλες περιπτώσεις, ένα τρίτο άτομο ίσως να ζήτησε κάτι εκ μέρους κάποιου άλλου. Εκτός όμως από αυτές τις περιπτώσεις, μερικές φορές, οι μαθητές ανακάλυψαν πως η βοήθεια προς εκείνους έφτανε απροσδόκητα και χωρίς να την έχουν ζητήσει.

Είναι φυσικό και χαρακτηριστικό της ανθρώπινης φύσης να επιθυμεί κανείς να ανακουφιστεί από τους πόνους της ζωής. Βέβαια, ο ρόλος ενός Διδασκάλου είναι κυρίως να διασφαλίσει την πρόοδο της ψυχής μας στο πνευματικό Μονοπάτι, ενώ η φιλευσπλαχνία και η βοήθειά του είναι πάντα εκεί, για να μας στηρίζουν στις δύσκολες στιγμές μας. Μερικές φορές αυτή η βοήθεια έχει τη μορφή κάποιας θεραπείας, όπως περιγράφεται σε μερικές διηγήσεις σε αυτό το τμήμα του βιβλίου. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι έχει ακόμη εμφανιστεί με την Ακτινοβόλο ή Αιθερική μορφή του, για να παρηγορήσει τους μαθητές του, προσφέροντάς τους κύματα ενθάρρυνσης και Χάρης. Άλλες φορές, μέσω της θείας του αγάπης δυναμώνουμε και μπορούμε καλύτερα να διαχειριστούμε και να αποδεχθούμε την κατάστασή μας.

Λέγεται ότι μόνο ένας άγιος μπορεί να γνωρίζει έναν άγιο, όμως αυτές οι διαφορετικές εξιστορήσεις διευρύνουν την κατανόησή μας για τη δύναμη της επιρροής του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και μας δίνουν μια εικόνα για το μέγεθος αυτής της θείας του Δύναμης.

Δεκαεννιά
Ram Baldev Bhawnani

Η μητέρα μου, Kamla Devi, είχε ένα σοβαρό καρδιακό επεισόδιο τον Ιούλιο του 2008 και νοσηλεύτηκε για τρεις μήνες στο νοσοκομείο. Οι γιατροί της συνέστησαν να υποβληθεί σε καρδιοχειρουργική επέμβαση μπαϊπάς. Η μητέρα μου δεν ήταν πρόθυμη να δεχτεί την επέμβαση και γι᾽ αυτό πήρα τον ιατρικό της φάκελο στο Δελχί και τον έδειξα στο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ συμβούλεψε: «Κάνετε ό,τι λέει ο γιατρός». Στο μεταξύ, η μητέρα μου συμβουλεύτηκε κι έναν άλλο γιατρό, ο οποίος, επίσης, της είπε πως η εγχείρηση ήταν η μόνη λύση.

Μετά από δύο εβδομάδες, όταν πήγα τη μητέρα μου στο ραντεβού της με τον καρδιοχειρουργό, φορούσα μία καρφίτσα με την εικόνα του Διδασκάλου.

Ο γιατρός με ρώτησε: «Ποιος είναι αυτός;» «Είναι ο Διδάσκαλός μου», είπα.

«Έχει κάποιο κέντρο στις Η.Π.Α;» ρώτησε. Όταν του απάντησα θετικά, είπε ότι κάποτε είχε συναντήσει τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ στο Σικάγο, κατά τη διάρκεια της επίσκεψή του στην αδερφή του που διέμενε εκεί. Είπε ακόμα πως η αδερφή του πηγαίνει συστηματικά στο κέντρο στο Νέιπερβιλ, για να δει τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ και ότι τότε η αδελφή του τού είχε συστήσει να πάει και εκείνος να πάρει τις ευλογίες του Διδασκάλου. Έτσι ήμουν πολύ χαρούμενος, όταν έμαθα πως ο χειρουργός της μητέρας μου γνώριζε τον Μαχαράτζ Τζι, αν και δεν είναι μυημένος.

Η διαδικασία της εγχείρησης μπαϊπάς έγινε μερικές εβδομάδες αργότερα. Όταν μετά την επέμβαση είδα το γιατρό, τον ρώτησα: «Πώς πήγε η εγχείρηση;» Εκείνοςαπάντησε: «Όλα πήγαν καλά, με τη Χάρη του Διδασκάλου σου. Τον έβλεπα να στέκεται στο πλευρό μου, ενώ έκανα την εγχείρηση.

Είκοσι
Anoop Bawa

Ο σύζυγός μου κι εγώ πήραμε τη Μύηση εδώ και πολλά χρόνια και από τότε πηγαίναμε στα σάτσανγκ των Μεγάλων Διδασκάλων, στην Ινδία. Αισθάνθηκα απόγνωση, όταν ο σύζυγός μου πέθανε. Η αποχώρησή του με άφησε σοκαρισμένη και τόσο θλιμμένη, σε σημείο που δεν είχα καμία επιθυμία να συνεχίσω να ζω.

Μετά την επικήδεια τελετή του στο Δελχί, πήγαμε τις στάχτες του στο Hardwar, μία πόλη στο Γάγγη. Εκεί κι ενώ βύθιζα τις στάχτες του στο ποτάμι, παρατήρησα παλλόμενα φώτα, δυνατά και φωτεινά, να έρχονται προς το μέρος μου. Ανάμεσα στα φώτα είδα τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ στου οποίου τα πόδια ήταν καθισμένος ο αγαπημένος μου σύζυγος.

Από εκείνη τη στιγμή, γέμισα με εσωτερική δύναμη. Τώρα νιώθω ότι μπορώ να αντιμετωπίσω κάθε δυσκολία ή ταλαιπωρία. Μπορώ να ανταποκριθώ σε κάθε πρόκληση, γιατί δεν είμαι μόνη. Ξέρω με βεβαιότητα πως το σύζυγό μου τον φροντίζουν κι ότι οι Διδάσκαλοι είναι πάντοτε μαζί μου.

Είκοσι ένα
David Seader

Οι Διδάσκαλοι έχουν πει πως, όταν ένα άτομο ευλογείται με τη Μύηση, οι αγαπημένοι του μυημένου “μπλέκονται στις πλεξούδες (*στην πνευματική επιρροή*) του Αγαπημένου”. Η αγάπη του Διδασκάλου και η φροντίδα επεκτείνεται, για να ανακουφίσει και να καθοδηγήσει τα μέλη της οικογένειάς του καθώς και τους φίλους του. Μερικές φορές μάς δίνεται μια γεύση αυτής της Χάρης στην πράξη.

Ενώ η θεία μου Eileen πάλευε με τον καρκίνο της, ο Διδάσκαλος αποκάλυψε την προστασία του για εκείνη. Ήταν το καλοκαίρι του 2001, που διαγνώσθηκε ότι η θεία μου είχε έναν όγκο στον εγκέφαλο. Αναλογιζόμενη ότι αντιμετώπισε μια τέτοια δραματική κατάσταση στην ηλικία μόνο των σαράντα επτά ετών, διέκρινα ότι διέθετε μια αξιοσημείωτη αισιοδοξία. Το ακατάβλητο πνεύμα της ήταν μία έμπνευση για εμάς, καθόλο το διάστημα που υποβλήθηκε σε εγχείρηση, χημειοθεραπεία και ακτινοβολία.

Αρχικά, παρουσίασε μία θεαματική καλυτέρευση, όμως μετά από λίγους μήνες θεραπείας, η κατάστασή της χειροτέρεψε. Ο καρκίνος έκανε μετάσταση. Ένα χρόνο μετά την επέμβασή της, η θεία Eileen ξαναμπήκε στο νοσοκομείο. Για πρώτη φορά κατά τη διάρκεια της αρρώστιας της, η θετική της στάση άρχισε να κάμπτεται και ανησυχούσε, γιατί θεωρούσε πως άρχισε να γίνεται βάρος στην οικογένεια.

Κατά τη διάρκεια της ζωής της, η θεία Eileen δεν υπήρξε ενεργή αναζητήτρια και ποτέ δεν είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την Πνευματικότητα. Αν και δεν είχε ποτέ συναντήσει τον πνευματικό μας Διδάσκαλο στο πέρασμα των χρόνων, ούτε είχε παρακολουθήσει κάποιο σάτσανγκ, εντούτοις είχε σεβασμό για το Μονοπάτι που εμείς ακολουθούσαμε.

Κατά τη διάρκεια εκείνων των δύσκολων στιγμών της στο νοσοκομείο, η οικογένειά μου ήταν στο πλευρό της, βοηθώντας την με όποιον τρόπο μπορούσε. Το μασάζ στην πλάτη

της ήταν η ειδικότητα της μητέρας μου και της το έκανε συχνά.

Μία μέρα που η μητέρα μου της έκανε μασάζ, η θεία μου ξαφνικά της είπε: «Κάρεν, βλέπω τον Διδάσκαλο». Μετά από μία σύντομη παύση, συνέχισε: «Έχει άσπρα γένια και φοράει ένα λευκό χιτώνα. Είναι τόσο όμορφος. Νιώθω τόσο πολλή αγάπη να έρχεται από αυτόν σε μένα!»

«Αυτό είναι υπέροχο», είπε η μητέρα μου, «απλώς κοίταζέ τον συνέχεια μέσα στα μάτια του».

Αργότερα, η θεία Eileen αναγνώρισε το πρόσωπο που είδε στο όραμά της ως τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, τον πνευματικό Διδάσκαλο της μητέρας μου.

Μερικές μέρες αργότερα, συνόδευσα τη μητέρα και τη θεία μου στο νοσοκομείο. Όταν φτάσαμε εκεί και μέχρι να δούμε το γιατρό, καθίσαμε και οι τρεις μας σε διαλογισμό.

Σε λίγο, με τα μάτια της κλειστά η θεία μου είπε: «Βλέπω το πρόσωπό του». «Βλέπεις τον Διδάσκαλο;» τη ρώτησα.

«Ναι, μπορώ να δω τα χέρια του γύρω μου να με κρατάνε. Βλέπω το πρόσωπό του και ακόμα βλέπω να μου δίνει την αγάπη του. Αγαπώ αυτό το συναίσθημα. Είναι τόσο παρηγορητικό!»

Η θεία Eileen συνέχισε να περιγράφει τι βίωνε. «Μπορώ να νιώσω την αγάπη του να με αγκαλιάζει. Διαπερνάει την καρδιά μου. Έχω ένα τόσο ασυνήθιστο συναίσθημα. Νιώθω τόση πολλή ζεστασιά και αγάπη. Νιώθω ότι με προστατεύει!»

Όταν τελείωσε να μιλάει για τις εμπειρίες της, διάλεξα ένα περιοδικό Σατ Σαντές και δείχνοντάς της την εικόνα του Διδασκάλου Κιρπάλ, τη ρώτησα αν ήταν αυτός ο Διδάσκαλος που είχε μόλις δει. Μου είπε να γυρίσω πίσω, στην εικόνα του εξώφυλλου που είχε τη φωτογραφία του Διδασκάλου Ρατζίντερ Σινγκ. Αυτή τη φορά ήταν ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ που είχε έλθει σε εκείνη. Είπε πως: «Είναι πολύ ωραίο να έχεις κάποιον που είναι τόσο χαρούμενος, πνευματικός και ευγενικός να σε αγκαλιάζει.»

Η θεία Eileen ποτίστηκε με ζωντάνια και είχε μία δραματική αλλαγή από τη στιγμή που φτάσαμε στο νοσοκομείο. Μετά

από αυτή την εμπειρία, η θεία μου μάς ζήτησε να βάλουμε μία εικόνα του Διδασκάλου Ρατζίντερ απέναντι από το κρεβάτι της, ώστε να μπορεί να τον βλέπει διαρκώς.

Κατά τη διάρκεια των επόμενων εβδομάδων, η θεία Eileen κοιμόταν τον περισσότερο χρόνο και είχε αξεπέραστη δυσκολία να εστιαστεί στο διαλογισμό. Επίσης, είχε δυσκολία στην επικοινωνία, αφού μετά δυσκολίας μπορούσε να μιλήσει. Μια μέρα, ο πατέρας μου, η ξαδέρφη μου και εγώ την επισκεφτήκαμε και αποφασίσαμε να διαλογιστούμε δίπλα της. Ούτε ένα λεπτό δεν είχε περάσει, ενώ διαλογιζόμασταν, όταν η θεία Eileen είπε φωναχτά: «Ρατζίντερ!»

«Βλέπεις τον Διδάσκαλο;» ρώτησα.

«Ναι», είπε. Της είπαμε με αγάπη να κοιτάζει μέσα στα μάτια του και συνεχίσαμε το διαλογισμό. Μετά, όταν ρωτήσαμε αν είχε δει τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Εσωτερικά, εκείνη απάντησε: «Ναι, τον είδα τρεις φορές». «Χαμογελούσε;» ρώτησε ο πατέρας μου. Εκείνη δεν απάντησε τίποτα, αλλά με τα μάτια της κλειστά, ένα τεράστιο όμορφο χαμόγελο φώτισε το πρόσωπό της.

Λίγο αργότερα, την αποχαιρετήσαμε και ήμαστε στο μισό του διαδρόμου, όταν συνειδητοποίησα ότι είχα αφήσει την κάρτα του επισκέπτη στο δωμάτιό της. Επέστρεψα για την κάρτα και για μία τελευταία αγκαλιά. Είπα στη θεία Eileen: «Είμαι τόσο ευτυχισμένη που βλέπεις τον Διδάσκαλο». Έμεινα έκπληκτη, όταν την άκουσα να λέει χωρίς προσπάθεια: «Νιώθω μεγάλη ανακούφιση. Δεν μπορώ να σου πω πόσο καλά με κάνει να αισθάνομαι που ξέρω πόσο πολύ με αγαπάει ο Διδάσκαλος και πόσο πολύ τον αγαπώ».

Όταν στάθηκα στην πόρτα και την κοίταξα, της είπα: «Ο Διδάσκαλος πάντα είναι μαζί σου, σε προστατεύει και σε καθοδηγεί». «Το ξέρω», μου είπε, «αυτό το νιώθω μέσα σε όλη μου την ύπαρξη».

Είκοσι δύο

Robert Charbonneau

Κατά τη διάρκεια του εορταστικού προγράμματος για την Πρωτοχρονιά, το 2008-2009, στο Σικάγο, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ κάθε μέρα τραβούσε λαχνούς με ονόματα, που όριζαν ποιον θα καλούσε, για να συνοδεύσει τον ίδιο και την οικογένειά του στο τραπέζι του Πρωτοχρονιάτικου δείπνου, στην αίθουσα δεξιώσεων του ξενοδοχείου. Διάφορα ονόματα κληρώθηκαν και ανακοινώθηκαν σε μία λαοθάλασσα πάνω από 1500 συμμετέχοντες μαθητές του.

Καθώς το πρόγραμμα πλησίαζε στο τέλος του, ο Διδάσκαλος τράβηξε τους τελευταίους λαχνούς. Το πρώτο όνομα που επιλέχτηκε ήταν το δικό μου. Είναι δύσκολο να περιγράψω τα συναισθήματά μου. Για είκοσι πέντε χρόνια, είχα τη φαντασίωση να ακούσω τον Μαχαράτζ Τζι να προφέρει το όνομά μου. Αυτό ίσως να φαίνεται παιδικό, αλλά ήταν μια μεγάλη μου επιθυμία. Τώρα, τον άκουγα να προφέρει το όνομά μου και μάλιστα με σωστή γαλλική προφορά!

Αφού ηρέμησα λίγο, σκέφτηκα: «Είχα και παλαιότερα την καλή τύχη να δειπνήσω στο τραπέζι του Μαχαράτζ Τζι. Μήπως θα έπρεπε να έδινα το λαχνό μου σε κάποιον που ίσως ποτέ δεν είχε αυτή την ευκαιρία;» Εκείνη τη στιγμή, ένας φίλος σατσάνγκι από το Μόντρεαλ ήρθε στο νου μου. Αλλά μετά από αυτή τη σκέψη, ήρθε και μια άλλη σκέψη: «Είσαι τρελός; Θα χάσεις την ευκαιρία να δειπνήσεις με τον Διδάσκαλο στο ίδιο τραπέζι;» Μετά, η άλλη, η εσωτερική φωνή, μου είπε: «Αυτός ο άνθρωπος πραγματικά θα το έχει ανάγκη. Είναι ένας ειλικρινής σεβαντάρ (*προσφέρει ανιδιοτελή εργασία στην Αποστολή*)». Βέβαια, για εκείνον θα ήταν κάπως δύσκολο, γιατί δε μιλάει Αγγλικά και είναι και βαρύκοος. Από την άλλη μεριά, σκεφτόμουν πως θα ήταν πολύ σημαντικό γι᾽ αυτόν να τον καλέσουν στο τραπέζι.

Ενώ προσπαθούσα να διαχειριστώ αυτές τις σκέψεις, ο Μαχαράτζ Τζι τράβηξε και τον τελευταίο λαχνό. Ναι! Ήταν

στο όνομα αυτού του άνδρα. Σύμπτωση; Ήταν μία πιθανότητα στις χίλιες πεντακόσιες. Δεν είναι ανάγκη να αναφέρω ότι εκείνο το βράδι και οι δύο μας είχαμε ένα υπέροχο γεύμα στην παρουσία του Διδασκάλου.

Την επόμενη μέρα, θα φεύγαμε για να επιστρέψουμε στο Μόντρεαλ. Μετά την ομιλία του Μαχαράτζι, ο Διδάσκαλος αργά περπάτησε ανάμεσα στο κοινό, για να μας αποχαιρετήσει όλους. Ήμουν ο πρώτος στη γραμμή, όταν έφτασε στη δική μου σειρά. Κοίταξε μέσα στα μάτια μου και μετά συνέχισε να περπατά, όμως γρήγορα γύρισε και ήρθε ξανά προς το μέρος μου. Πήρε μέσα στα χέρια του τα ενωμένα χέρια μου για δύο ή τρία δευτερόλεπτα, που όμως νόμιζα ότι ήταν μια αιωνιότητα. Κατά τη διάρκεια αυτής της στιγμής, έγειρε πάνω από τον ώμο μου, για να χαιρετήσει δύο φίλους που στέκονταν κοντά.

Αφού έφυγε ο Διδάσκαλος, γύρισα στους φίλους και είπα: «Δεν υπάρχει τίποτα πιο γλυκό από το χέρι του Μαχαράτζι». Και οι δύο με κοίταξαν έκπληκτοι, και ο ένας από τους δύο με ρώτησε: «Πώς αισθάνεσαι την πλάτη σου;» Σκέφθηκα πως ήταν μία παράξενη ερώτηση και με λίγη αβεβαιότητα απάντησα: «Είναι εντάξει».

Ο ένας που ήξερε πως είχα ένα σοβαρό τραυματισμό στην πλάτη μου λίγους μήνες πριν, με ρώτησε: «Δεν πόνεσε η πλάτη σου από τα κτυπήματα του Διδασκάλου;» Εγώ του είπα: «Δεν αισθάνθηκα ότι ο Μαχαράτζ Τζι με χτύπησε στην πλάτη. Τι εννοείς;» Κοίταξαν ο ένας τον άλλον και στη συνέχεια κοίταξαν εμένα με δυσπιστία. Αμέσως έβαλα την προσοχή μου στην πλάτη και τότε μπόρεσα να νιώσω ένα μούδιασμα σε μια μικρή περιοχή. Στη συνέχεια, μου είπαν ότι ο Μαχαράτζ Τζι με χτύπησε στην πλάτη τρεις φορές, σταθερά και πολύ δυνατά, ώστε μπόρεσαν να ακούσουν και τον ήχο από τα χτυπήματα. Αργότερα, επανέλαβαν αυτό που είχε κάνει ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ, ενώ εγώ δεν μπορούσα να πιστέψω ότι δεν είχα συνείδηση τού τι είχε συμβεί.

Όταν γύρισα στο Μόντρεαλ, είδα το γιατρό που συμβουλευόμουν για τη θεραπεία της πλάτης μου, στη θωρακική και

την οσφυϊκή χώρα. Μου είπε ότι τα κόκαλά μου τώρα ήταν θεραπευμένα και δε χρειαζόμουν άλλη θεραπεία. Για εμένα το θαύμα δεν ήταν απλώς η άμεση θεραπεία μου, αλλά η ευλογημένη στιγμή που βίωσα πάνω από τη σωματική μου συνειδητότητα· αυτή που μου χάρισε ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ.

Είκοσι τρία
Larisa Gladkikh

Ο σύζυγός μου κι εγώ ταξιδέψαμε από τη Μόσχα στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί, για να απολαύσουμε τη φυσική παρουσία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Κάθε ημέρα είχαμε την ευκαιρία να βλέπουμε τον Μαχαράτζ Τζι και όλα πήγαιναν καλά. Μία ημέρα, πριν από το σάτσανγκ, κάτι διατάραξε την ειρήνη του νου μου. Προσπαθούσα να καθίσω σε μία θέση κοντά στην εξέδρα και κάποιος άλλος ήθελε συγχρόνως να καθίσει στην ίδια θέση. Αυτό το μικρό περιστατικό προκάλεσε μία ήσσονος σημασίας τριβή μεταξύ μας.

Μετά την ομιλία του, ο Μαχαράτζ Τζι μας μοίρασε πρασάντ, αυτό που λέμε αντίδωρο, και όλοι στεκόμασταν στην ουρά, για να το παραλάβουμε. Ήθελα να ζητήσω να με συγχωρέσει ο Διδάσκαλος, γιατί ένιωθα άσχημα για ό,τι είχε συμβεί πριν από λίγο. Ενώ στεκόμουν στη γραμμή, αναρωτιόμουν πώς θα μπορούσα αυτό το να του το μεταδώσω, καθώς δε μιλώ καθόλου Αγγλικά.

Όταν ήρθε η σειρά μου να τον δω, άκουσα τον Μαχαράτζ Τζι να μου μιλάει στα Ρώσικα. Αυτό που είπε μεταφράζεται ως εξής: «Μην το σκέφτεσαι αυτό. Ο μοναδικός σκοπός για τον οποίο είσαι εδώ είναι ο διαλογισμός». Κοιτούσα τον Διδάσκαλο συνεχώς, χωρίς να πάρω τα μάτια μου από εκείνον. Τα χείλη του δεν κουνιόντουσαν, όμως τον άκουγα καθαρά. Ποτέ δεν ήξερα πως ο πνευματικός μου Διδάσκαλος επικοινωνούσε με τους μαθητές του στη δική τους γλώσσα. Αυτό το περιστατικό μου επιβεβαίωσε πως ήμουν στο σωστό μονοπάτι.

Σε μια άλλη περίπτωση, όταν βρισκόμουν στο σπίτι μου, έλαβα ένα τηλεγράφημα που με πληροφορούσε πως η υγεία και η ζωή της μητέρας μου ήταν αβέβαιη. Μου ζήτησαν να την επισκεφτώ, προκειμένου να την αποχαιρετήσω. Θυμάμαι ιδιαίτερα πόσο δύσκολο ήταν να φτιάξω τη βαλίτσα μου, ενώ έκλαιγα.

Η μητέρα μου βρισκόταν σε μία από τις περιοχές της πρώ-

ην Σοβιετικής Δημοκρατίας, μακριά περίπου τρεις ώρες με το αεροπλάνο. Αντιλαμβανόμουν την πνευματική παρουσία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ κατά τη διάρκεια όλου του ταξιδιού μου και ένιωθα ότι με προστάτευε και με καθοδηγούσε. Όταν έφτασα στο αεροδρόμιο, δεν είχα ούτε το απαραίτητο διαβατήριο ούτε βίζα για να επιδείξω. Απλώς τους έδειξα το τηλεγράφημα και μου επέτρεψαν να ταξιδέψω.

Για πολλά χρόνια η μητέρα μου ήταν άρρωστη, αλλά τώρα η κατάσταση είχε φθάσει στο απροχώρητο. Δεν αναγνώριζε ακόμη και κοντινά οικογενειακά της πρόσωπα. Διαλογιζόμουν κατά τη διάρκεια της πτήσης και ο Μαχαράτζ Τζι εμφανίστηκε Εσωτερικά και μου μίλησε. Μου είπε ότι τα πράγματα θα ήταν δύσκολα, προσθέτοντας ότι η κατάσταση της μητέρας μου ήταν σοβαρή και ότι θα έπρεπε να είμαι έτοιμη για τα πάντα.

Κατά την άφιξή μου, είχα κάποια προβλήματα με το τελωνείο, γιατί δεν είχα βίζα. Τελικά, μου επέτρεψαν να μπω στη χώρα, αλλά μου είπαν πως πρέπει να βγάλω βίζα για την επιστροφή μου και επιπλέον να πληρώσω ένα πρόστιμο εκατόν είκοσι πέντε δολάρια.

Προσπάθησα να είμαι δυνατή, όταν μπήκα στο δωμάτιο της μητέρας μου. «Γεια σου, όμορφη», της είπα, προσφωνώντας την με το όνομα που αγαπούσα να την αποκαλώ. Εκείνη τη στιγμή, είδα την πνευματική μορφή του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν κοντά στο κεφάλι της και εκείνη άνοιξε τα μάτια της. Ήταν καθαρά και με χαρά είδα ότι με αναγνώρισε και μου μίλησε.

Πέντε μέρες αργότερα, η μητέρα μου έφυγε ειρηνικά και πιστεύω ότι η Χάρη των Διδασκάλων ήταν μαζί της. Όταν πήγα στο αεροδρόμιο να πληρώσω το πρόστιμο για τη βίζα, μου είπαν πως δεν υπήρχε πρόστιμο να πληρώσω, καθώς όλα είχαν τακτοποιηθεί.

Είκοσι τέσσερα
Cathy Prior

Πριν πολλά χρόνια, είχα ένα ατύχημα, με αποτέλεσμα να τραυματιστώ σοβαρά και χρειάστηκε να κάνω ένα χρόνο εντατική φυσιοθεραπεία. Αργότερα, πριν από περίπου οχτώ χρόνια, τραυματίστηκα στο ίδιο μέρος της πλάτης μου. Συμβουλεύτηκα τότε ειδικούς γιατρούς στην πατρίδα μου, την πολιτεία Κοννέκτικατ, προκειμένου να πάρω συμβουλές για την ενδεικνυόμενη θεραπεία. Όλοι όσοι είδαν τις ακτονογραφίες και τις αξονικές τομογραφίες μου, συμφώνησαν πως εξαιτίας της σοβαρότητας των τραυματισμών που είχα υποστεί, χρειαζόταν να εγχειρισθεί η πλάτη μου.

Θέλοντας να αποφύγω την επέμβαση, συνέχισα τη φυσιοθεραπεία για ακόμη λίγο καιρό, αλλά παρόλα αυτά εξακολουθούσα να έχω σοβαρούς πόνους στην πλάτη μου. Πονούσα διαρκώς, μέχρι την ημέρα που συνάντησα για πρώτη φορά τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Με έκπληξή παρατήρησα ότι κατά τη διάρκεια εκείνης της ώρας που βρισκόμουν στην παρουσία του, δεν είχα καθόλου πόνους, για πρώτη φορά μετά από χρόνια που μου έμοιαζαν σαν αιώνες. Μετά από αυτή μας τη συνάντηση, ο πόνος της πλάτης μου δεν επέστρεψε ποτέ.

Ενθουσιασμένος από αυτή τη βελτίωση, πήγα πάλι σε ειδικούς γιατρούς και έκανα νέες ακτινογραφίες και νέα αξονική τομογραφία. Όταν βγήκαν τα αποτελέσματα, μου είπαν πως πολύ σπάνια συμβαίνουν θαύματα και είναι προφανές πως και στην περίπτωσή μου είχε γίνει ένα θαύμα. Ο γιατρός μού έδειξε τις παλιές και τις νέες εξετάσεις μου, οι οποίες αποκάλυπταν ότι είχαν συμβεί τέτοιες αλλαγές, που δεν χρειαζόμουν πια καμία επέμβαση στην πλάτη μου. Μου είπε ακόμη πως θα ήθελε να κρατήσει τις ακτινογραφίες μου ως απόδειξη για μια θεραπεία από “θαύμα”!

Είκοσι πέντε
Hans Tesch

Είχα την τύχη να πάρω Μύηση από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ το 1984. Χρόνια αργότερα, ενώ ζούσα στην Αυστρία, αντιμετώπιζα προσωπικά προβλήματα υγείας και ήθελα να τα συζητήσω με τον διάδοχό του, τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Δυστυχώς, ο Διδάσκαλος βρισκόταν χιλιάδες μίλια μακριά. Μία νύχτα, ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ μού εμφανίστηκε Εσωτερικά και μίλησε μαζί μου. Πρώτα, άκουσε με προσοχή, καθώς του εξηγούσα το πρόβλημά μου και του ζήτησα τη συμβουλή του. Μου απάντησε με καθαρή φωνή: “aktiferrin”. Η απάντησή του δεν έβγαζε κανένα νόημα για μένα, γι᾽ αυτό επανέλαβα την ερώτησή μου κι άλλες φορές και σε κάθε μία από αυτές απάντησε χρησιμοποιώντας την ίδια ακριβώς λέξη: “aktiferrin”.

Τελικά, η λέξη “aktiferrin” χαράκτηκε μέσα στο μυαλό μου. Τη σημείωσα, αλλά δεν είχα ιδέα τι θα μπορούσε να σημαίνει. Για κάποιο λόγο, αναρωτήθηκα αν θα μπορούσε να είναι φάρμακο, γι᾽ αυτό ρώτησα σε ένα φαρμακείο αν είχαν “aktiferrin”. Προς έκπληξή μου, η απάντηση ήταν: «Ναι, θα το θέλατε σε μορφή χαπιών ή υγρού;»

Τότε είπα: «Με συγχωρείτε, θα μπορούσατε πρώτα να μου πείτε πού κάνει καλό;» Ο φαρμακοποιός απάντησε πως το παρασκεύασμα αυτό ήταν για ανθρώπους που έχουν έλλειψη σιδήρου.

Αγόρασα την υγρή μορφή του. Ανακάλυψα πως είχα αναιμία, η οποία επηρέαζε την ικανότητά μου να διαχειρίζομαι τις υποθέσεις μου. Αφού ξεκίνησα να χρησιμοποιώ αυτό το σκεύασμα, η συγκέντρωσή μου βελτιώθηκε και είχα περισσότερη ενέργεια να αντιμετωπίσω τη ζωή μου. Δε χρειαζόταν πια να ζητήσω περαιτέρω συμβουλές από τον Διδάσκαλο.

Είκοσι έξι

Victor Awayevoo

Ένας άνδρας που ζούσε στην περιοχή της Γκάνα, που θα τον απόκαλώ Αντούσα, είχε κάποια προβλήματα υγείας. Πλησίασε έναν μυημένο για βοήθεια, γιατί είχε ακούσει πως αυτό το άτομο είχε κάποιες γνώσεις σχετικές με βότανα. Ο μυημένος άντρας είπε στον Αντούσα πως είχε σταματήσει να εξασκεί την ιατρική με τα βότανα. Αντίθετα, είπε πως η μόνη σύσταση που θα μπορούσε να του δώσει ήταν να διαλογιστεί και να προσευχηθεί στον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ για βοήθεια. Έδωσε στον Αντούσα δυο φυλλάδια σχετικά με το Πνευματικό Μονοπάτι και μία φωτογραφία του Μαχαράτζ Τζι. Του πρότεινε να διαλογίζεται επαναλαμβάνοντας νοερά το όνομα του Διδασκάλου και να εναποθέσει τα προβλήματά του και τις έγνοιες του στον Διδάσκαλο.

Ο Αντούσα άρχισε να διαλογίζεται συστηματικά και ανέφερε πως από τις επόμενες μέρες ένιωθε πολύ καλύτερα. Στην πραγματικότητα, μετά από δύο εβδομάδες, η κατάστασή του είχε βελτιωθεί τόσο πολύ, που σταμάτησε τους διαλογισμούς του. Εξήγησε όμως πως ένα βράδυ, αφότου είχε σταματήσει να διαλογίζεται, ένιωθε έντονη καταβολή και γι'αυτό σκέφθηκε να ζητήσει να συνταξιοδοτηθεί νωρίς. Αμέσως μετά, όταν ξάπλωσε στο κρεβάτι του, είδε ένα λαμπερό φως και μέσα από αυτό το φως τού εμφανίστηκε ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ με μία λαμπερή και απαστράπτουσα μορφή. Ο Διδάσκαλος φώναξε τον Αντούσα με το μικρό του όνομα τρεις φορές και μετά τον ρώτησε γιατί είχε σταματήσει να επικοινωνεί μαζί του. Μετά πρόσθεσε: «Δε βλέπεις ότι έχει βελτιωθεί η κατάστασή σου;»

Είκοσι επτά
Dhanwant Kaur

Υπάρχουν τόσοι πολλοί τρόποι που ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ μας δείχνει τη φιλευσπλαχνία και την αγάπη του. Δεν πρέπει να έχουμε ανησυχίες, όταν είμαστε στα χέρια του.

Πριν γεννηθεί ο εγγονός μου, η κόρη μου που ήταν έγκυος είχε κάποιες σοβαρές επιπλοκές. Ο γιατρός αποφάσισε ότι θα χρειαζόταν να γίνει καισαρική τομή. Μίλησα με τον Μαχαράτζ Τζι για αυτό και ρώτησε για την ημερομηνία της εγχείρησης. Το πρωί της γέννησης του μωρού, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι εμφανίστηκε στην κόρη μου με την ακτινοβόλο πνευματική του μορφή. Κρατούσε το νεογέννητο και είπε: «Τι όμορφο μωρό!» Αν και η κόρη μου ανησυχούσε, τώρα ήξερε πως δε θα έπρεπε να ανησυχεί.

Δύο μήνες αργότερα, η οικογένειά μου πήγε να δει τον Μαχαράτζ Τζι και πήραμε και το βρέφος. Ο Διδάσκαλος το κράτησε, μετά στράφηκε στη σύζυγό του, τη Μάτα Ρίτα Τζι, λέγοντας: «Κοίτα τον, έχει μεγαλώσει τόσο πολύ». Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ ποτέ πριν δεν τον είχε δει σε φυσικό επίπεδο, αλλά ξέραμε πως ο Διδάσκαλος ήδη τον είχε κρατήσει στα χέρια του.

Είκοσι οκτώ
Daniel Uriguen

Το όνομά μου είναι Ντάνιελ. Η οικογένειά μου κι εγώ μετακομίσαμε στο Σικάγο από το Εκουαδόρ. Είμαι οδηγός ταξί εδώ και πάνω από δέκα χρόνια. Κάθε Κυριακή πηγαίνω στο τοπικό Σάτσανγκ και μία μέρα, ενώ επέστρεφα από την πόλη με τα παιδιά μου, ένα αυτοκίνητο πέρασε με μία πινακίδα που έγραφε "Ντάνιελ". Αστειευόμενος, είπα στα παιδιά μου: «Κοιτάξτε, αυτό το αυτοκίνητο είναι δικό μου!»

Μετά από λίγα λεπτά, μία άλλη πινακίδα που υπέπεσε στην αντίληψή μου έγραφε: «Εσύ, ξύπνα». Είπα: «Ίσως ο Διδάσκαλος μου λέει κάτι». Αμέσως κάθισα ευθυτενής και σε εγρήγορση. Κοίταξα στον εσωτερικό καθρέφτη και τότε είδα ένα αυτοκίνητο να έρχεται με μεγάλη ταχύτητα πίσω μου. Κατευθυνόταν προς το μέρος μας, αλλά μπόρεσα να πατήσω φρένο και να βγω από το οδόστρωμα ακριβώς την κατάλληλη στιγμή, για να αποφύγω μια έντονη σύγκρουση. Όλα αυτά τα χρόνια είχα παρόμοια μηνύματα που μου υπενθυμίζουν την παρουσία και τη βοήθεια του Διδασκάλου.

Από κάποια στιγμή και μετά, η οδήγηση δεν ήταν εύκολη για εμένα, γιατί είχα τραυματιστεί στην πλάτη μου. Ο πόνος ήταν αμείλικτος και συνέχιζε για τρεις ή τέσσερις μήνες. Έκανα αγώνα, για να περάσω την ημέρα μου στο τιμόνι και είχα και δυσκολίες στον ύπνο μου τα βράδια. Θυμάμαι τη στιγμή που αυτό άλλαξε. Είχα μια ευκαιρία να μιλήσω με τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ κι ενώ ήμουν μπροστά του, με τα χέρια του έκανε μία χειρονομία περιστροφής. Αυτό ήταν κάτι ασυνήθιστο και δεν σχετιζόταν με τη συζήτηση που είχαμε. Αναρωτιόμουν: «Γιατί το έκανε αυτό;» Καθώς γύριζα σπίτι μου, συνειδητοποίησα πως ο πόνος από την πλάτη μου είχε φύγει ολοκληρωτικά και από τότε, ποτέ δεν επέστρεψε.

Είκοσι εννιά

Swaran Kochar

Από τότε που ο σύζυγός μου έφυγε από τη ζωή, ζω με το γιο μου στο Hyderabad, στην Ινδία. Ένα χειμώνα έπαθα έμφραγμα ενώ βρισκόμουν στο σπίτι μόνη μου. Δεν μπορούσα να κουνήσω πολύ το σώμα μου και ανησυχούσα μήπως ο γιος μου ερχόταν σπίτι και με έβρισκε σε αυτή την κατάσταση. Ήξερα ότι δε θα μπορούσε να με φροντίσει, αν έμενα παράλυτη.

Προσευχήθηκα απελπισμένα στον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και τον παρακάλεσα αν ήταν η ζωή μου να τελειώσει, να με άφηνε να πεθάνω τώρα, από το να έχω προβλήματα υγείας που θα με ταλαιπωρούσαν για χρόνια. Ακόμα, δε θα ήθελα να είμαι βάρος στο γιο μου. Από το πουθενά, ο Μαχαράτζ Τζι εμφανίστηκε στο δωμάτιό μου. Είπε: «Μπάμπι Τζι, τι συμβαίνει και εύχεσαι να ξεπληρώσεις τόσο γρήγορα το κάρμα σου;»

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ μου έδωσε το όνομα ενός φάρμακου που έπρεπε να πάρω. Κατάφερα να τηλεφωνήσω σε ένα φίλο που μου έφερε αμέσως το φάρμακο αυτό. Έμεινα έκπληκτη που αμέσως έγινα κατά 90% καλύτερα, πριν ακόμη ο γιος μου επιστρέψει σπίτι εκείνη την ημέρα. Τώρα είμαι καλά.

Τριάντα
Nidhi Khurana

Η μητέρα μου ήταν αφοσιωμένη μαθήτρια του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο πατέρας, τα αδέρφια μου κι εγώ είμαστε μυημένοι μαθητές του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Η μητέρα μου ήταν μια αληθινή μαθήτρια των Διδασκάλων. Δυστυχώς, έφυγε από τη ζωή πρόσφατα. Είχε υποβληθεί σε θεραπεία κατά του καρκίνου και δεν ένιωθε καλά, αν και νόμιζα ότι θα ανακτούσε τις δυνάμεις της. Ο αδερφός μου κι εγώ ζούσαμε τότε στο Ηνωμένο Βασίλειο και επιθυμούσαμε να είμαστε μαζί της αυτή τη δύσκολη στιγμή. Ο αδερφός μου πήγε στην Ινδία, για να τη δει, κι εκείνο το ίδιο βράδυ ο πατέρας μού τηλεφώνησε και μου ανακοίνωσε τα δυσάρεστα νέα, ότι η μητέρα ήταν στη μονάδα εντατικής θεραπείας. Αμέσως έφυγα για το Δελχί, για να βρεθώ κι εγώ εκεί με την οικογένειά μου.

Όταν ο γιατρός ήρθε να μας δει, εξήγησε ότι το σώμα της δεν ανταποκρινόταν στη θεραπεία και ότι η κατάστασή της ήταν κρίσιμη. Είπε ότι μόνο ένα θαύμα θα μπορούσε τώρα να τη σώσει και της έδωσε περιθώριο ζωής είκοσι τέσσερις ώρες. Αμέσως, έφυγα και πήγα να δω τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ στο Κιρπάλ Άσραμ, για να τον ικετέψω για την ανάκτηση της υγείας της. Μόλις έφτασα στο Άσραμ, έλαβα ένα τηλεφώνημα πως η μητέρα μου πέθανε. Δεν είχα ακόμη ούτε την ευκαιρία να μιλήσω στον Μαχαράτζ Τζι ή να ζητήσω τις ευλογίες του.

Είδα τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ, πριν φύγω. Μου έδωσε μία πατρική αγκαλιά και είπε απαλά: «Υπέφερε πολύ. Ήταν η ώρα της να φύγει. Η ψυχή της είναι ειρηνική και ευτυχισμένη και δε θα γυρίσει πίσω» (*Δεν θα γυρίσει σε μια νέα ενσάρκωση*). Δεν μπορώ επαρκώς να το περιγράψω, αλλά εκείνες οι ευλογημένες λέξεις του, μαγικά μου πήραν όλο τον πόνο και τη θλίψη από την καρδιά μου. Ο πόνος έσβησε. Θυμάμαι πως όταν έφυγα από το Άσραμ, ήμουν ήρεμη. Επίσης, ήξερα γιατί ο Διδάσκαλος δε μου έδωσε την ευκαιρία να ικευτεύσω για την ανάκτηση της υγείας της μητέρας μου: η πρόσθετη ζωή θα

σήμαινε για εκείνη περισσότερο πόνο και περισσότερα δεινά.

Έφτασα σπίτι και παρηγόρησα τον πατέρα και τον αδερφό μου, που είχαν σοκαριστεί από αυτή την τόσο μεγάλη απώλεια. Μετά από λίγες ημέρες και οι δυο πήγαν να δουν τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ και είχαν την ίδια εμπειρία με τη δική μου. Η θλίψη και ο πόνος είχε φύγει από τις καρδιές τους. Όχι πολύ αργότερα, μετά την κηδεία της, ανακαλύψαμε από το ημερολόγιό της ότι γνώριζε την ημερομηνία της αποχώρησής της, αλλά δεν είχε γνωστοποιήσει τίποτα σε κανένα.

Τριάντα ένα
Ashok Kumar

Έχω ένα κατάστημα γκουρμέ σε μία πολυσύχναστη περιοχή στο Hyderabad, μία πόλη τεσσάρων εκατομμυρίων ανθρώπων, με έντονους ρυθμούς ζωής. Συνήθως πηγαίνω στη δουλειά με ένα σκούτερ μέσα σε έντονη κίνηση. Μια μέρα, καθώς πήγαινα σπίτι, σταμάτησα σε ένα σταυροδρόμι πέντε δρόμων. Αν και υπήρχαν πολλοί σηματοδότες, ένα λεωφορείο της δημόσιας συγκοινωνίας πέρασε με κόκκινο και έτρεχε προς την κατεύθυνσή μου. Με χτύπησε και με έρριξε κάτω.

Καθώς κειτόμουν αιμόφυρτος και αβοήθητος στο έδαφος, με ανοιχτά τα μάτια είδα τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ να έρχεται να με σώσει. Ενώ βρισκόμουν κάτω από το λεωφορείο, με τράβηξε έξω και μετά κάλεσε μία αυτόματη τρίων τροχών ρίκσα. Ζήτησε από τον οδηγό της ρίκσας να με πάει στο τμήμα επείγοντων περιστατικών σε ένα ορθοπεδικό κρατικό νοσοκομείο της πόλης και έδωσε λεπτομέρειες για το όνομα του νοσοκομείου. Μετά, ο Μαχαράτζ Τζι χρησιμοποιήσε ένα κινητό τηλέφωνο, για να καλέσει ένα γιατρό στο νοσοκομείο και τον παρακάλεσε να με προσέχει στο θάλαμο εντατικής θεραπείας. Πώς το έκανε αυτό, αφού δεν ήταν σε φυσικό επίπεδο κοντά στο Hyderabad; Δεν ξέρω!

Εκείνη τη στιγμή, ενώ ήμουν άσχημα τραυματισμένος, μπόρεσα να φτάσω το κινητό μου τηλέφωνο και να καλέσω τον αδερφό μου. Είπε ότι ήθελε να με πάρει και να με πάει σε ένα ιδιωτικό νοσοκομείο, γιατί πίστευε ότι εκεί θα με φρόντιζαν περισσότερο. Όμως, επέμενα να νοσηλευτώ στη μονάδα θεραπείας που ο Μαχαράτζ Τζι είχε προτείνει. Ο γιατρός με συνάντησε στο νοσοκομείο και τοποθέτησε γύψο στα πόδια μου. Και τα δύο μου πόδια αποκαταστάθηκαν πλήρως.

Πρέπει να παραδεχτώ ότι, πριν το περιστατικό αυτό, ήμουνα αδιάφορος για τη Διδάσκαλο Δύναμη και τα πνευματικά διδάγματα. Έδινα λίγη προσοχή στο Μονοπάτι. Αφού έζησα αυτή την εμπειρία, τώρα έχω βαθιά εμπιστοσύνη στο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ.

Τριάντα δύο
Dora Maria Martinez

Ποτέ δε θα ξεχάσω τον πόνο που ένοιωσα, όταν η δεκατριάχρονη κόρη μου Gaby είχε ένα τραγικό ατύχημα. Είχαμε επισκεφθεί το μεγαλύτερο γιο μου στο σπίτι του, σε ένα προάστιο έξω από το Λος Άντζελες. Ήμουν μέσα στο σπίτι και τα παιδιά έξω περνούσαν όμορφα κολυμπώντας στην υπαίθρια πισίνα.

Για μια στιγμή, άκουσα άτομα της οικογένειάς μου να φωνάζουν απελπισμένα. Κάποιος ήρθε μέσα, για να μου ανακοινώσει τα δυσάρεστα νέα ότι η Gaby είχε πνιγεί στην πισίνα. Επειδή με λυπόντουσαν, κανείς δε με άφηνε να την πλησιάσω. Αποσύρθηκα πίσω από το σπίτι, για να κλάψω μόνη μου και απεγνωσμένα προσευχήθηκα στον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ να τη βοηθήσει.

Αργότερα, έμαθα τις διάφορες λεπτομέρειες: Αν και η Gaby ήταν αθλητικός τύπος και ήξερε να κολυμπά, βούτηξε με το κεφάλι στο ρηχό τμήμα της πισίνας και χτύπησε στον πάτο της, τραυματίζοντας μέρη της σπονδυλικής της στήλης. Η ανιψιά μου, η Ισαμπέλα, που ήταν και αυτή στην πισίνα, την τράβηξε από τα μαλλιά προς τα πάνω και την έφερε κοντά στους δύο αδελφούς της Gaby. Η Ισαβέλλα τότε ήταν μόνο πέντε ετών, αλλά είπε ότι η φωνή του Διδασκάλου τής είπε να βγάλει την Gaby από την πισίνα.

Όταν τα αδέρφια της την είδαν να επιπλέει με το κεφάλι μέσα στο νερό, έβγαλαν την Gaby από την πισίνα και την ξάπλωσαν δίπλα στο γρασίδι. Δεν ανέπνεε εκείνη τη στιγμή και το πρόσωπό της ήταν μπλε ενώ η γλώσσα της κρεμόταν έξω. Εκείνη τη στιγμή ήταν που μου είπαν τα νέα. Στο μεταξύ, ο γιος μου ο Ντέιβιντ έδωσε στην Gaby καρδιοπνευμονική ανάνηψη. Σε λίγη ώρα, η αστυνομία και τα ασθενοφόρα κατέφθασαν, όμως μέχρι τότε είχε αρχίσει με δυσκολία να αναπνέει πάλι. (*Αργότερα, η μικρή Ισαβέλλα έλαβε ειδική αναγνώριση από το σχολείο της που έσωσε τη ζωή της Gaby*).

Η κόρη μου νοσηλεύτηκε στην εντατική μονάδα θερα-

πείας για τέσσερις εβδομάδες και υποστηριζόταν με τεχνητή αναπνοή. Οι γιατροί εγχείρησαν τη σπονδυλική της στήλη, γιατί είχε κατάγματα σε κάποιους σπονδύλους που έπρεπε να διορθωθούν. Επίσης, χρειάστηκε να κάνει τραχειοτομή και της τοποθέτησαν έναν αναπνευστήρα, για να τη βοηθάει να αναπνέει, καθώς και ο λάρυγγάς της είχε τραυματισθεί βαριά. Ο γιατρός της συνέκρινε την κατάστασή της με εκείνη του παράλυτου ηθοποιού Christopher Reeve και είπε ότι ήταν ολοκληρωτικά τετραπληγική. Μπορείτε να φανταστείτε πόσο αποκαρδιωτικό για μένα ήταν αυτό, όταν το άκουσα.

Μία μέρα, ενώ κρατούσα συντροφιά στην Gaby στο δωμάτιό της στο νοσοκομείο, είδα με ανοιχτά τα μάτια να μπαίνει ο Μαχαράτζ Τζι. Φαίνοταν απλώς να αιωρείται στο δάπεδο κοντά στο κρεβάτι της Gaby. Σε όραμα, είδα την Gaby να σηκώνεται και να δέχεται από τον Διδάσκαλο μία στοργική αγκαλιά, αν και σε φυσικό επίπεδο δεν μπορούσε να κινηθεί. Αυτό μου έδωσε τεράστια δύναμη.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής της στο νοσοκομείο, ο υπεύθυνος του τοπικού σάτσανγκ έστειλε ένα μήνυμα στο Διδάσκαλο Ρατζίντερ, στην Ινδία, που περιέγραφε το ατύχημα της Gaby. Μας είπαν πως η απάντησή του ήταν η εξής: «Ας προσευχηθούμε για την Gaby». Εβδομάδες αργότερα, όταν ο Διδάσκαλος επέστρεψε στο Σικάγο από το Δελχί, του έγραψα ένα γράμμα ευγνωμοσύνης και του ζήτησα τη συμβουλή του για το τι να κάνω για την κόρη μου. Του έστειλα και τον αριθμό του τηλεφώνου μου. Ξέρω ότι ο Μαχαράτζ Τζι είναι εξαιρετικά απασχολημένος, αλλά με έκανε να νιώθω καλύτερα η ελπίδα ότι θα μπορούσε να μου τηλεφωνήσει.

Εν τω μεταξύ, η Gaby μεταφέρθηκε σε ένα κέντρο αποκατάστασης. Ακόμη φορούσε κολλάρο στο λαιμό και ήταν συνδεδεμένη με αναπνευστήρα. Δεν μπορούσε να μιλήσει ή να κουνηθεί. Περίπου ένας μήνας ακόμα πέρασε και τότε ζήσαμε μία ιδιαίτερη μέρα. Η οικογένεια καθόταν στο πλευρό της Gaby, όταν το κινητό μου τηλέφωνο χτύπησε. Ήταν ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Ο γιος μου Άντονυ απάντησε στο τηλέφωνο

και το έδωσε στην Γκάμπυ που είχε ένα τεράστιο χαμόγελο στο πρόσωπό της, όταν άκουσε τον Μαχαράτζ Τζι να της μιλάει. Όταν το τηλέφωνο δόθηκε σε εμένα, του είπα πόσο ευγνώμων ήμουν για τη βοήθειά του και την ευσπλαχνία του. Η φωνή του ήταν γεμάτη γαλήνη και γλυκύτητα, ενώ μου έλεγε να μην ανησυχώ.

Δεν πέρασε καιρός, για να δούμε αξιοσημείωτη πρόοδο. Η τραχεία της Gaby είχε θεραπευτεί σε μεγάλο βαθμό, ώστε μπορούσε πλέον να αναπνέει μόνη της. Το κολλάρο το αφαίρεσαν και η Gaby άρχισε να μιλάει και να κουνάει τα άκρα της. Είχε μια μερική αποκατάσταση της υγείας της.

Ενώ γράφω αυτό, έχουν περάσει πολλά χρόνια από το ατύχημα. Η Gaby έκανε μια πλαστική επανορθωτική εγχείρηση για την τραχειοτομή της και άρχισε να περπατά στην αρχή με βοήθεια. Σήμερα σπουδάζει, προκειμένου να γίνει κοινωνική λειτουργός, για να βοηθάει ανθρώπους που βρίσκονται σε παρόμοιες καταστάσεις και έχει σχεδόν ολοκληρώσει τις σπουδές τις στο πανεπιστήμιο. Κολυμπάει συστηματικά και μαθαίνει οδήγηση. Η Gaby τώρα έχει μία φυσιολογική και δραστήρια ζωή και έχει ξεκινήσει μία μη κερδοσκοπική οργάνωση για να βοηθά τους μαθητές κολλεγίου με αναπηρίες. Οι επαγγελματίες γιατροί και οι φυσιοθεραπευτές την αποκαλούν «το κορίτσι θαύμα».

Τριάντα τρία
Marlene Menendez

Τη μια στιγμή έκανα εποπτική εργασία στη δουλειά μου και την άλλη, το μόνο που ήξερα είναι ότι βρισκόμουν σε ένα δωμάτιο επειγόντων περιστατικών. Έμαθα ότι έχασα τη συνείδησή μου, έπεσα και δεν ανταποκρινόμουν στο περιβάλλον.

Έφτασα στο νοσοκομείο σε σοβαρή κατάσταση, έχοντας τραυματίσει το κεφάλι μου και το σαγόνι μου κατά την πτώση μου. Οι γιατροί με κράτησαν σε μονάδα εντατικής φροντίδας για τρεις ημέρες. Ήταν μία τρομακτική εμπειρία να περιμένω αποτελέσματα από τη μαγνητική τομογραφία, την αξονική τομογραφία, από τις ακτίνες Χ και από άλλα τεστ και εξετάσεις. Το προσωπικό του νοσοκομείου έψαχνε για νευρολογικούς τραυματισμούς από την πτώση, όπως επίσης και την αιτία που έγινε. Μήπως υπήρχε κάποιος όγκος; Κάτι άλλο;

Κατά τη διάρκεια της δεύτερης νύχτας στο νοσοκομείο, ήμουν ξαπλωμένη και ξύπνια στο κρεβάτι ενώ το μυαλό μου έτρεχε και ήταν γεμάτο φόβο. Ακόμη δεν είχαμε απαντήσεις από τις εξετάσεις και θεωρούσα πως θα έμενα ανάπηρη. Ικέτευσα τον Παντοδύναμο να μη με εγκαταλείψει. Σύντομα οι προσευχές μου πήραν τη μορφή του σιμράν, επαναλαμβάνοντας τα πέντε Φορτισμένα Ονόματα που μου είχαν δοθεί την ώρα της Μύησης, και μετά παρακάλεσα τον Μαχαράτζ Τζι να πάρει όλη την κατάστασή μου στα χέρια του.

Προς έκπληξη και θαυμασμό μου, με ανοιχτά τα μάτια είδα την πνευματική μορφή του Διδασκάλου Ρατζίντερ να μπαίνει στο δωμάτιο. Ήρθε στο πλευρό μου και πέρασε τα χέρια του από πάνω μου, λέγοντάς μου ότι όλα θα πήγαιναν καλά. Ήταν η πιο όμορφη εμπειρία που είχα ποτέ μου.

Την επόμενη ημέρα, οι γιατροί μού έδωσαν τα αποτελέσματα. Δεν υπήρχε κανένα σημάδι βλάβης ή δυσλειτουργίας.

Τριάντα τέσσερα
Cathrerine Morris

Για κάποιο λόγο, το να έχουμε μωρό σε αυτή τη ζωή ήταν συνυφασμένο με πολλές δυσκολίες για το σύζυγό μου κι εμένα. Ωστόσο, οι Διδάσκαλοι έλουζαν την οικογένειά μου με πολλή Χάρη.

Μεγάλωσα στην Ελβετία και είμαι μυημένη από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Ο σύζυγός μου Ρέι μεγάλωσε στο Μίσιγκαν και είναι μυημένος από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Παντρευτήκαμε στην Ελβετία το 1986. Ο Διδάσκαλος Ντάρσαν, τον οποίο επισκεφθήκαμε πριν από το γάμο μας, μας έδωσε τις ευλογίες του, αλλά με εξέπληξε όταν, δίνοντάς μου στο χέρι πρασάντ, τον άκουσα να λέει: «για τα μελλοντικά σας "παιδάκια" ». Σε ένα γράμμα του αργότερα μας διαβεβαίωνε ότι θα ήταν παρών με το πνεύμα του στο γάμο μας.

Μετά την τελετή του γάμου, μπορείτε να φανταστείτε πόσο ευτυχισμένοι ήμαστε, όταν ένας φίλος σατσάνγκι μάς είπε πως καθ' όλη τη γαμήλια τελετή έβλεπε τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ να στέκεται διπλα μας με την πνευματική του μορφή, αν και ο ίδιος ο Διδάσκαλος βρισκόταν τότε στην Ινδία.

Εγκατασταθήκαμε στο Μίσιγκαν, γεγονός που μας επέτρεπε να επισκεπτόμαστε συχνά τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ στο κέντρο διαλογισμού της Επιστήμης της Πνευματικότητας στο Νέιπερβιλ, στο Ιλλινόις. Πολλά χρόνια πέρασαν χωρίς να αποκτήσουμε παιδιά, αλλά ένιωθα σίγουρη πως κάποτε θα αποκτούσα ένα, στηριζόμενη στα λόγια του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, όταν μου έδινε το πρασάντ αρκετά χρόνια πριν.

Όταν τελικά έμεινα έγκυος, μετά από λίγους μήνες απέβαλα και χρειάστηκε να κάνω μια επέμβαση. Ένιωθα να καταβάλλομαι από τα εμπόδια και το σπαραγμό της καρδιάς μας στην προσπάθειά μας να αποκτήσουμε ένα παιδί. Μία νύχτα, που ένιωθα θυμωμένη και συντετριμμένη, προσευχήθηκα για βοήθεια μέχρι που ένιωσα εξουθενωμένη και αποκοιμήθηκα.

Το επόμενο πρωί, όταν ξύπνησα, όλο μου το είναι ήταν σε

έκσταση με μία ακλόνητη πεποίθηση ότι θα έμενα έγκυος τον επόμενο Ιούνιο.

Αυτό πραγματικά συνέβη. Η εγκυμοσύνη, αν και δεν ήταν εύκολη, ήταν γεμάτη με πολλές ευλογίες. Θυμάμαι πώς ένα βράδυ ο Μαχαράτζι εμφανίστηκε για λίγο δίπλα στο κρεβάτι μου με τη φυσική του μορφή, ενώ ήμουν ξαπλωμένη και ξύπνια. Με καθοδήγησε να ξαπλώνω στα πλάγια. Αν και ήμουν νοσοκόμα, δεν είχα πληροφορηθεί μέχρι εκείνη τη στιγμή ότι αυτή η θέση θα βοηθούσε καλύτερα την κυκλοφορία του αίματος στο αναπυσσόμενο μωρό. Με ευγνωμοσύνη ακολούθησα τη συμβουλή του για το υπόλοιπο της εγκυμοσύνης.

Πήγαινα καλά, όταν μία μέρα βίωσα συμπτώματα που απειλούσαν τη ζωή μου και έκανα εισαγωγή στο νοσοκομείο. Ο γιατρός μου ανησύχησε για μένα καθώς και για το μωρό μου και είπε πως υπήρχε πιθανότητα να πεθάνουμε. Ο σύζυγός μου, και αυτός νοσοκόμος, καταλάβαινε πόσο σοβαρά ήταν τα πράγματα και ήταν συνέχεια δίπλα μου. Ωστόσο εγώ ένιωθα γαλήνη και όποτε έκλεινα τα μάτια μου, ένιωθα πως αγκαλιάζομαι από μία ήρεμη παρουσία.

Τελικά, ο γιος μας γεννήθηκε με καισαρική δύο μήνες πριν από την ώρα του και τοποθετήθηκε σε θερμοκοιτίδα στη μονάδα εντατικής θεραπείας νεογνών. Τον ονομάσαμε Sean που σημαίνει: «ο Θεός είναι ελεήμων».

Κατά τη διάρκεια μιας περιόδου, που ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ βρισκόταν σε περιοδεία στην Ελβετία, ο αδερφός μου του ανέφερε τις δυσκολίες μας. Ο Μαχαράτζ Τζι απάντησε πως ο Sean θα ήταν κάτι καλό για εμάς και ότι τα πράγματα θα πήγαιναν καλά.

Λίγες ημέρες αργότερα, ο γιος μας διαγνώσθηκε ότι έπασχε από μία σπάνια πάθηση του πνεύμονα. Οι γιατροί συμβούλευσαν να αφαιρέσουν το ένα τρίτο από τον έναν πνεύμονά του που παρουσίαζε μία περίεργη σκιά. Ένιωθα ότι η καρδιά μου θα έσπαγε. Ενώ ελπίζαμε να μη χρειαστεί εγχείρηση, προσευχηθήκαμε με απόγνωση για μια θεία παρέμβαση και παραδοθήκαμε στο Θείο θέλημα. Ακριβώς τότε, μία βαθιά, δυνατή

εσωτερική ειρήνη με διαπέρασε από το κεφάλι μέχρι τα πόδια κι όλος ο φόβος μου έφυγε.

Την επόμενη μέρα, συναντήσαμε τους γιατρούς που βιαζόντουσαν να προγραμματίσουν την επέμβαση άμεσα, λέγοντάς μας πως η κατάσταση ήταν σοβαρή. Ζητήσαμε και τελικά συμφώνησαν απρόθυμα να αναβάλουν την επέμβαση για λίγες ημέρες. Οι εξετάσεις όμως που ακολούθησαν τις επόμενες ημέρες αποκάλυπταν πως η δυσμορφία στον πνεύμονα είχε υποχωρήσει. Οι γιατροί έμειναν έκθαμβοι με αυτή την εξέλιξη. Μετά από πέντε εβδομάδες μας επέτρεψαν να πάρουμε το γιο μας σπίτι κι ένα χρόνο αργότερα η ανάπτυξη του πνεύμονά του είχε αποκατασταθεί.

Ο παιδίατρος είπε πως αυτή η απορρόφηση της δυσμορφίας στον πνεύμονα ήταν πρωτόγνωρη στους ιατρικούς κύκλους και ότι θα δημοσίευε την περίπτωση του Sean στα διεθνή ιατρικά περιοδικά, διότι επρόκειτο για ένα παγκόσμια μοναδικό ιατρικό περιστατικό. Ο Ρέι κι εγώ ξέραμε ότι ήταν θαύμα από τους Διδασκάλους.

Τριάντα πέντε
Rani Salulja

Όταν άνοιξα τα μάτια μου, μου πήρε λίγα λεπτά να συνειδητοποιήσω ότι ήμουν στο νοσοκομείο. Το τελευταίο πράγμα που μπορούσα να θυμηθώ ήταν μία τυπική μου ημέρα και ότι ξεκίνησα να νιώθω λίγο αδύναμη και αδιάθετη. Μου είπαν ότι έχασα τις αισθήσεις μου και ότι με πήγαν εσπευσμένα στο νοσοκομείο.

Ενώ ήμουν εκεί, είχα ένα ζωντανό όραμα. Ήμουν σε ένα όμορφο μέρος με λαμπερό λευκό μάρμαρο σε όλες του τις πλευρές. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ ήταν εκεί μαζί μου και με ρώτησε: «Mataji, kya haal hai»; Απαντώντας σε εκείνον του έκανα την ίδια ερώτηση: «Πώς είσαι, Διδάσκαλε;» Μου απάντησε: «Αν είσαι εσύ εντάξει, τότε είμαι κι εγώ». Μετά από πέντε μέρες, επανέκτησα τη συνειδητότητά μου.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στο νοσοκομείο για τρεις εβδομάδες, συνέχιζα να σιγοτραγουδάω μπάτζαν (*ύμνους αφοσίωσης*). Επίσης, ο Διδάσκαλος μου έδωσε μια σπουδαία ευλογία: μπορούσα να ακούω τη φωνή του όταν έδινε σάτσανγκ, ενώ ήμουν ξαπλωμένη στο κρεβάτι μου και μπορούσα αισθητά να νιώθω την παρουσία του όλες τις στιγμές.

Στο νοσοκομείο για ένα διάστημα δεν μου έδιναν να πιω καθόλου νερό, αντίθετα με είχαν με βραδεία ενστάλαξη ορρού γλυκόζης για ενυδάτωση. Μία μέρα, ένιωθα ιδιαίτερα διψασμένη. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ εμφανίστηκε στην πνευματική του μορφή δίπλα στο πλευρό μου και τρυφερά μου έδωσε πέντε κουταλιές νερό. Την επόμενη μέρα μου αφαίρεσαν το μηχανισμό ενστάλαξης γλυκόζης και τη μεθεπόμενη μέρα με έστειλαν σπίτι.

Τριάντα έξι
Arnoldo Rivera

Κατά τη διάρκεια των δεκαετιών 70᾽ και 80᾽, ήμουν απασχολημένος με τη δουλειά μου και με τις σχέσεις εργασίας μου. Η σύζυγός μου και οι δύο μου κόρες ήταν μυημένες από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, ενώ εγώ δεν ήμουν. Επέμεναν ότι ο τρόπος ζωής μου χρειαζόταν να αλλάξει, αλλά εγώ αγνοούσα τις παρενέσεις τους.

Το 2001 εμφάνισα ένα καρδιακό πρόβλημα που σύντομα έγινε περισσότερο έντονο. Με οδήγησαν σε θάλαμο έκτακτης περίθαλψης, όπου την επόμενη μέρα μου είπαν ότι χρειαζόμουν επέμβαση καρδιάς. Με έστειλαν στη μονάδα εντατικής θεραπείας και προγραμμάτισαν την εγχείρησή μου να γίνει μέσα στις επόμενες είκοσι τέσσερις ώρες.

Η γυναίκα μου, η Σύλβια, πήγε για διαλογισμό και προσευχήθηκε στον σημερινό Διδάσκαλο, τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Μου είπε ότι ο Διδάσκαλος εμφανίστηκε σε εκείνη και της είπε πως δε θα υποβληθώ σε παρεμβατικές ιατρικές διαδικασίες και σε καμία εγχείρηση. Ο Διδάσκαλος διαβεβαίωσε τη Σύλβια πως τίποτα τέτοιο δε θα συνέβαινε και ότι θα ήμουν καλά.

Κατά τη διάρκεια των τελικών εξετάσεων και εκτιμήσεων, οι γιατροί δεν ήξεραν τι να σκεφθούν. Δεν μπορούσαν να εξηγήσουν πώς η κατάσταση της καρδιάς μου είχε αλλάξει μέσα σε λίγες ώρες. Μας είπαν ότι δεν ήμουν πια σε κίνδυνο και ότι η επέμβαση ακυρώθηκε.

Την επόμενη ημέρα, μεταφέρθηκα σε κανονικό νοσοκομειακό δωμάτιο. Έξι μέρες αργότερα πήρα εξιτήριο. Πήρα τη Μύηση τον επόμενο χρόνο από την κρίση αυτή της υγείας μου και είμαι καλά τα τελευταία δέκα χρόνια.

Τριάντα επτά
Pinky Rajput

Ο σύζυγός μου κι εγώ είμαστε μυημένοι από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και ζούμε στη Λακνάου (Lucknow), στην Ινδία. Η πρώτη μας κόρη, η Puja, γεννήθηκε τον Απρίλιο το 2000. Ευτυχώς είναι υγιής. Η δεύτερη κόρη μας γεννήθηκε ένα χρόνο αργότερα. Εκείνο όμως το μωρό πέθανε μετά από τέσσερις μήνες. Υπέφερε από μία σπάνια γενετική διαταραχή, κατά την οποία οι ραφές των οστών του κεφαλιού δεν έχουν σωστή επαφή. Αυτή η δυσλειτουργία αφήνει ένα κενό ανάμεσα στα οστά του κρανίου που θέτει σε κίνδυνο τον εγκέφαλο, ο οποίος δεν καλύπτεται σωστά και δεν προστατεύεται. Το δέρμα, επίσης, σε εκείνο το σημείο δεν είναι κανονικό αλλά πολύ λεπτό. Φυσικά, ράγισε η καρδιά μας.

Αποφασίσαμε να αποκτήσουμε κι άλλο παιδί λίγα χρόνια αργότερα, ελπίζοντας πως αυτό το μωρό θα ήταν υγιές, όπως και το πρώτο. Αποκτήσαμε ένα γιο και αποκαρδιωθήκαμε, όταν ανακαλύψαμε ότι είχε και αυτό την ίδια συγγενή ανωμαλία. Πέθανε και αυτό το παιδί μετά από επτά μήνες.

Ακόμη θρηνούσαμε, όταν το τέταρτο μωρό μας γεννήθηκε τον Ιούλιο του 2006. Οι χειρότεροι φόβοι μας βγήκαν αληθινοί, όταν και αυτός ο γιος μας είχε την ίδια συγγενή πάθηση. Συμβουλευτήκαμε διάφορους γιατρούς, αν και δεν είχαμε την οικονομική άνεση να προχωρήσουμε σε δαπανηρές εξετάσεις και επεμβάσεις. Οι απαντήσεις τους δεν ήταν καλές και ήμαστε βιαθιά θλιμμένοι και αποκαρδιωμένοι.

Όταν το μωρό μας ήταν τριών μηνών, το πήγαμε στον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, στο Δελχί. Εκεί ήμαστε και με άλλους, περιμένοντας όρθιοι στη σειρά να λάβουμε την ντάρσαν του Μαχαράτζ Τζι, ενώ προχωρούσε ανάμεσα σε πλήθος κόσμου. Όταν ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ μας πλησίασε, ο σύζυγός μου έβαλε το μωρό μέσα στα χέρια του ως μια χειρονομία πόνου και απογοήτευσης. Με μια ανάσα βαθιά και πικρά δάκρυα, διηγήθηκε τη σπαρακτική ιστορία μας, πώς δύο ως τώρα παιδιά

μας είχαν κιόλας πεθάνει και ότι τώρα κι αυτό το μωρό είχε το ίδιο πρόβλημα κρανιακής ανωμαλίας και κινδύνευε.

Ο Μαχαράτζ Τζι κράτησε στα χέρια του το μικρό μας αγόρι και έβαλε το γεμάτο με Χάρη χέρι του στο κεφάλι του μωρού, στο μέρος της βαθιάς κοιλότητας που είχε στο κρανίο, και γλυκά χάιδεψε την περιοχή αυτή. Μετά, με ένα χαμόγελο και με έναν τόνο όλο αγάπη, επέστρεψε το γιο μας στο σύζυγό μου λέγοντάς του: «Δείξε μου, πού είναι η τρύπα; Βλέπεις; Δεν υπάρχει βαθούλωμα. Τίποτα δε θα του συμβεί».

Ο σύζυγός μου έκλαιγε με αναφιλητά γεμάτος ευγνωμοσύνη, καθώς ο Μαχαράτζ Τζι ονόμαζε το μωρό Anmol, που σημαίνει "ανεκτίμητος και πολύτιμος".

Τρία χρόνια αργότερα, το κρανίο του γιου μας αποκαταστάθηκε σε κανονικά επίπεδα και από τότε είναι απόλυτα καλά. Σας ρωτώ, πώς κανείς μπορεί να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του για μια ευλογία σαν κι αυτή;

Τριάντα οκτώ
Satyapal Singh

Ζω σε ένα μικρό χωριό στην Ινδία και διάγω μια φτωχική ζωή. Όταν ήμουν είκοσι οκτώ χρονών, άρχισα να υποφέρω από "κακό" βήχα. Μερικές φορές είχα ακόμη και κάποια αιμορραγία. Δεν μπορούσα να κοιμηθώ όλη τη νύχτα εξαιτίας του φοβερού βήχα και τελικά έμαθα από έναν γιατρό ότι είχα φυματίωση. Με συμβούλεψε να πάω στην πόλη για ακτινογραφίες και εξετάσεις αίματος. Όμως δεν μπορούσα να πάω στο νοσοκομείο για αυτές τις εξετάσεις, γιατί δεν είχα αρκετά χρήματα ούτε ακόμη και για τη μετάβασή μου εκεί.

Οι άνθρωποι γύρω μου άρχιζαν να δυσανασχετούν μαζί μου, γιατί ο βήχας μου ήταν τόσο δυνατός και δυσάρεστος, που τους ενοχλούσε. Ακόμα, δεν μπορούσα ακόμη να καθίσω και για διαλογισμό. Ένα βράδυ, που ξάπλωνα στο κρεβάτι μου, είδα ένα φοβερό φως γύρω μου. Μπορούσα να δω τον Διδάσκαλό μου, τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, να βγαίνει μέσα από αυτό το φως.

Στάθηκε κοντά μου και τον παρακολουθούσα να με πλησιάζει. Κρατούσε κάτι ψηλά, σαν να είχε τραβήξει τους πνεύμονές μου έξω. Μου έδειξε ότι ήταν γεμάτοι με μια ουσία που προκαλούσε τον βήχα. Επίσης, μου έδειξε μία πληγή στο κάτω μέρος των πνευμόνων μου, που μου προκαλούσε την αιμορραγία. Μετά ο Διδάσκαλος έφυγε.

Αναρωτιόμουν: «Ήταν αυτό ένα όνειρο; Ένα όραμα; Ήταν κάτι πραγματικό;»

Μετά από αυτό άρχισα να θυμάμαι τον Μαχαράτζ Τζι κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας. Μετά από λίγες ημέρες, ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ ήρθε πάλι στην πνευματική του μορφή. Πάλι, μου έδειξε τους πνεύμονές μου και άρχισε να τους καθαρίζει και να αφαιρεί την ουσία που ήταν κολλημένη σε αυτούς. Μετά μου είπε: «Κοίτα, το μεγαλύτερο μέρος των πνευμόνων τώρα είναι καθαρό». Μου έδειξε ότι είχε μείνει κάτι, εκεί που ήταν η πληγή. Μου εξήγησε ότι εκείνο το σημείο σε λίγο θα

καθάριζε και η πληγή θα γιατρευόταν.

Μετά από αυτή τη δεύτερη επίσκεψη, σταμάτησα εντελώς να βήχω. Ήμουν πλήρως θεραπευμένος, χωρίς να πάρω καθόλου φάρμακα. Το θείο Φως και η πνευματική του παρουσία μου είναι αξέχαστα και θεωρώ πως Αυτός ήταν το φάρμακό μου.

Περίπου ενάμιση χρόνο μετά τη θεραπεία μου, πήγα σε ένα σάτσανγκ στο Δελχί. Παρακολουθούσα και άκουγα τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ να μιλάει, όταν ξαφνικά είδα τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ να κάθεται εκεί στη θέση του. Δεν μπορούσα να πιστέψω ότι μου επετράπη να έχω μια τέτοια εμπειρία. Μετά από λίγα λεπτά, η μορφή του Διδασκάλου Ρατζίντερ επέστρεψε και βρήκα τον εαυτό μου χαμένο μέσα σε δάκρυα χαράς και συγκίνησης. Το κλάμα μου δεν μπορούσε να σταματήσει για πολλή ώρα.

Τριάντα εννιά
Santosh Sachdeva

Ο σύζυγός μου υπέστη μία εξαιρετικά βαριά καρδιακή προσβολή το 1992 και εισήχθη σε κρίσιμη κατάσταση στη μονάδα εντατικής θεραπείας ενός νοσοκομείου. Οι γιατροί μου είπαν πως οι επόμενες εβδομήντα δύο ώρες θα καθόριζαν το αν θα ζούσε.

Φεύγοντας από το νοσοκομείο, έτρεξα αμέσως στο Κιρπάλ Άσραμ, για να δω τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Ο Διδάσκαλος εκείνη την ώρα έδινε πρασάντ σε μία ομάδα που είχε συγκεντρωθεί εκεί. Δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια μου, όταν κατάφερα να προχωρήσω μπροστά και να τον φτάσω. Προσευχήθηκα για τη ζωή του συζύγου μου με ενωμένα τα χέρια μου και τότε ο Μαχαράτζ Τζι με διαβεβαίωσε: «Ο Διδάσκαλος θα τον φροντίσει».

Την επόμενη ημέρα, ήμουν μόνη δίπλα στο κρεβάτι του συζύγου μου. Του είχαν κάνει κάποιες ενέσεις και κοιμόταν ήσυχα. Τα μάτια μου ήταν κλειστά σε διαλογισμό, όταν παρατήρησα ένα λαμπερό φως να πλημμυρίζει όλο το δωμάτιο. Άνοιξα τα μάτια μου και την επόμενη στιγμή είδα τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ να στέκεται μπροστά μου. Τοποθέτησε το χέρι του στο μέτωπο του συζύγου μου, μετά με κοίταξε και μου είπε πως δεν υπήρχε κάτι για να ανησυχώ, ότι όλα θα ήταν εντάξει.

Ο σύζυγός μου άρχισε να επανέρχεται σταθερά. Σύντομα επέστρεψα στο άσραμ και είπα στον Μαχαράτζ Τζι τι είχε συμβεί. Με συμβούλεψε να τον κρατήσω στο νοσοκομείο για λίγες ακόμη ημέρες, πράγμα το οποίο κι έκανα. Ο σύζυγός μου ανάρρωσε εντελώς με τη Χάρη των Διδασκάλων.

Σαράντα
Ron Pulliam

Κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί, έμαθα ότι ένας επισκέπτης από την Ουγγαρία, που θα τον αποκαλώ Ντάσκο, ήταν πολύ άρρωστος. Παρ᾿ όλες τις καλές προσπάθειες της ιατρικής ομάδας του άσραμ, η κατάστασή του δε βελτιωνόταν και αντίθετα χειροτέρευε. Εν τω μεταξύ, οι προετοιμασίες για τους επισκέπτες που έφευγαν με τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ σε περιοδεία στην Ινδία ήταν σε εξέλιξη. Την ώρα που μια πολύ μεγάλη ομάδα από εμάς επιβιβαζόταν στα λεωφορεία για να πάμε στο αεροδρόμιο, οι γιατροί μου είπαν πως ήταν πολύ ανήσυχοι, γιατί η κατάσταση του Ντάσκο είχε πάρει χειρότερη τροπή. Ακύρωσα τα σχέδιά μου να πάω στην περιοδεία, ώστε να μπορέσω να πάω τον Ντάσκο στο νοσοκομείο.

Είπα σε αυτούς που θα ταξίδευαν με τον Διδάσκαλο ότι θα χρησιμοποιούσα το κινητό μου, για να κρατώ ενήμερο τον Μαχαράτζ Τζι για την υγεία του Ντάσκο. Με το ασθενοφόρο πήγαμε σε εξαιρετικές νοσοκομειακές εγκαταστάσεις και ο γιατρός που του έκανε εισαγωγή, εξέτασε τον Ντάσκο και έδωσε εντολή να γίνουν πολλές εξετάσεις. Αφού βγήκαν τα αποτελέσματα, με πήρε παράμερα και μου είπε έντονα: «Μου έφερες έναν ασθενή για τον οποίο πολύ σύντομα θα πρέπει να υπογράψω πιστοποιητικό θανάτου!» Μετά μου έδειξε τις ακτινογραφίες του Ντάσκο και μου είπε πως ο ένας πνεύμονας του ήταν ολοκληρωτικά ανενεργός και πως ο άλλος είχε προσβληθεί κατά δύο τρίτα.

Στη συνέχεια, ο γιατρός κι εγώ πήγαμε να δούμε τον Ντάσκο στο δωμάτιό του. Το χρώμα του δέρματός του ήταν γκρι σαν τη στάχτη και αγωνιζόταν να ανασάνει, παρόλο που του χορηγούσαν οξυγόνο. Ήταν ολοφάνερο πως η κατάσταση του ανθρώπου αυτού ήταν σοβαρή.

Τηλεφώνησα στον Διδάσκαλο Ρατζίντερ, ο οποίος βρισκόταν εννιακόσια μίλια μακριά. Δεν είχε ποτέ συναντήσει

προσωπικά τον Ντάσκο, αλλά αφού άκουσε την αναφορά μου, είπε: «Μην ανησυχείς, θα γίνει καλά».

Μέσα σε λίγες ημέρες, η κατάσταση του Ντάσκο είχε βελτιωθεί πολύ και μετά από λιγότερο από μία εβδομάδα πήρε εξιτήριο από το νοσοκομείο. Όταν ο Μαχαράτζ Τζι επέστρεψε στο Δελχί, ο γιατρός που είχε φροντίσει τον Ντάσκο ήρθε στο Κιρπάλ Μπαγκ με την οικογένειά του, για να παρευρεθεί σε ένα από τα βραδυνά προγράμματα διαλογισμού. Ζήτησε να συναντήσει τον Μαχαράτζ Τζι και κανονίστηκε εκείνος και η οικογένειά του να συναντήσουν το Διδάσκαλο μετά το πρόγραμμα.

Μόλις ο γιατρός μπήκε στο γραφείο του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, γονάτισε μπροστά του. Με μεγάλη συγκίνηση του είπε: «Μαχαράτζ Τζι, είσαι ο μοναδικός άνθρωπος που θα μπορούσε να σώσει αυτόν τον ανθρωπο!» Ο Μαχαράτζ Τζι χαμογέλασε και ακούμπησε την πλάτη του γιατρού, χτυπώντας την ελαφρά με την παλάμη του. Ο γιατρός ευχαρίστησε τον Διδάσκαλο για τη βοήθεια που έδωσε στον άρρωστο φίλο μας και ο Διδάσκαλος ταπεινά του απάντησε: «Η Διδάσκαλος Δύναμη φροντίζει για όλους μας».

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Αντιμετωπίζοντας τις προκλήσεις της ζωής μέσω της Θείας Αγάπης

Κάποια στιγμή, όλοι έχουμε προβλήματα στην καθημερινή μας ζωή, είτε είναι σωματικά είτε οικονομικά, συναισθηματικά ή πνευματικά. Στο Τρίτο Μέρος αυτού του βιβλίου παρουσιάζονται ιστορίες που περιγράφουν τους τρόπους με τους οποίους οι συγγραφείς βίωσαν καθοδήγηση, ένιωσαν ανακούφιση ή είχαν σωτηρία ως αποτέλεσμα της παρέμβασης του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Σε μερικές περιπτώσεις, η Χάρη Του εκδηλώθηκε ως ένας απαλός ψίθυρος και μια ήπια υπενθύμιση της συνεχούς παρουσίας του Διδασκάλου. Σε άλλες περιπτώσεις, ένα δραματικό ή ένα σχεδόν απίστευτο γεγονός μεταμόρφωσε τη ζωή του μαθητή και επιβεβαίωνε τη δύναμη της πίστης του/της στη Θεϊκή Δύναμη, η οποία εργάζεται μέσω του πνευματικού Διδασκάλου.

Σαράντα ένα
Jose Luis Gonzalez

Η περιοδεία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ στην Κολομβία, το 1998, ξεκίνησε από το Μεντελίν και μετά ήταν προγραμματισμένο να πάει αεροπορικώς στο Κάλι. Παρακολούθησα τα πνευματικά προγράμματα στο Μεντελίν και τα απήλαυσα τόσο πολύ, που τελευταία στιγμή αποφάσισα να ταξιδέψω στο Κάλι, για να συναντήσω κι εκεί τον Μαχαράτζ Τζι.

Συνειδητοποιώντας ότι δεν είχα χρόνο για χάσιμο, πήγα γρήγορα στο αεροδρόμιο για να αγοράσω ένα εισιτήριο. Εξήγησα στον υπάλληλο κρατήσεων ότι ήταν επείγον να πάω στο Κάλι με την επόμενη πτήση. Μου είπαν ότι δυστυχώς οι θέσεις για την τελευταία πτήση εκείνης της ημέρας ήταν όλες κλεισμένες και πως το αεροπλάνο ετοιμαζόταν για απογείωση. Δεν υπήρχαν άλλες πτήσεις προγραμματισμένες μέχρι την επόμενη μέρα.

Απογοητευμένος, ξεκίνησα να φύγω και μόλις που είχα κάνει μερικά βήματα, βρέθηκα να έχω απέναντί μου τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και τη γυναίκα του, τη Μάτα Ρίτα Τζι. Είχα μείνει έκπληκτος και ήμουν πολύ χαρούμενος που τους έβλεπα! Ο Μαχαράτζ Τζι με ρώτησε αν θα τον συνόδευα στο Κάλι. Του εξήγησα πως δεν μπορούσα, διότι δεν υπήρχαν πλέον ελεύθερες θέσεις στο αεροπλάνο. Μου είπε να επιστρέψω στον γκισέ και να ρωτήσω και πάλι για κάποια θέση, πράγμα το οποίο έκανα αμέσως.

Μόλις έφτασα στον γκισέ, ο υπάλληλος μου είπε: «Βιάσου! Το αεροπλάνο είναι έτοιμο για απογείωση. Έχει μείνει μια θέση». Όλα αυτά συνέβησαν μέσα σε δευτερόλεπτα. Καθώς πήγαινα βιαστικά προς την αίθουσα αναχωρήσεων, γύρισα, για να ευχαριστήσω το Μαχαράτζ Τζι, αλλά δεν τον είδα πουθενά ούτε εκείνον ούτε τη γυναίκα του. Τον έψαξα στο αεροπλάνο, αλλά δεν τον είδα ούτε εκεί.

Όταν έφτασα στο Κάλι, έμαθα ότι ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ και η Μάτα Ρίτα Τζι είχαν φτάσει νωρίτερα εκείνη τη μέρα. Είχαν φτάσει στην πόλη, πολύ πριν ακόμα και από την απογείωση της πτήσης μου.

Σαράντα δύο
Gerald Hughes

Όταν ήμουν μεταξύ τριάντα και σαράντα ετών, πέρασα μια δύσκολη περίοδο. Όταν τελικά οργανώθηκα και ξεκίνησα να ψάχνω για δουλειά, είχα περιορισμένους πόρους και ελάχιστη προσωπική στηριξη. Είχα κι ένα ακόμα μειονέκτημα: δεν είχα ενημερωμένο βιογραφικό σημείωμα και το παλιό μου περιείχε πολύ λίγα προσόντα.

Κάποιος μου πρότεινε να πάω στο Canadian Salvation Army, προκειμένου να με βοηθήσουν στη σύνταξη ενός νέου βιογραφικού. Εκεί ήρθα σε επαφή με έναν άνδρα που λεγόταν Νηλ, ο οποίος αμέσως παρατήρησε ότι είχα δουλέψει στο παρελθόν ως σωματοφύλακας. Στο πρωτότυπο βιογραφικό μου, ήμουν τόσο υποχρεωμένος στο να γράψω κάτι, που σημείωσα πως μια από τις προηγούμενές μου δουλειές ήταν αυτή του φύλακα –μόνο και μόνο επειδή ήμουν στην εθελοντική ομάδα ασφαλείας κατά την περιοδεία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ το 2006! Αυτή ήταν μια όχι και τόσο σημαντική και δύσκολη σέβα (*εθελοντική εργασία*) για μερικές μόνο ημέρες και περιελάμβανε απλώς τη μέριμνά μου για τη διατήρηση της ασφάλειας του κοινού. Ωστόσο, ήταν η πιο επαγγελματική εργασία που μπορούσα να σκεφτώ, για να την εντάξω στο βιογραφικό μου.

Αφού διαβεβαίωσα τον Νηλ ότι ενδιαφερόμουν πραγματικά για μια θέση σε ασφαλιστική εταιρεία, τηλεφώνησε αμέσως στο τμήμα ανθρώπινου δυναμικού της μεγαλύτερης εταιρείας ασφάλειας ατόμων στον Καναδά.

Στη συνέχεια, έγινα δεκτός για μια εκτεταμένη, ακαδημαϊκή αστυνομική εκπαίδευση, η οποία ήταν πιο απαιτητική απ᾽ ό,τι περίμενα. Από πνευματική άποψη, αναρωτιόμουν αν είχα πάρει τη σωστή απόφαση, επειδή η βία ήταν μέρος της δουλειάς. Μια μέρα, την ώρα της εκπαίδευσης, εξεπλάγην, όταν είδα το Διδάσκαλο Ρατζίντερ να εμφανίζεται στο δωμάτιο, γεγονός που επαναλήφθηκε και τις επόμενες ημέρες, και να κοιτάζει κατευθείαν εμένα. Αυτό το συμβάν με έπεισε ότι βρι-

σκόμουν στο σωστό μέρος. Σήμερα, τρία χρόνια μετά την πρόσληψή μου, δουλεύω ακόμα σε αυτή τη δουλειά και τα πηγαίνω καλά. Προάχθηκα μάλιστα σε μερικές από τις καλύτερες θέσεις ασφάλειας στην εταιρεία, με τη Χάρη του Διδασκάλου. Θεωρώ ότι η δουλειά μου αυτή ήταν κάτι σαν δώρο που μου έδωσε για τη σέβα μου ως φρουρός.

Σαράντα τρία
Grace O' Keeffe

Κατά τα διάρκεια του δεύτερου έτους φοίτησής μου στο κολέγιο, πήρα ένα "μάθημα", για να εφαρμόσω στη ζωή μου την αποδοχή του: «Γλυκό είναι το θέλημά Σου, Κύριε».

Έκανα την τελευταία βάρδια στη δουλειά μου, σε ένα εμπορικό κέντρο, όταν, ενώ εγώ και οι συνεργάτες μου τελειώναμε τη βάρδιά μας, παρατήρησα ότι το πορτοφόλι μου είχε εξαφανιστεί από τη θυρίδα μου. Ψάξαμε στο πίσω δωμάτιο, στο κατάστημα, μέχρι που περπατήσαμε κι όλο το εμπορικό κέντρο, σε περίπτωση που το πορτοφόλι μου μπορεί κάπου να είχε πέσει. Όμως όλες οι προσπάθειές μας δεν απέδωσαν καρπούς. Η μητέρα και η οικογένειά μου θα με επισκέπτονταν, για να γιορτάσουμε την ημέρα των Ευχαριστιών. Όταν ήρθαν, με παρηγόρησαν και μου υπενθύμισαν ότι ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ τα είχε όλα υπό τον έλεγχό του και να σκέπτομαι και να επαναλαμβάνω νοερά σε κάθε δυσκολία μου το: «Γλυκό είναι το θέλημά Σου, Κύριε».

Τηλεφώνησα στην τράπεζά μου και στην εταιρεία της πιστωτικής μου κάρτας, προκειμένου να ξεκινήσει η διαδικασία της έκδοσης νέων καρτών. Εν τω μεταξύ, απλώς επαναλάμβανα αυτές τις λέξεις που μου υπενθύμισε η μητέρα μου, χωρίς όμως καμία πίστη σε αυτές. Ήμουν σχεδόν στο τέλος του κολεγιακού εξαμήνου, με εργασίες που έπρεπε να παραδοθούν, τελικές εξετάσεις και προφορικές παρουσιάσεις. Το τελευταίο πράγμα που χρειαζόμουν την περίοδο αυτή ήταν η επιπλέον αναστάτωσή μου.

Μια βδομάδα πέρασε. Μετά το βραδινό μου διαλογισμό, επιτέλους ένιωθα πως είχα αποδεχθεί την απώλεια του πορτοφολιού μου και με πήρε ο ύπνος ικανοποιημένη. Ξύπνησα το επόμενο πρωί και βρήκα ένα ηλεκτρονικό μήνυμα, το οποίο είχε σταλεί γύρω στις τρεις τα ξημερώματα από το αστυνομικό τμήμα του Πανεπιστημίου του Βερμόντ, που μου ζητούσε να παρουσιαστώ στο τμήμα, για να παραλάβω το πορτοφόλι μου.

Πήγα στην αστυνομία το πρωί, αμέσως μόλις άνοιξε. Ο προϊστάμενος της αστυνομίας μου είπε ότι η εμφάνιση του πορτοφολιού μου «από το πουθενά» ήταν ένα μυστήριο για τους υπαλλήλους. Μου ζήτησε να δω μαζί του το βίντεο εκείνης της νύχτας. Το είδα με τα ίδια μου τα μάτια: τη μια στιγμή υπήρχε ένας άδειος πάγκος στο μπροστινό δωμάτιο και την άλλη, το πορτοφόλι μου βρισκόταν πάνω σ' αυτόν τον πάγκο. Ο προϊστάμενος μου είπε ότι κανείς δεν είχε μπει στο αστυνομικό τμήμα και κανείς δεν είχε τοποθετήσει το πορτοφόλι μου εκεί. Στην πραγματικότητα, δεν παρουσιάστηκε ούτε ένας άνθρωπος στο βίντεο! Το πορτοφόλι μου είχε απλώς εμφανιστεί και τίποτα δεν έλειπε από αυτό. Με ρώτησε: «Μήπως έχεις ιδέα πώς μπορεί να συνέβη αυτό, γιατί είναι λες και ο Θεός το άφησε εκεί;» Εγώ δεν απάντησα.

Σαράντα τέσσερα
Helga Kammerl

Το 1992 μάθαμε τα νέα ότι ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ θα περνούσε από το Μόναχο σε δύο μόλις εβδομάδες. Μας ζητήθηκε να κάνουμε μια έρευνα και να ενημερώσουμε το Μαχαράτζ Τζι αν θα ήταν δυνατόν να οργανώσουμε ένα δημόσιο πρόγραμμα στο Μόναχο κι αν το διάστημα αυτό θα μπορούσε να προγραμματιστεί μια ομιλία του σε κάποια αίθουσα.

Πήρε αρκετές μέρες και έγιναν πολλές επαφές με ανθρώπους, για να βρούμε κάποια κατάλληλη αίθουσα. Τα περισσότερα ξενοδοχεία ήταν ήδη κλεισμένα ή οι αίθουσες δεν ήταν αρκετά μεγάλες ή είχαν ήδη κανονιστεί διάφορες εκδηλώσεις για το ίδιο διάστημα, οι οποίες θα ενοχλούσαν τους διαλογισμούς μας, αν χρησιμοποιούσαμε διπλανές αίθουσες.

Τελικά, βρήκαμε το ξενοδοχείο «Αραμπέλα» που θα μπορούσε να μας φιλοξενήσει, αλλά οι διαπραγματεύσεις δεν πήγαιναν και τόσο καλά. Το όμορφο τετράστερο ξενοδοχείο βρισκόταν λίγο έξω από το Μόναχο, αλλά ο διευθυντής του δε μας δεχόταν, γιατί δε γνώριζε την ομάδα μας. Φαινόταν, γι᾽ αυτό, λίγο σκεπτικός σχετικά με εμάς και τα σχέδιά μας της τελευταίας στιγμής.

Επιπλέον, ο Μαχαράτζ Τζι δέχθηκε να συμμετέχει σε ένα δείπνο με όλους μας στο ξενοδοχείο κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης, αλλά μας είπαν ότι το γεύμα θα κόστιζε σαράντα δολάρια το άτομο. Ήταν πολύ ακριβά για τους περισσότερους ανθρώπους που θα ήθελαν να δειπνήσουν μαζί με τον Διδάσκαλο.

Απογοητευμένη, τηλεφώνησα στον Μαχαράτζ Τζι, για να του πω ότι έχοντας μόνο μια βδομάδα ακόμη μπροστά μας, λυπόμασταν, αλλά δεν μπορούσαμε να βρούμε ένα κατάλληλο και οικονομικό μέρος για τη διάλεξη. Αφού με άκουσε, πρότεινε να ξαναμιλήσουμε με το διευθυντή του ξενοδοχείου για μια ακόμη φορά. Έτσι, ζήτησα από ένα φίλο του τοπικού σάτσανγκ να του ξαναμιλήσει και θα πήγαινα κι εγώ να τους συναντήσω

το συντομότερο δυνατό.

Όταν έφτασα στο ξενοδοχείο, συνάντησα τον σατσάγκι στην είσοδο και μου είπε ότι ο διευθυντής είχε αλλάξει γνώμη. Πήγα στο γραφείο του και μου ζήτησε να καθίσω και να συζητήσουμε για το αναγκαίο συμβόλαιο. Είπε πως είχε αλλάξει γνώμη για το γεύμα και πως θα μείωνε την τιμή σε πολύ μικρότερη από σαράντα δολάρια. Μιλώντας μου σε μια στιγμή, κούνησε το κεφάλι του συγκαταβατικά και πρόσθεσε: «Δεν ξέρω γιατί το κάνω αυτό. Ποτέ δεν έχω ξανακάνει κάτι τέτοιο και ποτέ δε θα το ξανακάνω».

Μόλις υπογράφηκε το συμβόλαιο, όλοι όσοι συμμετείχαν στην προετοιμασία του προγράμματος, δούλεψαν γρήγορα, για να διαφημιστεί η εκδήλωση και να γίνουν οι δέουσες προετοιμασίες. Την ημέρα της διάλεξης η αίθουσα ήταν γεμάτη και μετά τη διάλεξη είχαμε ένα γευστικό και οικονομικό δείπνο με τον Μαχαράτζ Τζι.

Τώρα, όποτε κάτι θαυμαστό σαν αυτό συμβεί, το αποκαλώ «Περίπτωση Αραμπέλα», λόγω του ονόματος του ξενοδοχείου.

Συχνά έχω δει σε τέτοιες περιπτώσεις πώς, όταν ο Μαχαράτζ Τζι εκφράσει μια ευχή, πρόθεση ή επιθυμία, οι άνθρωποι απλώς «αλλάζουν γνώμη».

Σαράντα πέντε
Gary Moed

Πολλά χρόνια πριν, όταν ανακοινώθηκε πως ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ θα ερχόταν στο Σιάτλ, ένα ζευγάρι από το σάτσανγκ που ζούσε εκεί, τού ζήτησε να επισκεφθεί το σπίτι τους. Παρόλο που το πρόγραμμα της περιοδείας ήταν πιεστικό, ο Μαχαράτζ Τζι ικανοποίησε αυτή την επιθυμία και πολλούς από εμάς μάς κάλεσαν να πάμε μαζί του.

Το ζευγάρι ευχαριστήθηκε πάρα πολύ που υποδέχτηκαν τον Μαχαράτζ Τζι και την οικογένειά του. Όταν η επίσκεψη τελείωσε και ήλθε η ώρα να αποχαιρετιστούν, του προσέφεραν μια όμορφη κουβέρτα ως δώρο ευχαριστίας. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ άγγιξε την κουβέρτα και ευγενικά την τοποθέτησε πίσω στα χέρια της γυναίκας, λέγοντας: «Χρησιμοποποίησέ την, για να με θυμάσαι».

Αργότερα την ίδια ημέρα, ο Μαχαράτζ Τζι σημείωσε πως οι άνθρωποι συχνά θεωρούν πολύ σημαντικό να επισκέπτεται ο Διδάσκαλος τα σπίτια τους. Και πρόσθεσε: «Η δική μου άποψη είναι πως αν έχετε πίστη στον Διδάσκαλο, εκείνος θα βρίσκεται πάντοτε στο σπίτι σας». Από τότε έχω συχνά στο μυαλό μου αυτή την υπενθύμιση και πάντα κάνω το καλύτερο που μπορώ, ώστε να θυμάμαι με κάθε λεπτομέρεια αυτά που λέει. Αυτό με έχει βοηθήσει όχι μόνο στην πνευματική μου ζωή αλλά και σε εγκόσμιες περιστάσεις. Για παράδειγμα:

Τη δεκατία του 80ʼ, εργαζόμουν ως δάσκαλος μαθηματικών σε ένα γυμνάσιο και σκεφτόμουν να αλλάξω την καριέρα μου και να εργαστώ στη διοίκηση του σχολείου. Εν τω μεταξύ, ταξίδεψα στο Δελχί, για να δω τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Κατά τη διάρκεια αυτής μου της επίσκεψης με ρώτησε για τη δουλειά μου. Του είπα την επιθυμία μου και μου έδωσε την ευλογία του να συνεχίσω την καριέρα μου στον τομέα της διοίκησης του σχολείου.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησής μας μου είπε: «Όταν εργαζόμουν, ήμουν και εγώ στον τομέα της διοίκησης και μπορώ

να σου πω πώς εργάστηκα στη θέση αυτή». Ξεκίνησε να εξηγεί τις διαφορετικές αρχές διαχείρισης που είχε ακολουθήσει, συμπεριλαμβάνοντας στα λόγια του και τη φράση: «Πιστεύω στην ανθρωπιστικού τύπου διοίκηση».

Λίγο αργότερα, έδωσα συνέντευξη για μία θέση στη διοίκηση του σχολείου που ενείχε πολλές ευθύνες αλλά και μία αξιοσημείωτη αύξηση μισθού.

Μία από τις πρώτες ερωτήσεις που μου τέθηκε ήταν: «Σε τι πιστεύεις;» Με παρρησία απάντησα ότι πιστεύω στην «ανθρωπιστικού τύπου διοίκηση». Τα μέλη της επιτροπής έμειναν σιωπηλά κάποια λεπτά, για να συνειδητοποιήσουν τα λόγια μου. Μετά χαμογέλασαν και κατάλαβα πως τα λόγια μου είχαν πραγματικά χτυπήσει στο στόχο.

Ήταν τόσο εντυπωσιασμένοι με το βάθος και το νόημα της απάντησης, που κατέλαβα τη θέση παρ᾽ όλο το σημαντικό ανταγωνισμό από άλλους που είχαν καλύτερα προσόντα από ό,τι εγώ. Μετά έμαθα πως έψαχναν για ένα άτομο που θα συμπεριφερόταν στους άλλους με σεβασμό και αξιοπρέπεια και οι λέξεις που είχα πει, αντανακλούσαν ακριβώς τις ποιότητες που ήλπιζαν να βρουν στον υποψήφιο.

Η ίδια ιστορία επαναλήφθηκε λίγα χρόνια μετά. Ήθελα να κάνω μια αλλαγή στη θέση εργασίας μου και από εκείνη της διοίκησης να κατευθυνθώ προς αυτή του διευθυντή γυμνασίου. Ήταν μία περιζήτητη θέση με ακόμη υψηλότερο μισθό από αυτόν που είχα. Κατά τη διάρκεια εκείνης της περιόδου, πήγα στο Νέιπερβιλ, στο Ιλλινόις, για να απολαύσω τα σάτσανγκ με τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Ένα βράδυ, μιλούσε για το «Θείο θέλημα» σε σχέση με την «ελεύθερη βούληση» και χρησιμοποίησε την αναλογία του αυτόματου συστήματος πλοήγησης ενός αυτοκινήτου. Είπε κάτι σαν αυτό: «Για εκείνους από εμάς που έχουμε αυτόματο σύστημα πλοήγησης, ξέρουμε πως αν η φωνή μάς πει να στρίψουμε δεξιά και εμείς αντιθέτως πάμε ευθεία, η φωνή θα συνεχίσει να μας μιλάει, μέχρι να πάμε πίσω, στο σωστό δρόμο. Με αυτό μοιάζει η ελεύθερή μας βούληση. Ο Θεός (*είναι σαν αυτή τη φωνή*) πάντα μένει μαζί μας και

μας φροντίζει, ώστε να ακολουθήσουμε πάλι τη σωστή πορεία.

Όταν επέστρεψα, έκανα αίτηση για τη θέση του διευθυντή, γνωρίζοντας ότι πολλοί αιτούντες προηγουμένως είχαν απορριφθεί. Μέχρι την τελική συνέντευξη, δεν είχα κάποιο τρόπο να καταλάβω πόσο καλά πήγαινα.

Στο τέλος της συνεδρίας, κάποιος από τους επικεφαλής της ομάδας με ρώτησε μία ευθεία ερώτηση-πρόκληση: «Gary, γιατί επιθυμείς να φύγεις από μία θέση διοίκησης και να πας σε αυτή του διευθυντή σχολείου; Αυτή είναι μία ασυνήθιστη αλλαγή να κάνεις».

Η αλήθεια είναι ότι δεν είχα ιδέα τι να απαντήσω. Μετά θυμήθηκα τα λόγια του Μαχαράτζ Τζι στο σάτσανγκ και είπα: «Εκείνοι από εμάς που έχουμε αυτόματο σύστημα πλοήγησης, ξέρουμε πως αν η φωνή μάς λέει να στρίψουμε δεξιά και εμείς όμως πάμε ευθεία, αυτή θα συνεχίζει να μας μιλάει, μέχρι να πάμε πίσω στο σωστό δρόμο. Αυτή η φωνή με καλεί να επιστρέψω σε μία σχολικού επιπέδου διοικητική θέση».

Θα μπορούσα να πω άμεσα πως όλοι γύρω από το τραπέζι της συνέντευξης εντυπωσιάστηκαν με την απάντηση! Δυο μέρες αργότερα, μου προσφέρθηκε η θέση και μου είπαν πόσο δύσκολο ήταν η ομάδα της συνέντευξης να βρει ένα άτομο που ήταν "διορατικό και στοχαστικό".

Σαράντα έξι
Alfonso Velasco

Περίμενα πολύ καιρό, μέχρι να ικανοποιηθεί η βαθύτερη επιθυμία μου. Όταν τελικά αυτό συνέβη, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ μου έδειξε τη διακριτική και προστατευτική του Χάρη.

Ζω στο Κάλι, στην Κολομβία και μυήθηκα από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Για τριάντα χρόνια δεν ήταν δυνατό για μένα να πάω στην Ινδία ή σε άλλες χώρες, προκειμένου να βρεθώ στην παρουσία του Διδασκάλου μου ή των πνευματικών του διαδόχων. Προσπάθησα, αλλά πολλές αιτήσεις για βίζα επανειλημμένως απορρίφθηκαν. Τελικά, απέκτησα ένα αεροπορικό εισιτήριο και βίζα! Έφυγα, για να συναντήσω τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ στο Σικάγο.

Προσδοκούσα με λαχτάρα υπέροχα σάτσανγκ και συνεδρίες διαλογισμού. Αυτό που δεν περίμενα ήταν να δω το στοργικό χέρι του Διδασκάλου Ρατζίντερ ολοφάνερα πάνω από το κεφάλι μου, κατά τη διάρκεια όλου του ταξιδιού. Οι φόβοι μου που θα ταξίδευα μόνος μου, χωρίς να γνωρίζω την αγγλική γλώσσα, μετατράπηκαν από ανησυχία σε χαρά και θαυμασμό.

Όταν έφτασα στο αεροδρόμιο στο Κάλι, ανακουφίστηκα, όταν βρήκα ότι ο αξιωματικός ασφαλείας που ήλεγχε τη γραμμή αναχώρησης ήταν κάποιος με τον οποίο είχα εργαστεί στην τράπεζα. Όταν έφτασα στο τμήμα μετανάστευσης, συνάντησα μία συγγενή που τύχαινε να ταξιδεύει επίσης στο εξωτερικό. Μιλήσαμε για λίγο και όταν εκείνη έφυγε, συνάντησα έναν άλλον υπάλληλο ασφαλείας με τον οποιο, επίσης, είχα εργαστεί στον παρελθόν. Αυτά σε μία πόλη δύο εκατομμυρίων ανθρώπων!

Έφτασα χωρίς κάποια δυσκολία στο Σικάγο και συνάντησα φίλους στο αεροδρόμιο. Όλες οι ομιλίες του Μαχαράτζ Τζι κατά τη διάρκεια του εορταστικού προγράμματος μεταφράστηκαν στα Ισπανικά και η πρώτη είχε τίτλο «Να μην ανησυχείς και να είσαι χαρούμενος»! Αυτές οι εμπνευσμένες λέξεις

ήταν στο μυαλό μου καθ 'ολη μου την παραμονή εκεί και είδα και μόνος μου ότι δε χρειάζεται να ανησυχούμε, γιατί βρισκόμαστε στα χέρια του Διδασκάλου.

Η εβδομάδα πέρασε πολύ γρήγορα. Προγραμμάτισα να περάσω μερικές ημέρες στο Νιου Τζέρσευ, πριν επιστρέψω στο το σπίτι μου μέσω Μαϊάμι. Έφυγα με τρένο και αποζητούσα τις αποσκευές μου στο τεράστιο, πολυθόρυβο σταθμό του Newark, όταν κάποιος φώναξε το όνομά μου. Φανταστείτε την έκπληξή μου να βρω έναν μυημένο εκεί από το Κάλι. Είχε μετακομίσει στη Νέα Υόρκη και ήταν στο σιδηροδρομικό σταθμό, για να αποχαιρετήσει μια φίλη.

Συνειδητοποίησα πως αυτή η εξέλιξη των επιβεβαιωμένων "συμπτώσεων" απείχε πολύ από το "πιθανό". Μετά πήγα στο Μαϊάμι, όπου επισκέφθηκα δύο ανήψια μου. Δε σχετίζονται με το Μονοπάτι καθόλου και έμεινα έκπληκτος, όταν συνειδητοποίησα πως ένας από τους εργοδότες τους σχετιζόταν με τον υπεύθυνο του σάτσανγκ της Επιστήμης της Πνευματικότητας στο Μαϊάμι. Για να ολοκληρώσω το σκηνικό, κατά την επιστροφή μου στην Κολομβία, ένας από τους συγγενείς μου και επίσης ο αδελφός ενός μυημένου που γνώριζα, έτυχε να είναι στην ίδια πτήση.

Όταν έφτασα στο Κάλι, αργά τη νύχτα, ο αξιωματικός υπηρεσίας ήταν ένας από τους συνεργάτους μου που συνάντησα και κατά την αναχώρησή μου, αλλά τώρα ήταν στη βραδυνή βάρδια. Τελικά αυτός ο κόσμος είναι ένα παιχνίδι και ο Μαχαράτζ Τζι είναι ο σκηνοθέτης.

Σαράντα επτά
Adriana Urrutia

Είδα τον πνευματικό μου Διδάσκαλο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ για πρώτη φορά, όταν ταξίδεψα στην πόλη του Μεξικού, το 2008. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του εκεί, είχα την ευκαιρία να παρευρεθώ σε τρεις ομιλίες του. Τον παρακολούθησα με μεγάλο ενδιαφέρον και συγκινήθηκα από την ενέργειά του και το φως που εξέπεμπε. Κατά τη διάρκεια μιας ομιλίας, ένα βράδυ, ενώ ο Μαχαράτζ Τζι ήταν καθισμένος στην εξέδρα, ανυψώθηκα και είδα την πνευματική μορφή του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ δίπλα του και μετά τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ να πηγαίνει μαζί τους. Οι μορφές του Διδασκάλου Ντάρσαν και του Διδασκάλου Κιρπάλ ήταν μικρότερες από τη φυσική μορφή του Μαχαράτζ Τζι και αιωρούνταν κοντά στους ώμους του σε κάθε πλευρά. Αυτοί οι δύο μαγευτικοί Διδάσκαλοι παρέμειναν ορατοί σε μένα για πολλή ώρα και αυτό το όραμα με γέμισε με χαρά.

Κατά τη διάρκεια της ζωής μου, ήμουν μπερδεμένη για το τι θα έπρεπε να σπουδάσω, προκειμένου να ετοιμάσω την επαγγελματική μου σταδιοδρομία Ήλπιζα για μια συνέντευξη με τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ, για να τον συμβουλευτώ και αυτός ήταν ένας από τους λόγους της επίσκεψής μου στο Μεξικό. Ωστόσο, υπήρχαν τόσοι πολλοί άνθρωποι παρόντες στις ομιλίες του, που μία συνέντευξη δε φαινόταν πολύ πιθανή.

Καθώς κάθισα σε διαλογισμό κατά τη διάρκεια μίας από τις συνεδρίες, ο Μαχαράτζ Τζι εμφανίστηκε Εσωτερικά και μου μίλησε. Μου είπε πως αυτό που σπούδαζα ήταν εντάξει, αλλά πρότεινε να συμπεριλάβω μαζί με τις σπουδές μου και τα πνευματικά διδάγματα, για να προάγω την πνευματική μου ζωή. Πρόσθεσε πως δε θα υπήρχε κανένα πρόβλημα με καμία από τις δραστηριότητες που έκανα, εφόσον θα ενσωμάτωνα τα διδάγματα των Διδασκάλων σε αυτές. Τι απίστευτος Διδάσκαλος! Έλαβα τις απαντήσεις που χρειαζόμουν κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, χωρίς ποτέ να έχω κάποια συνέντευξη μαζί του.

Σαράντα οκτώ
Rajendra Chopra

Οι γονείς μου, μού είπαν πως γεννήθηκα με μία τρύπα στην καρδιά και ότι από αυτό, όταν ήμουν πέντε ετών, παρ᾽ ολίγο να πεθάνω. Η οικογένειά μου επισκέφθηκε τότε τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που με κράτησε στα χέρια του. Αμέσως μετά την επίσκεψή μας, χρηματοδότησε την εγχείρησή μου στο Μαντράς, για να αποκατασταθεί το πρόβλημα στην καρδιά μου.

Κατά τη διάρκεια της παιδικής μου ηλικίας, είχα άσθμα. Μερικές φορές, κατά τη διάρκεια μιας κρίσης, υπέφερα τρομερά για ώρες. Μια καλοκαιρινή ημέρα, άρχισα να έχω μία τέτοια κρίση και τότε πήγα στη μητέρα μου, η οποία μου είπε σε κάθε τέτοια περίπτωση να θυμάμαι τους Διδασκάλους. Πήγα στο δωμάτιό μου και κοίταξα τη φωτογραφία του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Είχε φύγει από αυτό το επίπεδο, πριν μπορέσω να τον συναντήσω, αλλά προσευχήθηκα σε αυτόν με όλη μου την καρδιά. Ένιωθα πως παλεύω για τη ζωή μου και του ζήτησα βοήθεια. Αυτό που ακολούθησε ακόμη και τώρα με κάνει να ανατριχιάζω, όταν ξαφνικά ένα φως εμφανίστηκε στην πόρτα της κρεβατοκάμαράς μου. Ένιωσα να φυσάει ένα ελαφρό αεράκι και μέσα από το φως και τον αέρα πρόβαλε η μορφή του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, που εμφανίστηκε μπροστά μου ντυμένος ως γιατρός, με μια λευκή ενδυμασία. Πρέπει να πω πως καθώς ήμουν νεαρή τότε, περίπου δεκατριών ετών, ταράχτηκα και δεν ήξερα τι να σκεφθώ! Ο Διδάσκαλος μου ζήτησε να ξαπλώσω και μου είπε πως το πρωί θα ήμουν καλά. Μου έδωσε κάποιο φάρμακο και με συμβούλεψε να επαναλαμβάνω το σιμράν (*τα πέντε Φορτισμένα Ονόματα που μου δόθηκαν την ώρα της Μύησης*). Με τη Χάρη του, από τότε θεραπεύτηκε το άσθμα μου.

Οι ευλογίες από τους Διδασκάλους συνεχίστηκαν και κατά την ενηλικίωσή μου και τώρα βλέπω την ίδια Χάρη να εκδηλώνεται από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Μια μέρα, βρέθηκα σε μια πολύ μεγάλη δυσκολία. Ήμουν σε ένα τρένο ταξιδεύοντας

προς τη Λακνάου και μέσα στην τσάντα μου είχα μια απόδειξη που αποδείκνυε πως είχα πληρώσει για λογαριασμό κάποιου τρίτου ένα ποσό εννιακοσίων χιλιάδων ρουπίων. Η απόδειξη ήταν το μοναδικό αποδεικτικό στοιχείο της πληρωμής και γι᾽ αυτό ήταν σημαντικό για μένα να την φυλάξω. Όμως εκείνη την ημέρα ήμουν κουρασμένη, η προσοχή μου διασπασμένη και όταν αποβιβάστηκα, ξέχασα την τσάντα μου στο τρένο.

Όταν συνειδητοποίησα τι είχε συμβεί, κινητοποιήθηκα άμεσα. Κάλεσα αμέσως τον επιστάτη του τρένου και του μίλησα για την τσάντα, δίνοντάς του τον αριθμό του βαγονιού και της θέσης μου. Αργότερα, με ειδοποίησε ότι δεν μπόρεσε να εντοπίσει την τσάντα μου. Τότε τηλεφώνησα στη μητέρα μου που με συμβούλεψε να μη δώσω σημασία και συνέχεια στο γεγονός και ότι θα έπρεπε να επιστρέψω στο σπίτι μου στο Μιρούτ, μια πόλη κοντά στο Δελχί και μετά να πάω στο σάτσανγκ και να εκτελέσω τις συνηθισμένες μου υπηρεσίες στο άσραμ.

Όταν έφτασα στο Άσραμ, παρακάλεσα κάποιον να με πάει να δω τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Όταν τον συνάντησα, μου συμπαραστάθηκε και εξέφρασε τη λύπη του, ενώ την ίδια στιγμή τρυφερά με επέπληξε για την απροσεξία μου.

Μετά το σάτσανγκ, οι φίλοι μου με πήγαν κάπου για δείπνο. Ενώ ξεκίνησα να τρώω, δέχθηκα μια τηλεφωνική κλήση με την οποία με πληροφορούσαν ότι η τσάντα μου είχε βρεθεί. Επέστρεψα στη Λακνάου το άλλο πρωί, πήρα την τσάντα στα χέρια μου και βρήκα την απόδειξη. Εξαντλημένη όπως ήμουν μετά το ταξίδι, ξάπλωσα να ξεκουραστώ. Τότε ο Μαχαράτζ Τζι μου εμφανίστηκε Εσωτερικά. Με ρώτησε αν ήμουνα ικανοποιημένη που βρήκα την τσάντα μου και μου υπενθύμισε ότι δε θα έπρεπε αυτό να ξανασυμβεί. Στη συνέχεια, με ρώτησε αν υπήρχε κάτι που θα ήθελα να του πω. Απάντησα πως απλώς ήθελα να τον ευχαριστήσω από το βάθος της καρδιάς μου.

Σαράντα εννιά
Sonali Rajput

Αυτό συνέβη τον Ιανουάριο του 2009, ενώ οδηγούσα προς τη Μινεάπολη, μετά από ένα εορταστικό πρόγραμμα στο Σικάγο. Ήταν περίπου τρεις και μισή το μεσημέρι και οδηγούσα μόνη στον αυτόκινητόδρομο. Ο καιρός ήταν κρύος, αλλά δεν είχαν αναφέρει κάτι για επικείμενα σοβαρά καιρικά προβλήματα. Αφού οδήγησα περίπου εκατό μίλια χωρίς κάτι να συμβεί, ξαφνικά είδα ένα τεράστιο φορτηγό να με προσπερνά από την αριστερή λωρίδα. Οδηγούσα με 60 μίλια την ώρα, όπως όριζε το όριο ταχύτητας, και ο οδηγός του φορτηγού πήγαινε περίπου με 75 μίλια την ώρα.

Μετά από λίγο και χωρίς εμφανή αιτία, το φορτηγό αρχικά ολίσθησε στα αριστερά και μετά μπήκε στη δεξιά λωρίδα και στη συνέχεια βγήκε από το δρόμο και χτύπησε στο κιγκλίδωμα. Παρατήρησα το φορτηγό να πηγαίνει πάλι προς την αριστερή πλευρά του δρόμου και να χτυπάει και στο αριστερό κιγκλίδωμα.

Όταν το φορτηγάκι χτύπησε στο αριστερό κιγκλίδωμα, εκτινάχθηκε στο μέσο του δρόμου, δηλαδή μπροστά μου, έκανε δύο κύκλους γύρω από τον εαυτό του και αναποδογύρισε δύο φορές, για να προσγειωθεί όρθιο, με σπινθήρες να βγαίνουν από το όχημα λόγω της τριβής του στην άσφαλτο.

Παρακολουθούσα με τρόμο. Ήμουν μόνη στο μικρό μου Χιουντάι. Φρενάρισα απότομα, ντελαπάρησα και κατευθυνόμουνα με ταχύτητα προς το αναποδογυρισμένο φορτηγό. Ήμουν σίγουρη πως θα πέθαινα, γιατί δεν είχα τον έλεγχο. Καθώς το αυτοκίνητό μου πλησίαζε το φορτηγό, άφησα το τιμόνι, σήκωσα το πόδι μου από το πεντάλ και φώναξα: «Μαχαράτζ Τζι, πού είσαι; Σώσε με, σε παρακαλώ!» Κάλυψα τα μάτια μου και περίμενα τη σύγκρουση.

Δεν έγινε τίποτα. Όταν άνοιξα τα μάτια μου, είδα το Χιουντάι να έχει απομακρυνθεί από το άλλο αυτοκίνητο και να είναι σταματημένο στην άκρη του δρόμου με το μοχλό στο

κιβώτιο ταχυτήτων σε θέση παρκαρίσματος. Μετά, συνειδητοποίησα πως ο δρόμος είχε ένα στρώμα αόρατου πάγου.

Πενήντα

Netsanet Amare

Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ επισκέφθηκε το Trinidad το 2004. Την τελευταία ημέρα της εκεί διαμονής του, εκείνος και η γυναίκα του, η Μάτα Ρίτα Τζι, προσφέρθηκαν να συναντήσουν τα μέλη του τοπικού σάτσανγκ στις 6 π.μ. πριν την πρωινή τους πτήση για το Σικάγο. Σηκώθηκα πριν την χαραυγή, για να ετοιμαστώ, προκειμένου να περάσω κάποιες πολύτιμες τελευταίες στιγμές μαζί τους. Όλοι μας ήμαστε τόσο λυπημένοι που η επίσκεψή τους αυτή ερχόταν στο τέλος της.

Κατά την επιστροφή μου από το αεροδρόμιο στο σπίτι, ήμουν στο αυτοκίνητο μαζί με μία αγαπημένη φίλη, που θυμήθηκα ότι εκείνη την ημέρα είχε τα γενέθλιά της. Λόγω του ενθουσιασμού για την επίσκεψη του Μαχαράτζ, είχα ξεχάσει να της αγοράσω ένα δώρο. Αντιμετώπιζε κάποιες προκλήσεις στη ζωή της και ήξερα ότι ένα δώρο θα τη χαροποιούσε. Τι μπορούσα να κάνω; Δε θα την έβλεπα ξανά εκείνη την ημέρα, καθώς ήμαστε και οι δύο πολύ κουρασμένες και πηγαίναμε στα σπίτια μας.

Ένιωσα λυπημένη, ενώ προσπαθούσα να ξεκαθαρίσω μέσα μου αυτή την πράλειψη. Ακριβώς τότε, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι εμφανίστηκε μπροστά μου σε μεγάλη μορφή, χαμογελαστός και ευδιάθετος. Ήμουν τόσο έκπληκτη, που φώναξα στη φίλη μου πως ο Μαχαράτζ Τζι μιλούσε σε εμένα. Έμοιαζε ότι ερχόταν από μέσα μου, αλλά την ίδια στιγμή ήταν μπροστά μου! Τον έβλεπα! Ήταν μια υπέροχη εμπειρία που διήρκησε ένα λεπτό περίπου ή ίσως και δευτερόλεπτα. Η εμπειρία έμοιαζε να είναι εκτός χρόνου. Μου σύστησε να πάω και να αγοράσω την αλυσίδα που σκεφτόμουν να πάρω για τη φίλη μου για τα γενέθλιά της.

Όταν το εξήγησα αυτό σε εκείνη, έμεινε αρχικά σκεπτική, γιατί δεν είχε ποτέ η ίδια μια τέτοια άμεση εμπειρία, αλλά της τόνισα ότι αυτό ήταν σίγουρα μια ευλογία για εκείνη. «Φαντάσου», της είπα, «ο Μαχαράτζ Τζι είναι στο αεροπλάνο για το

Σικάγο και σκέφτεται εσένα και τα γενέθλιά σου!»

Φυσικά, θαύμασα που ο Διδάσκαλος κατάλαβε τις σκέψεις μου και πολύ περισσότερο που μου πρόσφερε τη συμβουλή του με αυτόν τον απίστευτο τρόπο. Ήμαστε τόσο ευτυχισμένες, όταν πήγαμε να αγοράσουμε το κολιέ, που ήξερα ότι θα της άρεσε.

Πενήντα ένα
Shamai Currim

Τα οικονομικά προβλήματα είναι συνηθισμένα και περιορίζουν τις δραστηριότητές μας, όπως επίσης και τη δυνατότητά μας να βοηθάμε τους άλλους. Κατά τη διάρκεια αυτών των προβλημάτων, είχα πρόσφατα αρχίσει να ζω μόνη μου και προσπαθούσα σκληρά να στηρίξω τον εαυτό μου. Ένιωθα τόσο περιορισμένη, όταν μία στασάνγκι μου τηλεφώνησε και με ρώτησε αν θα μπορούσα να τη βοηθήσω.

Η φίλη μου εργαζόταν σε μία φυλακή, δύο ώρες βόρεια από την πόλη μου, το Μόντρεαλ και εκείνη την ημέρα δεν είχε τρόπο να επιστρέψει σπίτι της, στην πόλη. Είχα ένα αυτοκίνητο και ένα ρεζερβουάρ γεμάτο με αέριο. Όμως είχα γεμίσει το ντεπόζιτο με το τελευταίο δολάριο που είχα και χρειαζόταν να έχω αέριο για όλη την υπόλοιπη εβδομάδα, προκειμένου να πηγαίνω στο μέρος εργασίας μου. Ήξερα πως δεν είχα αέριο να μου περισσεύει, για να το σπαταλήσω.

Εμπιστευόμενη τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ πως με κάποιο τρόπο θα με βοηθούσε σε περίπτωση ανάγκης, συμφώνησα να πάω να την πάρω. Η φίλη μου είχε εργαστεί στη βραδινή βάρδια και γι’ αυτό ξύπνησα πολύ νωρίς και οδήγησα μέσα στην ομιχλώδη νύκτα, την ώρα που ο ψυχρός νυχτερινός αέρας συναντούσε τον πρωινό ήλιο. Την πήρα, την οδήγησα μέχρι το σπίτι της και μετά οδήγησα, για να φτάσω σπίτι μου. Ήμουν πάνω από τέσσερις ώρες στο δρόμο.

Φθάνοντας σπίτι μου, κοίταξα το δείκτη του αερίου του αυτοκινήτου. Δεν είχε μετακινηθεί ούτε μια μονάδα από την ένδειξη «πλήρης» της προηγούμενης ημέρας. Ο δείκτης δεν είχε μετατοπιστεί. Κατά τη διάρκεια όλης της εβδομάδας, απόρησα πώς μπορούσα να πηγαινοέρχομαι στη δουλειά, χωρίς να πρέπει να πληρώσω πάλι για αέριο.

Πενήντα δύο
Vimmi Kohli

Δεν ξέρω τι θα γινόμουν στη ζωή χωρίς τη Χάρη του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Δεν μπορώ να ισχυριστώ ότι τον αγαπάω αρκετά, αλλά ξέρω σίγουρα πως η δική του αγάπη είναι πάντοτε μαζί μου.

Κάποτε, όταν ταξίδευα από τη Νέα Υόρκη στο Σικάγο, για να δω τον Μαχαράτζ Τζι στο Κέντρο Διαλογισμού της Επιστήμης της Πνευματικότητας, στο Νέιπερβιλ του Ιλλινόις, πήγα με δύο φίλες που δεν ήταν μυημένες. Ήταν η πρώτη τους φορά που έβλεπαν τον Μαχαράτζ Τζι. Μείναμε για δύο ημέρες στο Νέιπερβιλ και ήταν τόσο ιδιαίτερα. Όποτε βρισκόμουν στην παρουσία του Μαχαράτζ Τζι, είχα τη χαρούμενη εμπειρία πως ανεξάρτητα με το πόσο μακριά ήταν ή προς ποια κατεύθυνση κοιτούσε, ήταν σαν να κοίταζε απευθείας εμένα.

Όταν ήρθε ο καιρός να φύγω, ένιωσα μία δυνατή έλξη στην καρδιά μου. Ήθελα περισσότερο χρόνο μαζί του και δεν ήμουνα έτοιμη να φύγω. Με δάκρυα στα μάτια, έφυγα για το αεροδρόμιο με τις φίλες μου.

Επιβιβαστήκαμε στο αεροπλάνο και όταν βρισκόμασταν στον αέρα, μου έλειπε ο Μαχαράτζ Τζι τόσο πολύ, που άρχισα να διαβάζω από το βιβλίο «Άνθιση Χάρης» (Flowering Grace), ιστορίες από μαθητές με τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ. Ξαφνικά, το αεροπλάνο άρχισε να κουνιέται δυνατά και δε σταματούσε, σαν να ήταν εκτός ελέγχου. Οι φίλες μου που ήταν κοντά κοντά μου, φοβήθηκαν πως θα συντριβεί, αλλά τους είπα να μην ανησυχούν και πως ο Διδάσκαλος ήταν μαζί μας.

Ενώ συνέβαινε αυτό, πέρασε από το μυαλό μου πως αν το αεροπλάνο συντριβόταν, δε θα φοβόμουν, γιατί ήξερα πως ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ θα συναντούσε την ψυχή μου και θα με έπαιρνε στο Υπερπέραν. Εκείνη τη στιγμή, λαχταρούσα τόσο έντονα να είμαι με τον Μαχαράτζ Τζι, που ξέχασα εντελώς το σύζυγό μου και τα παιδιά μου στο σπίτι πως θα τους έλειπα.

Καθώς το αεροπλάνο συνέχισε να κουνιέται, έκλεισα τα

μάτια μου να διαλογιστώ. Άρχισα να βλέπω τις πνευματικές μορφές των τελευταίων Διδασκάλων, έναν προς έναν, καθαρά, σαν μία ζωντανή ταινία: τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Εμφανίστηκαν ξανά και ξανά, ο ένας μετά τον άλλον, και μου έδωσαν τόση πολύ μεθυστική αγάπη μέσω των ματιών τους, που η δίψα μου να δω τον Μαχαράτζ Τζι στη φυσική του μορφή έσβησε.

Συνειδητοποίησα πως οι Διδάσκαλοι μου έλεγαν: «Δεν χρειάζεται να βρίσκεσαι στη γη, για να με δεις. Είμαι πάντα μαζί σου». Μετά από κάποια ώρα, το αεροπλάνο σταμάτησε να κουνιέται και η κρίση τέλειωσε. Ωστόσο, αυτή η εμπειρία έμεινε μαζί μου σαν να συνέβη σήμερα.

Πενήντα τρία
Mrs. Anil Kumar

Είμαι μία νέα γυναίκα, ζω στην Ινδία και είχα την τεράστια τύχη να μυηθώ από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ.

Ένα πρωί, ενώ βρισκόμουν στο σπίτι μου, στο Secunderabad, κοίταξα έξω από το παράθυρο και είδα ότι πλησιάζει μεγάλη καταιγίδα. Ήταν μόνο κάποια λεπτά μακριά, αλλά εγώ χρειαζόταν να πάω στη δουλειά μου. Πήρα βιαστικά το σκούτερ μου και ξεκίνησα μέσα στη δυνατή ανεμοθύελλα και τη βροχή. Φυσούσε τόσο πολύ, που έκανα αγώνα, για να κρατήσω τα μάτια μου ανοιχτά, ώστε να μπορώ να βλέπω ενώ οδηγούσα.

Τελικά, δεν μπορούσα να προχωρήσω άλλο και αποφάσισα να βρω καταφύγιο κάτω από ένα δέντρο. Πριν καλά καλά φτάσω στο δέντρο, εκείνο έσπασε και έπεσε. Θα έπεφτε ακριβώς πάνω μου, αλλά ξαφνικά είδα τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ να εμφανίζεται. Έσπρωξε το δέντρο, ώστε να πέσει μακριά από εμένα και εξαφανίστηκε τόσο γρήγορα όσο γρήγορα είχε έρθει.

Έφτασα στη δουλειά μου μουσκεμένη, αλλά χωρίς να έχω πάθει κανέναν κακό. Ξέρω πως ακούγεται απίστευτο, αλλά είναι αληθινό. Ο Διδάσκαλος είναι πολύ πιο σπουδαίος από όσο μπορούμε να ξέρουμε.

Πενήντα τέσσερα
Gendi Lal (Gujjar) Patel

Οι φίλοι μου κι εγώ είχαμε ακούσει πως ένα σάτσανγκ από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ θα δινόταν σε μία περιοχή της Ινδίας, πολλές ώρες μακριά με το αυτοκίνητο. Θέλαμε να δούμε τον Μαχαράτζ Τζι και ξεκινήσαμε το ταξίδι μας για το Medhya Pradesh. Δυστυχώς, δε γνωρίζαμε τη διαδρομή ούτε και την ακριβή τοποθεσία που θα γινόταν το σάτσανγκ. Ξέραμε πως ήταν στην επαρχία του Medhya Pradesh, αλλά είχαμε ακούσει μόνο λίγες, ασαφείς και σκόρπιες πληροφορίες. Ξεκινήσαμε να οδηγούμε, ακολουθώντας μια γενική κατεύθυνση και έχοντας πίστη πως με κάποιο τρόπο θα ανακαλύπταμε το δρόμο μας.

Μετά από μερικά μίλια, ένα από τα μπροστινά μας λάστιχα ξαφνικά ξεφούσκωσε και έπρεπε να το φτιάξουμε. Ο μηχανικός έλεγξε το λάστιχο και το γέμισε με αέρα, αλλά δεν μπορούσε να βρει καμία τρύπα, για να την επισκευάσει. Αναρωτηθήκαμε πώς αυτό μπορούσε να συμβαίνει; Καθώς ήμαστε έτοιμοι να φύγουμε, ένας άνδρας εμφανίστηκε σε εμάς και μας ρώτησε πού πηγαίναμε. Εξηγήσαμε προς ποια κατεύθυνση κινούμασταν και ρώτησε αν θα μπορούσε να καθίσει μπροστά και να ταξιδέψει μαζί μας. Συμφωνήσαμε και μιας και γνώριζε την περιοχή καλά, μας βοήθησε να καλύψουμε, χωρίς καθυστερήσεις, τη μισή περίπου διαδρομή, μέχρι να φτάσει στον προορισμό του.

Δεν είχε περάσει αρκετή ώρα από τότε που κατέβηκε από το αυτοκίνητο αυτός ο άνδρας, κι ένας άλλος άνδρας μας πλησίασε, που επίσης μας ρώτησε αν θα μπορούσε να καθίσει μπροστά και να ταξιδέψει μαζί μας. Αφού κάθισε και αρχίσαμε το ταξίδι, του είπαμε πως πηγαίναμε για ένα σάτσανγκ, αλλά δεν ξέραμε τη διεύθυνση ή ακόμη και το όνομα της πόλης. Το μόνο που γνωρίζαμε ήταν ότι ήταν "νότια της Gadarwara".

Ο άνδρας αυτός θυμήθηκε πως την προηγούμενη ημέρα είχε δει μερικούς ανθρώπους να φορτώνουν έναν τεράστιο αριθμό σκηνών σε φορτηγά. Επειδή πολλές σκηνές χρειάζο-

νται για αυτά τα υπαίθρια σάτσανγκ με τον Μαχαράτζ Τζι, ρωτήσαμε πού είχε δει να φορτώνονται οι σκηνές. Μας είπε πως το χωριό ήταν το Hirapur. Μετά πρόσθεσε πως μια μέρα πριν, όταν βρισκόταν στην πόλη του Chichli, περίπου τέσσερις ώρες από το Hirapur, οι άνθρωποι μιλούσαν για ένα σάτσανγκ που θα γινόταν εκεί.

Όλα τα κομμάτια του πάζελ ενώθηκαν. Τότε συνειδητοποίησα πως ο πνευματικός μας Διδάσκαλος είναι πάντα δίπλα μας. Είχε «ξεφουσκώσει» το λάστιχό μας, ώστε να μπορέσει να μας δώσει τη βοήθεια που χρειαζόμασταν. Τα καταφέραμε να φτάσουμε στο σάτσανγκ χωρίς δυσκολία.

Πενήντα πέντε
Jim and Susan Rose

Θέλουμε να σας περιγράψουμε τις διαφορετικές μας εκδοχές για αυτά που συνέβησαν, καθώς οδηγούσαμε από το αεροδρόμιο του Σικάγο προς το κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας στο Νέιπερβιλ, στο Ιλλινόις, για να δούμε τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ αρκετά χρόνια πριν.

Όπως το βίωσε ο Jim: Φύγαμε από το αεροδρόμιο με ένα νοικιασμένο αυτοκίνητο, για να πάμε στο Νέιπερβιλ. Στο δρόμο έκανα σιμράν κι ενώ κοιτούσα μέσα από τον εσωτερικό καθρέφτη, παρατήρησα ένα αυτοκίνητο να μας πλησιάζει γρήγορα από πίσω. Οι λωρίδες του δρόμου και από τις δύο μας πλευρές ήταν γεμάτες με αυτοκίνητα, και έτσι δεν υπήρχε καθόλου χώρος, για να φύγουμε από μπροστά του. Ο οδηγός πλησίασε από πίσω το αυτοκίνητό μας και πετάχτηκε μπροστά μας από την αριστερή μας λωρίδα κυκλοφορίας. Καθώς το αυτοκίνητο αυτό απομακρυνόταν, κάποιο άλλο αυτοκίνητο το ακολούθησε στην αριστερή λωρίδα.

Όταν τα έβλεπα όλα αυτά, έμοιαζε να συμβαίνουν σε αργή κίνηση. Το αυτοκίνητο που μας προσπέρασε περιστράφηκε μπροστά μας, στη δική μας λωρίδα, αλλά συνέχιζε να κινείται προς τα δεξιά και σχεδόν χτύπησε το αυτοκίνητο που βρισκόταν μπροστά και δεξιά μας. Εν τω μεταξύ, το αυτοκίνητο στα αριστερά μας, παρεξέκλινε κι άλλο πιο δεξιά και φαινόταν πως χτύπησε στο κεντρικό διαχωριστικό διάζωμα. Και τα δύο αυτοκίνητα άρχισαν να στροβιλίζονται μπροστά μας εκτός ελέγχου. Ήταν σαν να παρακολουθούσα έναν αργό χορό με δύο αυτοκίνητα, που έκαναν στροφές τριακοσίων εξήντα μοιρών με εβδομήντα πέντε μίλια την ώρα, ακριβώς μπροστά μας.

Δεν φαινόταν πιθανό ότι αυτά τα δύο αυτοκίνητα θα μπορούσαν να σταματήσουν να στριφογυρίζουν, χωρίς να αναποδογυρίσουν ή χωρίς να συγκρουστούν με κανένα άλλο αυτοκίνητο και συγκεκριμένα με το δικό μας, που πέρασε ανάμεσά τους. Ακριβώς εκείνη τη στιγμή, ένιωσα σαν το τιμόνι να είχε

φύγει από τα χέρια μου. Μια ασυνήθιστη ηρεμία με διαπέρασε και δεν είχα καμία σκέψη ότι ίσως συγκρουστούμε. Αντίθετα, ήταν σαν μία υψηλότερη Δύναμη να είχε πάρει τον έλεγχο του τιμονιού και να μας οδηγούσε μεταξύ των δύο περιστρεφόμενων αυτοκινήτων. Καθώς εγώ και η Sue κοιτάξαμε πίσω, μπορούσαμε να δούμε πως δεν έγινε καμία σύγκρουση. Η κυκλοφορία διεκόπη, καθώς τα δύο περιστρεφόμενα αυτοκίνητα τελικά σταμάτησαν πίσω μας, στο μέσον του αυτοκινητόδρομου. Στράφηκα προς την Sue και είπα: «Σε ευχαριστύμε, Διδάσκαλε, που μας προστάτευσες»! Μετά, η Sue περιέγραψε το πώς εκείνη έζησε εκείνες τις στιγμές.

Όπως το βίωσε η Sue: Καθώς οδηγούσαμε από το αεροδρόμιο, άρχισα να ενθουσιάζομαι και να σκέφτομαι πόσο πολύ ήθελα να βρεθώ στη παρουσία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, να ακούσω τη φωνή του και να βιώσω την πνευματική του αγάπη. Είχαμε περάσει μια δύσκολη χρονιά αντιμετωπίζοντας οικογενειακά προβλήματα και είχα γράψει για αυτό στον Μαχαράτζ μήνες πριν. Τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας είχαν δυσκολίες και του είχα ζητήσει να τα κρατάει στην αγκαλιά του ασφαλή. Η κατάσταση βελτιώθηκε, αλλά ακόμη ανησυχούσα εκείνη την εποχή.

Όπως πηγαίναμε με το αυτοκίνητο, το μυαλό μου άρχισε να δουλεύει με γρήγορους ρυθμούς και νοερά άρχισα να μιλώ με τον εαυτό μου και να του κάνω ερωτήσεις: «Χρειάζεται να ζητήσω συνέντευξη, ώστε να μπορέσω να τον ενημερώσω για την οικογένειά μου; Όχι, οι Διδάσκαλοι δε χρειάζονται ενημερώσεις και τον έχω ήδη ενοχλήσει μία φορά». «Είναι τόσο απασχολημένος! Αναρωτιέμαι αν πραγματικά θα ήθελε να τον συναντήσω, ώστε να μάθει πως η οικογένεια ακόμη έχει μερικά προβλήματα. Πώς να ξέρω ότι εκείνος γνωρίζει τι συμβαίνει; Πρέπει απλώς να τον εμπιστευτώ;» «Αν γνωρίζει, θα μου δείξει ένα σημάδι; Με τι θα έμοιαζε αυτό το σημάδι; Ένα ιδιαίτερο χαμόγελο; Ένα ελαφρύ χτύπημα στο κεφάλι; Μια ματιά;»

Ενώ ο νους μου συνέχιζε να σκέπτεται, κοίταξα στα αριστερά και είδα ένα αυτοκίνητο να μας προσπερνά γρήγορα, να

μπαίνει μπροστά μας και να στριφογυρίζει στα δεξιά μας. Εν τω μεταξύ, ένα άλλο αυτοκίνητο στροφογύριζε μπροστά μας προς τα αριστερά. Και τα δύο αυτοκίνητα συνέχιζαν να στριφογυρνάνε, περνώντας το καθένα τους από τις δύο πλευρές του αυτοκινήτου μας, ενώ εμείς φαινόταν πως κινούμαστε σε αργή κίνηση στο μέσον τους. Αφού περάσαμε ανάμεσά τους, ο δρόμος άδειασε και τα αυτοκίνητα μπροστά ήταν αρκετά πιο μακριά από εμάς. Τότε γύρισα και είδα ότι τα δύο αυτοκίνητα είχαν εντελώς μπλοκάρει το δρόμο πίσω μας.

Γύρισα πίσω και άκουσα τον Jim να λέει: «Σε ευχαριστώ, Διδάσκαλε που μας προστάτευσες!» Καθώς επανέλαβα τις ίδιες λέξεις με το μυαλό μου, σκέφτηκα: «Τι ήταν όλο αυτό;» Αμέσως μετά άκουσα τη δυνατή φωνή του Μαχαράτζ Τζι: «Είμαι πάντοτε μαζί σου».

Πενήντα έξι
Eileen Carlotto

Μέσα στα χρόνια, διάφοροι φίλοι μού έχουν διηγηθεί πολλές εκπληκτικές ταξιδιωτικές ιστορίες, κατά τις οποίες ο δρόμος, με θαυματουργό τρόπο, άνοιγε και μπόρεσαν να επισκεφθούν τους πνευματικούς τους Διδασκάλους. Θα ήθελα να διηγηθώ και τη δική μου.

Η φίλη μου Σάντυ και εγώ ταξιδεύμαμε, για να δούμε τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ στο Σικάγο. Συναντηθήκαμε στο τεράστιο διεθνές αεροδρόμιο στη Βοστόνη, αλλά εκεί πληροφορηθήκαμε πως η πτήση μας είχε ακυρωθεί εξαιτίας μιας καταιγίδας που πλησίαζε. Μας είπαν πως θα ήταν απίθανο να βρούμε μία πτήση πριν την επόμενη ημέρα, εκτός κι αν άλλαζε ο καιρός, και ότι θα χρειαζόταν να μπούμε σε μια λίστα αναμονής.

Ήμαστε τόσο απογοητευμένες. Η επίσκεψή μας θα ήταν σύντομη, έτσι μία χαμένη μέρα έκανε μεγάλη διαφορά. Χρειαζόταν λοιπόν να μπούμε στη λίστα αναμονής, όσο γινόταν πιο γρήγορα.

Ενώ περιμέναμε στην ουρά, στο τμήμα των εισιτηρίων, για περίπου δύο ώρες, η Σάντυ έφυγε για να δοκιμάσει την τύχη της σε άλλο σημείο κοντά στην πύλη. Η ουρά στην οποία στεκόμουν εγώ μετά δυσκολίας προχωρούσε. Έτσι προχώρησα και εγώ προς την πύλη, για να συναντήσω τη φίλη μου. Ήδη εκείνη επέστρεφε με τα νέα πως το όνομά της ήταν τώρα στο τέλος μιας λίστας αναμονής εκατόν ογδόντα ανθρώπων. Είχε προσπαθήσει να τους δώσει και το δικό μου όνομα, αλλά της είπαν πως έπρεπε να τους δείξω την ταυτότητά μου, για να γραφτεί και το δικό μου όνομά μου στη λίστα.

Η Σάντυ πρότεινε να γυρίσω πίσω, στο κυρίως τμήμα εισιτηρίων, στην ουρά που πριν από λίγο περίμενα. Στην αρχή ένιωθα χαρούμενη που ίσως θα είχα την ευκαιρία να πετάξω, αν ο καιρός άλλαζε, αλλά τώρα ένιωθα χειρότερα από πριν! Πήγα τρέχοντας πίσω διασχίζοντας το αεροδρόμιο και σύντομα στεκόμουν στο τέλος της σειράς που είχα μόλις αφήσει.

Τελικά, η μεγάλη ουρά άρχισε να κινείται. Όταν κατάφερα να φτάσω μπροστά στην ταξιδιωτική υπάλληλο, της έδωσα το όνομά μου και παρακολουθούσα που το πληκτρολογούσε στον υπολογιστή. Σε λίγο, μία έκφραση αμηχανίας φάνηκε στο πρόσωπό της. Με κοίταξε λέγοντας: «Σου βρήκα για σήμερα μία θέση στην επόμενη πτήση, αλλά δεν ξέρω πώς έγινε αυτό! Αυτό δεν μπορεί να είναι δυνατόν. Ποτέ πριν δεν συνέβη κάτι τέτοιο. Πριν από εσένα προηγούνται εκατόν ογδόντα άνθρωποι. Πώς συνέβη για σένα να βρεθεί αμέσως θέση;»

Η υπάλληλος, για να είναι εντάξει, σηκώθηκε και πήγε να βρει τον επόπτη, πιθανώς για να διορθώσει το «λάθος». Στεκόμουν εκεί, γνωρίζοντας πολύ καλά πώς κάτι τέτοιο ήταν πιθανό να έχει συμβεί. Να υπήρχε κάποιο "λάθος". Από την άλλη μεριά, σκέφθηκα: «Μόνο ένα αεροπλάνο θα έφευγε σήμερα για το Σικάγο, και μέσα σ᾽αυτό θα ήμουν κι εγώ!» Ένα μεγάλο χαμόγελο ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό μου.

Άκουγα τον επόπτη να εξηγεί στην υπάλληλο πως δεν υπήρχε κάτι που θα μπορούσε ο ίδιος να κάνει. Η θέση στο αεροπλάνο ήταν δική μου. Της είπε ακόμη πως ούτε κι εκείνος γνωρίζει τι είναι δυνατό να είχε συμβεί, αλλά της έκανε σαφές πως τώρα ήταν αδύνατον κάτι να αλλάξει.

Όταν κάθισα στη θέση μου στο αεροπλάνο, ήλπιζα αλλά και αμφέβαλλα αν η Σάντυ θα τα κατάφερνε και εκείνη. Παρακολουθούσα τους επιβάτες που έμπαιναν στο αεροπλάνο και ...ναι ήταν εκεί! Τελευταία αλλά βρήκε και εκείνη θέση!

Πενήντα επτά
Mahinder Sajnani

Μια ημέρα, παρατήρησα έναν κύριο να έρχεται στο σάτσανγκ στο Ντουμπάι για πρώτη φορά. Ενώ μιλούσα μαζί του, έμαθα πως ενδιαφέρθηκε για το Μονοπάτι πριν δύο χρόνια περίπου, όταν παραβρέθηκε σε ένα σάτσανγκ στην πατρίδα του, στο Ρατζαστάν της Ινδίας.

Ένα βράδυ, που συμμετείχε σε μία συνεδρία διαλογισμού, καθώς έφευγε, παρατήρησε πως το πορτοφόλι του έλειπε. Είχε πάρει το λεωφορείο, για να έρθει στο σάτσανγκ και τον συνόδευσα, για να υποβάλει στην Αστυνομία μια δήλωση. Την επόμενη ημέρα έλαβε ένα τηλεφώνημα πως το πορτοφόλι του είχε βρεθεί. Δεν είχε χρήματα μέσα, αλλά η κύρια ανησυχία του ήταν η απώλεια της ταυτότητάς του.

Ενώ οδηγούσαμε, για να πάρουμε το πορτοφόλι του, άρχισε να τραγουδάει γκάζαλς του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Τα πνευματικά αυτά ποιήματα τα τραγουδούσε με μία πλούσια, μελωδική και συγκινητική φωνή. Η ερμηνεία του ήταν τόσο εμπνευσμένη, που τον ρώτησα αν θα ήθελε να συναντήσει τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και να μυηθεί. Είπε πως αυτή ήταν η επιθυμία του, αλλά επειδή ήταν φτωχός εργάτης, δεν ήταν σε θέση να ταξιδέψει στην Ινδία. Επιπλέον, ήθελε η οικογένειά του –η γυναίκα του, τα πέντε παιδιά του και οι γονείς του, που όλοι ζούσαν στο Ρατζαστάν– να συναντήσουν τον ζωντανό Διδάσκαλο, ελπίζοντας πως θα ήθελαν και εκείνοι να μυηθούν. Του πρότεινα να υποβάλει στη δουλειά του αίτηση για άδεια και να αφήσει τον Διδάσκαλο να τα κανονίσει όλα.

Η αίτησή του για άδεια από τη δουλειά εγκρίθηκε πιο γρήγορα από ό,τι συνηθίζεται και τοπικοί μυημένοι του παρείχαν οικονομική βοήθεια για το ταξίδι του. Μετά, έστειλα ένα μήνυμα στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί, για να ενημερώσω τον Μαχαράτζ Τζι για την επίσκεψή τους. Ένα ταξί κανονίστηκε να μεταφέρει την οικογένειά του από το Ρατζαστάν στο Δελχί, ενώ εκείνος κι εγώ ταξιδέψαμε αεροπορικώς από το Ντουμπάι.

Όλοι συναντηθήκαμε στο αεροδρόμιο και πήγαμε κατευθείαν στο Κιρπάλ Μπανγκ για το Κυριακάτικο σάτσανγκ, όπου και είδαν για πρώτη τους φορά τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ στην εξέδρα.

Η οικογένειά του απορροφήθηκε στο σάτσανγκ και ήταν ευγνώμονες που βρίσκονταν εκεί. Ωστόσο, αργότερα την ίδια μέρα, μου είπαν πως χρειαζόταν να γυρίσουν στο Ρατζαστάν αμέσως. Απάντησα πως αυτό είναι ένα μονοπάτι αγάπης και κανείς δε θα τους ανάγκαζε να μείνουν ή να πάρουν τη μύηση, αλλά ήθελα να μάθω τι λάθος έγινε.

Ο άνθρωπος κατέβασε το κεφάλι του και μου εξήγησε, χωρίς να σκεφτεί, πως ο πατέρας του είχε κλειδώσει την αγελάδα τους, το βουβάλι και μερικές κατσίκες στην αυλή τους σπιτιού τους και πως κανείς άλλος δεν είχε το κλειδί της πόρτας. Αποτέλεσμα ήταν τα ζώα να μην μπορούν να αφεθούν ελεύθερα έξω, για να βοσκήσουν και να βρουν νερό. Αν έμεναν κλειδωμένα για περισσότερο από μία ημέρα, θα μπορούσαν να αρρωστήσουν ή ακόμη και να πεθάνουν. «Εμπιστεύεσαι τον ζωντανό Διδάσκαλο;» ρώτησα. Είπε πως τον εμπιστευόταν και η οικογένεια αποφάσισε να μείνει, μέχρι να μπορέσουν να μυηθούν.

Την επόμενη ημέρα, μάθαμε πως ο Μαχαράτζ Τζι ακύρωσε όλα τα ραντεβού του. Οι άνθρωποι σκέφτηκαν πως ειδικοί προσκεκλημένοι πρέπει να είχαν επισκεφθεί στο Άσραμ. Δεν ήξεραν ακόμα πως ήταν η ταπεινή τους οικογένεια που είχε προσκληθεί να περάσει χρόνο της μαζί Του.

Καθόμασταν σε ένα από τα δωμάτια της τεράστιας έκτασης του Κιρπάλ Μπαγκ, όπου γίνονται τα σάτσανγκ και περιμέναμε να δούμε τον Διδάσκαλο. Σε λίγο, η πόρτα άνοιξε και ο Μαχαράτζ Τζι μπήκε μέσα ξεχειλίζοντας από αγάπη και ενέργεια. Ζήτησε να δει τον κύριο και την οικογένειά του. Όταν είπαν στον Διδάσκαλο πως τα ζώα τους είχαν κλειδωθεί στην αυλή, ο Διδάσκαλος με απλότητα απάντησε: «Νομίζετε ότι πρέπει να ανησυχείτε;» και μετά έφυγε.

Εκείνη τη στιγμή, ο άντρας έσκυψε στον πατέρα του, λέ-

γοντας: «Σου υποσχέθηκα πως θα σε πήγαινα σε ιερό προσκύνημα και σήμερα έκανα το χρέος μου». Την άλλη μέρα, ο πατέρας και η οικογένειά του έφυγαν για το Ρατζαστάν και εγώ επέστρεψα στο Ντουμπάι.

Αφού είδε πως η οικογένειά του έφτασε στο σπίτι τους, ο κύριος επέστρεψε στο Ντουμπάι και ήρθε κατευθείαν από το αεροδρόμιο στο γραφείο μου. Με ευχαρίστησε που τον βοήθησα για το καθετί και με ανησυχία τον ρώτησα για την κατάσταση των ζώων.

Μου εξήγησε πως οι γείτονες είχαν βρει τις κατσίκες να περιφέρονται άσκοπα έξω, κοντά στο σπίτι και είχαν την ευγένεια να τις πάρουν κάτω από τη φροντίδα τους. Ωστόσο, δεν είχαν δει την αγελάδα και το βουβάλι, που τελικά τα εντόπισαν ένα μίλι περίπου μακριά να τρώνε γρασίδι στο δικό μας οικογενειακό τόπο βοσκής. Δεν υπάρχει εξήγηση πώς η πόρτα ξεκλειδώθηκε ή πώς το βουβάλι και η αγελάδα έφτασαν στην οικογενειακή γη βοσκής, χωρίς κάποιος να τα έχει οδηγήσει εκεί.

Πενήντα οκτώ
Ivan Chala

Ήταν χειμώνας και οδηγούσα για να επισκεφθώ ένα κατάστημα έξω από την περιοχή του Σικάγο, σκεπτόμενη όλες τις δουλειές που είχα σημειώσει στη λίστα μου. Είχα πάρει οδηγίες, για να πάω στο κατάστημα, αλλά δε γνώριζα την περιοχή και μία πρόσφατη μεγάλη χιονοθύελλα το έκανε δύσκολο να βρω το δρόμο. Αφού έψαξα, χωρίς επιτυχία, για το δρόμο που χρειαζόμουν να πάρω, έκανα μια εικασία και έστριψα δεξιά σε ένα δρομάκι.

Μετά από λίγο, άρχισα να ανησυχώ, γιατί είδα πως είχα χαθεί. Ο στενός δρόμος ήταν ερημικός, χωρίς αυτοκίνητα να πηγαινοέρχονται, ήταν αδιέξοδος και δεν οδηγούσε σε άλλα δρομάκια ή κοντά σε σπίτια. Είχα ένα άσχημο συναίσθημα πως βρισκόμουν στη μέση του πουθενά· Δεν έβλεπα τίποτα παρά κατάλευκο χιόνι προς όλες τις κατευθύνσεις. Αυτό ήταν μια μεγάλη διαφορά από ό,τι είχα συνηθίσει στο σπίτι μου, στην τροπική Κολομβία! Ήθελα να κάνω αναστροφή, για να γυρίσω στον κυρίως δρόμο, αλλά το χιόνι ήταν τόσο ψηλά στις πλευρές του δρόμου, που υπήρχε λίγος χώρος, για να κάνω ελιγμούς με το αυτοκίνητο.

Συνέχισα για άλλο μισό μίλι, ελπίζοντας να βρω μία πλατωσιά για να γυρίσω. Καθώς όμως κανείς δεν ερχόταν στο δρόμο, έκανα το καλύτερο που μπορούσα, για να κάνω μια επί τόπου στροφή. Προς απογοήτευσή μου, τα λάστιχα γλιστρούσαν και βρήκα τον εαυτό μου να κατευθύνεται ίσια μπροστά σε ένα ανάχωμα. Τώρα, το αυτοκίνητό μου βρισκόταν ακινητοποιημένο και κολλημένο στο χιόνι που ήταν παγωμένο και είχε δύο πόδια ύψος.

Τι μπορούσα να κάνω; Είχα ένα κινητό τηλέφωνο, αλλά αφού δεν είχα ιδέα για το πού βρισκόμουν και δεν ήξερα το όνομα του δρόμου, το τηλέφωνο δε θα βοηθούσε και πολύ. Η θερμοκρασία ήταν δέκα βαθμοί Φαρενάιτ. Καταλάβαινα πως θα πάγωνα περιμένοντας να με βρουν. Βγήκα έξω από το αυ-

τοκίνητό μου και είδα πόσο σοβαρή ήταν η κατάσταση, ένιωσα απελπισμένη. Έκλεισα τα μάτια μου και έκανα μια θερμή προσευχή στον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ στη μητρική μου γλώσσα, τα Ισπανικά.

Δεν είχα τελειώσει την ικεσία μου, όταν άκουσα μία εγκάρδια φωνή να με φωνάζει στα Ισπανικά! Κοίταξα προς το δρόμο και είδα έναν άνδρα από το Μεξικό να στέκεται εκεί με ένα πλατύ χαμόγελο και με μία δυνατή φωνή να με ρωτάει αν χρειαζόμουν βοήθεια. Ήταν μπροστά από ένα πεντακάθαρο γυαλιστερό άσπρο γερανό. Φαινόταν ολοκαίνουριος.

Έσκυψε κάτω από το αυτοκίνητό μου, για να δει τι χρειαζόταν να γίνει. Σε ελάχιστο χρόνο, ο σωτήρας μου ξεκίνησε να σκάβει και να σπρώχνει μακριά το χιόνι από το αυτοκίνητο, προκειμένου να το δέσει με αλυσίδες και να με τραβήξει έξω από το ανάχωμα. Δεν ήταν εύκολη υπόθεση, γιατί έπρεπε να συρθεί κάτω από το αυτοκίνητο και σύντομα ο άνδρας είχε καλυφθεί με χιόνι.

Γεμάτη ευγνωμοσύνη τον ρώτησα τι του χρωστούσα για την εργασία του. Με πολλή χαρά μου είπε πως δεν με χρέωνε τίποτα. Σκαρφάλωσε στο θάλαμο οδήγησης του γερανού του και απομακρύνθηκε προς τον άδειο δρόμο.

Πενήντα εννιά
Poonam Oberoi

Έχω μία φίλη που δεν είναι μέλος του σάτσανγκ. Είμαστε όμως πολύ καλές φίλες από το κολέγιο και μοιραζόμαστε τα πάντα μεταξύ μας. Περίπου έξι μήνες μετά το γάμο της, άρχισε να έχει προβλήματα με το σύζυγό της και ήταν δυστυχισμένη. Μου έλεγε πως η ίδια και ο άντρας της ζούσαν σαν ξένοι στο ίδιο τους το σπίτι –ο σύζυγός της δεν ήθελε κανενός είδους παρεμβάσεις στη ζωή του– και εκείνος δεν αναμειγνυόταν στη δική της. Μετά από ενάμιση χρόνο περίπου, δεν μπορούσε να αντέξει άλλο αυτή τη σχέση και επέστρεψε στο σπίτι της μητέρας της.

Η φίλη μου προσπάθησε να κρατήσει επικοινωνία με το σύζυγό της και τον καλούσε στο τηλέφωνο, αλλά εκείνος ποτέ δεν ανταποκρίθηκε σ' αυτό. Έμοιαζε μια αδιέξοδη κατάσταση. Μια μέρα που με επισκέφθηκε, επέμενα να συναντήσει τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Είπε πως θα ερχόταν μαζί μου, αλλά με έβαλε να υποσχεθώ πως δε θα ανέφερα τίποτα για την προσωπική της ζωή στον Μαχαράτζ Τζι. Πήγαμε μαζί στο Κιρπάλ Άσραμ και περιμέναμε τον Διδάσκαλο να έρθει και να δώσει την ντάρσαν του σε όλους.

Όταν ο Μαχαράτζ Τζι ήρθε προς το μέρος μας, παρουσίασα τη φίλη μου. Εκείνος της έδωσε τις ευλογίες του και ρώτησε ποιο ήταν το επάγγελμά της. Όταν είπε ότι ήταν δικαστικός, ο Διδάσκαλος της έδωσε ένα μεγάλο χαμόγελο και μετά προχώρησε. Αφού έκανε τέσσερα ή πέντε βήματα, ο Μαχαράτζ Τζι γύρισε πίσω σε εκείνη, αποφασιστικά έβαλε το χέρι του στο κεφάλι της και της είπε: «Απόνεμε δικαιοσύνη σε όλους και ο Θεός θα απονείμει δικαιοσύνη και σε εσένα».

Ήλπιζα ότι με την ευλογία του, η κατάστασή της ίσως να άρχιζε να βελτιώνεται. Προς έκπληξή μας, μόλις δύο μέρες μετά από αυτή τη συνάντηση με τον Διδάσκαλο, ο σύζυγός της πήγε να τη βρει στο σπίτι της. Απολογήθηκε για τη συμπεριφορά του και ζήτησε από τους γονείς της, παρακαλώντας

τους, αν μπορούσε να την πάρει πίσω στο σπίτι τους. Είναι τώρα εδώ και τέσσερα χρόνια που ζούνε μαζί ευτυχισμένοι. Η φίλη μου ευχαριστεί τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ για όλα, γιατί συνειδητοποίησε πως εκείνος ανταποκρίθηκε στο πρόβλημα της, από καρδιά σε καρδιά, χωρίς εκείνη να χρειαστεί να του πει λέξη.

Εξήντα

Mark Young

Γνωρίζω πως γενικά δεν πρέπει να κάνουμε σε έναν πνευματικό Διδάσκαλο ερωτήσεις σχετικές με την εγκόσμια ζωή μας. Πρέπει να τον ρωτάμε μόνο για πνευματικά θέματα. Ωστόσο, όταν είχα την ευκαιρία να μιλήσω με τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, βρήκα τον εαυτό μου να κάνει κάτι που δεν έπρεπε.

Ο Διδάσκαλος ήταν στην εξέδρα και εγώ στεκόμουν στην ουρά, για να αποχαιρετιστούμε, όταν του είπα: «Μαχαράτζ Τζι, σκέπτομαι την πιθανότητα να αλλάξω δουλειά και να κάνω αίτηση για μια άλλη εργασία».

Ο Διδάσκαλος απάντησε με μια ερώτηση: «Αυτό το σχολείο που θέλεις να πας είναι καλύτερο σχολείο;»

Είπα: «Ναι, είναι ένα καλύτερο σχολείο». Εκείνος είπε: «Νομίζεις ότι σε αυτό θα έχεις περισσότερες ευκαιρίες;» Προσπαθώντας να συνδυάσω την ερώτησή μου με τα πνευματικά θέματα, του είπα πως πίστευα πως θα μπορούσα να διαθέτω περισσότερο χρόνο για σέβα (*ανιδιοτελή υπηρεσία*) με αυτή τη δουλειά.

Ο Μαχαράτζ Τζι είπε: «Τότε πρέπει να πάρεις αυτή τη δουλειά». Σκέφτηκα πως ίσως δεν είχε καταλάβει πως δεν είχα ακόμα κάνει αίτηση γι᾽ αυτή.

Είπε: «Υπάρχει μόνο ένα πράγμα. Όταν πάρεις τη δουλειά, πρέπει να πας εκεί ως καθηγητής πλήρους απασχόλησης. Δεν πρέπει να πας ως συνεργάτης». Οι καθηγητές κολεγίου έχουν τρεις βαθμίδες: αυτή του βοηθού, του συνεργάτη και του τακτικού καθηγητή. Νόμιζα πως ο Διδάσκαλος δεν είχε ακόμα συνειδητοποιήσει πως δεν είχα ακόμα κάνει αίτηση για τη δουλειά και έφυγα λίγο μπερδεμένος.

Όταν πήγα στο σπίτι, έκανα την αίτηση για τη θέση. Μερικές εβδομάδες αργότερα, με κάλεσαν για μια συνέντευξη, η οποία δεν πήγε καλά. Στην πραγματικότητα, κανείς δεν εμφανίστηκε για την παρουσίασή μου. Ήμουν σίγουρος πως δε θα έπαιρνα τη δουλειά!

Μετά από λίγο καιρό, έλαβα ένα τηλεφώνημα από την πρύτανη. Όταν η πρύτανης τηλεφωνεί, σημαίνει πως το επόμενο βήμα είναι να σε φέρει μέσα στο κολέγιο και να διαπραγματευτεί για το μισθό σου. Πήγα να συναντήσω την πρύτανη και όλα πήγαν ομαλά. Μου προσέφεραν τη δουλειά.

Μετά η πρύτανης εξήγησε: «Υπάρχει μόνο ένα πρόβλημα. Είναι δουλειά καθηγητή συνεργάτη. Δεν αφορά θέση καθηγητή πλήρους απασχόλησης». Της απάντησα: «Τότε δεν μπορώ να έρθω».

Εκείνη είπε: «Εντάξει, τότε. Μπορείς να έχεις θέση τακτικού καθηγητή».

Όταν μετά είδα τον Μαχαράτζ Τζι, του είπα αυτή την ιστορία και εκείνος μου είπε: «Ξέρεις, μερικές φορές τα πράγματα συμβαίνουν με πολύ απλό τρόπο στο Πνευματικό Μονοπάτι!»

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Τυλιγμένοι από Θεία Αγάπη

Όπως ένα πρίσμα διασπάει το φως στα διάφορα χρώματα του ουράνιου τόξου, έτσι και ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ αντανακλά φως και αγάπη στους μαθητές του με πολλούς τρόπους. Μέσω της θειότητάς του, της γενναιοδωρίας και της Χάρης του, αγγίζει τις καρδιές και τις ψυχές όλου του κόσμου.

Ο Μαχαράτζ Τζι έλκει τους ανθρώπους προς στην πνευματικότητα με τρόπους που μπορούν αυτοί οι ίδιοι να τους κατανοήσουν. Οι ιστορίες στο Τέταρτο Μέρος αναφέρονται στο πώς ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ εμπνέει, ανυψώνει και μεταμορφώνει τις ζωές, καθιστώντας τους ανθρώπους ικανούς να έχουν άμεσες πνευματικές εμπειρίες που να τους αγκαλιάζουν με θεία αγάπη.

Όταν ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ ζητά να φτάσει τις ψυχές που λαχταρούν, να βρουν τον Θεό, ο χώρος και ο χρόνος δεν αποτελούν εμπόδια. Αφειδώς και συνεχώς δίνει τους Εσωτερικούς θησαυρούς της θείας αγάπης Του σε όλους και παντού.

Εξήντα ένα

Irmi Jakob

Συνήθιζα να φροντίζω τη βιβλιοθήκη στο Κέντρο Διαλογισμού στο Μόναχο. Ένας ηλικιωμένος άντρας, που θα τον αποκαλώ Klaus, προσέφερε και εκείνος εθελοντικά τις υπηρεσίες του εκεί, μαζί με εμένα. Ήταν άρρωστος για λίγο καιρό. Η εμφάνισή του όμως με το χρόνο χειροτέρευε, έχανε βάρος και φαινόταν υπερβολικά αδύνατος.

Μια ημέρα, ένας φίλος μού είπε πως η κατάσταση του Klaus φαινόταν πολύ σοβαρή. Ένιωθε πως έπρεπε να προσπαθήσω να κάνω κάτι, για να τον βοηθήσω, γιατί δεν είχε κανέναν άλλον να τον φροντίσει. Πάντοτε απέφευγα να μπλέκομαι στενά με άρρωστους ανθρώπους, γιατί με έκαναν να αισθάνομαι άβολα. Ήμουν μόλις στα είκοσί μου χρόνια. Του είπα ότι δεν ήθελα να το κάνω αυτό και πρότεινα αντίθετα εκείνος να τον φροντίσει.

Ενώ ο καιρός περνούσε, νόμιζα ότι θα έφτανε το τέλος του και τελικά αποφάσισα να προσπαθήσω να τον βοηθήσω. Ο Klaus σαφώς χειροτέρευε –γινόταν όλο και πιο αδύνατος και είχε αρχίσει να φαίνεται ατημέλητος. Τον πήγα σε έναν ιατρό, ο οποίος είπε πως ήταν χρόνια η κατάστασή του και πως χρειαζόταν θεραπεία. Πρόσθεσε πως θα ήταν σημαντικό για τον Klaus να τρώει καλύτερα, διαφορετικά θα συνέχιζε να χάνει βάρος.

Άρχισα να φέρνω υγιεινές τροφές και λαχανικά στο κέντρο διαλογισμού στο Μόναχο κάθε πρωί, ώστε να μπορώ να του ετοιμάζω αργότερα ένα θρεπτικό μεσημεριανό. Τρώγαμε μαζί, κατά το απόγευμα, πριν κάνουμε τη σέβα μας στη βιβλιοθήκη.

Μία ημέρα κάλεσα τον Klaus να έρθει στο σπίτι μου, να μοιραστεί το μεσημεριανό με τη μητέρα μου και τα άλλα μέλη της οικογένειας που δεν ακολουθούσαν το Μονοπάτι των Διδασκάλων. Όταν τον σύστησα, μπορώ να πω πως θεώρησαν λίγο παράξενο που είχα ένα τόσο μεγαλύτερο και απεριποίητο φίλο.

Έστρωσα το τραπέζι για εμάς τους δύο στον κήπο και ο Klaus κι εγώ καθίσαμε κάτω από το ζεστό φως του ήλιου. Πρόσφατα, είχα αρχίσει να νιώθω μετανοιωμένη για τις ώρες που ξόδευα φροντίζοντας τον Klaus και καθώς καθίσαμε εκεί, άρχισα να αμφιβάλλω ακόμη κι αν κάτι τέτοιο το άξιζε.

Συνήθιζα να απολαμβάνω το να κάθομαι ήρεμα στον ήλιο του κήπου, μόνη μου κάθε μέρα, πριν πάω στο κέντρο, αλλά δεν είχα πια διαθέσιμο χρόνο για απομόνωση. Αντίθετα, διέθετα αυτό το χρόνο μου, για να αγοράζω τροφή και να μαγειρεύω για τον Klaus. Ενώ καθόμουν εκεί, έκλεισα τα μάτια μου και άρχισα να σκέφτομαι τα πράγματα ξανά και ξανά. Έκανα πραγματικά αυτό που ο Διδάσκαλος θα ήθελε να κάνω; Αναρωτιόμουν αν έκανα περισσότερα από ό,τι έπρεπε και σπαταλούσα το χρόνο μου με αυτόν τον τρόπο.

Όταν άνοιξα τα μάτια μου, κοίταξα κατευθείαν τον Klaus. Μόλις είχε σηκώσει το κουτάλι στα χείλη του, για να φάει λίγη σούπα. Προς μεγάλη μου έκπληξη, είδα ότι κοιτούσα κατευθείαν μέσα στα φωτεινά, λαμπερά μάτια του Μαχαράτζ Τζι. Ήταν ο Σαντ Ρατζίντερ ο ίδιος, στη φυσική του μορφή, με τα λευκά του ρούχα και το τουρμπάνι του, που καθόταν σε εκείνο το σημείο όπου ο Klaus βρισκόταν στον κήπο μας.

Συνειδητοποίησα πως όταν βοηθάμε τους άλλους, στην πραγματικότητα βοηθάμε τον Διδάσκαλο και πως η σέβα είναι ένα δώρο από τον Μαχαράτζ Τζι.

Εξήντα δύο
Paul Rivera

Μερικές στιγμές της ζωής μας χαράζονται στη μνήμη μας. Γίνονται μέρη μας και τις θυμόμαστε τόσο ζωντανά, όπως όταν συνέβησαν. Ένα τέτοιο γεγονός συνέβη σε εμένα, το 1998.

Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ βρισκόταν σε περιοδεία στην Κολομβία. Ο αδερφός μου και εγώ παίζουμε κιθάρα και τραγουδάμε και γι᾽ αυτό θα είχαμε την ευκαιρία να παίξουμε μουσική στα προγράμματα που θα γίνονταν στο Cali Coliseum. Δίνοντας παράσταση στην παρουσία του Διδασκάλου, μπροστά σε ένα τεράστιο κοινό, θα ήταν κάτι θαυμάσιο.

Ένα απόγευμα, αφού είχαμε ολοκληρώσει την παράστασή μας, χρειάστηκε να επιστρέψουμε τα μουσικά μας όργανα σε μία ασφαλή τοποθεσία. Κάποιος προσφέρθηκε να μας πάει στο σπίτι όπου μέναμε. Όλη την ώρα ευχόμασταν να μπορούσαμε να παραμείνουμε στην παρουσία του Διδασκάλου Ρατζίντερ.

Όταν φτάσαμε σπίτι, ο αδελφός μου κι εγώ πήγαμε έξω στο μπαλκόνι να καθίσουμε, κάτω από τα αστέρια, και σκεπτόμασταν την επίσκεψη του Μαχαράτζ Τζι. Μιλούσαμε για τον Διδάσκαλο, όταν κοίταξα πάνω και έμεινα κατάπληκτος, όταν είδα την εικόνα του να εμφανίζεται όμορφη και χαμογελαστή. Η μορφή του Μαχαράτζ Τζι ήταν τεράστια και φωτεινή, καλύπτοντας μία τεράστια περιοχή του σκοτεινού νυχτερινού ουρανού και φαινόταν να μας δίνει την ντάρσαν του. Ρώτησα τον αδερφό μου αν μπορούσε να δει και αυτός ό,τι έβλεπα εγώ. Και εκείνος, επίσης, έβλεπε την πνευματική μορφή του Διδασκάλου.

Καθίσαμε σε σιωπή μαγεμένοι και ο αδερφός μου άρχισε να κλαίει σαν ένα μωρό. Η εικόνα του Μαχαράτζ Τζι έμεινε στον ουρανό για γεμάτα τριάντα λεπτά. Και οι δύο βιώσαμε μία πνευματική επικοινωνία με τον Διδάσκαλο κατά τη διάρκεια αυτή. Μετά, λίγο λίγο, η μορφή του εξαφανιζόταν και καθώς αυτό συνέβαινε, μία ενέργεια φαινόταν να έρχεται προς

εμάς. Πήγαμε στα δωμάτιά μας γεμάτοι αγάπη και ειρήνη. Μπορέσαμε να καθίσουμε για διαλογισμό όλο το βράδυ, χωρίς καμία ανάγκη για ύπνο.

Εξήντα τρία
Mary Douglas

Έλαβα τη Μύηση στη Βικτώρια, στη Βρετανική Κολομβία, το έτος 2001. Κατά τη διάρκεια του ομαδικού διαλογισμού, είχα την ακόλουθη εμπειρία:

Στην αρχή είδα διακοπτόμενες αστραπές του Εσωτερικού φωτός. Μετά είδα την ακτινοβόλο θεία μορφή του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Αστραφτερό μπλε φως έρρεε από τα μάτια του. Μου έγνεψε να πάω κοντά του και με χαρά πήγα και γονάτισα μπροστά του.

Μετά από αυτό, το πρόσωπο του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ ήρθε προς εμένα φωτεινό. Έφυγε μακριά και επέστρεψε πολλές φορές. Όλο του το είναι ήταν εκεί, μπροστά μου, γεμάτο με θεία δύναμη και γλυκύτητα. Μου είπε: «Πάρε το χέρι μου και περπάτησε μαζί μου». Αυτό έκανα και με πήγε σε έναν αιθέριο αγρό, με πανέμορφα λουλούδια, όπου το παραδεισένιο άρωμά του μας περιέβαλλε. Ενώ περπατούσαμε, φοβήθηκα πως θα πλήγωνα τα λουλούδια και το ανέφερα στο Διδάσκαλο Ρατζίντερ. Εκείνος μου είπε: «Όταν είσαι τόσο γλυκιά όπως αυτά τα λουλούδια, δε θα πληγώσεις τίποτα».

Ο Μαχαράτζ Τζι μετά με οδήγησε σε μία λίμνη και με προέτρεψε να κοιτάξω μέσα σ᾽ αυτή. Όταν το έκανα, είδα ακτινοβόλο φως να αντανακλάται στο νερό. Συνειδητοποίησα πως αυτό το φως ήταν ο αληθινός μου Εαυτός. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ ήσυχα αποσύρθηκε και έμεινα μόνη, γεμάτη από ευγνωμοσύνη και μακαριότητα.

Εξήντα τέσσερα
ValerieTarrant

Σε ένα πρόσφατο εορταστικό πρόγραμμα με τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, με ενθουσιασμό παρακολουθούσα το ξεδίπλωμα της αγάπης μεταξύ της Διδασκάλου Δύναμης και της κάθε ψυχής σε ένα ξενοδοχείο. Πόσο τέλεια ο Διδάσκαλος ενορχήστρωνε το χρόνο, τις συνθήκες –όλα!

Αφήνοντας τη θέση μου στη μεγάλη αίθουσα του ξενοδοχείου, ένα χώρο που είχε γεμίσει με χίλιους ανθρώπους, ξεκίνησα να αναζητώ ένα καλύτερο, πλεονεκτικότερο σημείο, από όπου θα μπορούσα να βλέπω καλύτερα τον Διδάσκαλο. Καθώς παρατηρούσα από τη νέα μου θέση, είδα στο διάδρομο, από την ανοιχτή πόρτα, δύο γυναίκες, υπαλλήλους του ξενοδοχείου, φορώντας τις μαύρες στολές εργασίας τους να με πλησιάζουν. Δείχνοντας μέσα στην αίθουσα χορού τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, η μία με έμφαση μου είπε πως χρειάζεται να μιλήσει με τον Διδάσκαλο. Γνωρίζω πολύ λίγες λέξεις Ισπανικά και εκείνη ήξερε λίγα Αγγλικά, αλλά με την αποφασιστικότητά της και με τη βοήθεια της φίλης της, ενώσαμε τις δυνάμεις μας για μια πιο επαρκή φραστική επικοινωνία μεταξύ μας.

«Χρειάζεται να του μιλήσω απόψε!» επέμενε. Φαίνεται πως ο Διδάσκαλος, προηγουμένως, ενώ περπατούσε ανάμεσα στα πλήθη δίνοντας την ντάρσαν του, την κοίταξε μέσα στα μάτια της και τώρα ήταν μπερδεμένη. Με ρώτησε: «Τα μάτια του Διδασκάλου δεν έχουν χρώμα;»

«Είναι καστανά», είπα. Παρέμεινε ανένδοτη στο να θέλει να μιλήσει μαζί του. Συνειδητοποίησα πως κάτι ιδιαίτερο είχε μεταβιβαστεί από τα μάτια του Διδασκάλου στην ψυχή της και πολύ πιθανόν "κανένα χρώμα" να μην άφηνε να κρυφτεί το φως που ο Διδάσκαλος εξέπεμπε.

Της είπα: «Η αγάπη του Θεού ρέει μέσα από τα μάτια του Διδασκάλου».

Της ζήτησα να περιμένει λίγο και πήγα να βρω ένα ισπανόφωνο άτομο, για να την βοηθήσει. Εκείνη μου είπε πως έπρεπε

να επιστρέψει στη δουλειά της στην κουζίνα, αλλά ζήτησε να τη συνατήσω την επόμενη ημέρα, την ίδια ώρα και στο ίδιο σημείο. Εκείνη και η φίλη της βιαστικά εξαφανίστηκαν μέσα από τις πόρτες προς την κουζίνα.

Ποιος θα μπορούσε να προβλέψει τι θα μπορούσε να μεσολαβήσει ανάμεσα στο τώρα και την επόμενη ημέρα, που ίσως θα εμπόδιζε τη γυναίκα να πραγματοποιήσει την επιθυμία της να συναντήσει τον Διδάσκαλο; Περιπλανήθηκα ανάμεσα στη λαοθάλασσα στη μεγάλη αίθουσα και βρήκα τον Κάρλος, έναν αντιπρόσωπο από το ισπανόφωνο σάτσανγκ. Ήξερα πως αυτός θα μπορούσε να τη βοηθήσει.

Ο Κάρλος και εγώ ανοίξαμε τις πόρτες της κουζίνας, μπήκαμε μέσα και βρήκαμε τη νεαρή γυναίκα. Κατάλαβα την ουσία της συζήτησής τους και παρακολούθουσα τη γυναίκα να παρουσιάζει το πώς ο Διδάσκαλος κοίταξε μέσα στα μάτια της και πώς εκείνη αιφνιδιάστηκε από την εμπειρία αυτή. Ήθελε να μάθει γιατί συνέβη κάτι τέτοιο.

«Ο Διδάσκαλος είναι μεγάλος, πολύ μεγάλος!» είπε ο Κάρλος. Το πόσο επείγουσα ήταν η επιθυμία της να συναντήσει τον Διδάσκαλο και ακόμη, πώς μέσα σε όλο αυτό τον κόσμο θα μπορούσε να εκπληρωθεί η επιθυμία της, δεν μπορούσα να το φανταστώ. Όλοι εκεί είχαμε την ίδια ελπίδα αλλά ήταν κάτι δύσκολο. Η Αποστολή του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ έχει μεγαλώσει τόσο πολύ και ήταν τόσο απασχολημένος! Έμεινα έκθαμβη, καθώς παρακολουθούσα τα ακόλουθα, όπως εκτυλίχθηκαν:

Και οι τρεις βγήκαμε από τις πόρτες τις κουζίνας στο διάδρομο κι εκείνη ακριβώς τη στιγμή, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, βγήκε στον ίδιο διάδρομο από μία πόρτα που ήταν απέναντι από στις πόρτες τις κουζίνας. Στάθηκε εκεί, περίπου μισό μέτρο μπροστά μας.

«Διδάσκαλε», είπε ο Κάρλος, «θα ήθελα να γνωρίσεις την Όλγα. Σε είδε νωρίτερα».

Με τα δύο του χέρια ενωμένα, ο Διδάσκαλος είπε πως ήταν ευχαρίστησή του που τη γνώριζε και της έδωσε τη θεία σαν λιονταριού ματιά του, μία ματιά που κράτησε κάποιο χρό-

νο. Η Όλγα δε μίλησε. Σε εκείνο το σημείο, δεν πιστεύω ότι μπορούσε να μιλήσει. Ένας άνθρωπος που τον συνόδευε μέσα στα πλήθη προέτρεψε τον Διδάσκαλο να βιαστεί, αλλά εκείνος γύρισε πάλι πίσω προς τη νεαρή γυναίκα και συνέχισε να σκορπάει την παντοδύναμη ντάρσαν του. Προχώρησε γρήγορα προς έναν κοντινό ανελκυστήρα, αλλά για μία τελευταία φορά κοίταξε πίσω με μάτια γεμάτα Χάρη.

Από κάθε άποψη ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ είναι ένας στοργικός άνθρωπος που με ευγένεια χαιρετάει τον καθένα. Όμως, στον κόσμο του αληθινού και του αμετάβλητου, ανάμεσα στον Θεό και την ψυχή, κάποια εξαίσια αλληλεπίδραση μόλις είχε συμβεί. Στράφηκα προς την Όλγα. Μία κατάσταση αγαλλίασης και ομορφιάς είχε λούσει το γεμάτο με έκσταση τώρα πρόσωπό της. Η συγκίνησή της ήταν τόσο μεγάλη, που βρέθηκε σε μία κατάσταση ακατάπαυστου γέλιου.

«La luz (*το φως*);» ρώτησα, χρησιμοποιώντας τα περιορισμένα Ισπανικά μου, για να αναφερθώ στο Φως του Διδασκάλου. Φαινόταν πως δεν μπορούσε να φέρει την προσοχή της πίσω. «Si (*ναι*) », φώναξε με τα μάτια της ακόμη στραμμένα προς τα πάνω.

Είχε πλημμυριστεί με δυνατή, απεριόριστη αγάπη. Αυτή η γυναίκα που ήξερα μόνο λίγα λεπτά, τύλιξε τα χέρια της γύρω μου και έμεινε εκεί. Όταν απομακρύνθηκε, η έξαψη της αγάπης του Διδασκάλου ακόμη τη διαπότιζε. Η φίλη της πήρε το χέρι της, προτρέποντάς την να πάνε πίσω στην κουζίνα και με παιδική χαρά, η Όλγα έτρεξε πίσω στη δουλειά της.

Το επόμενο βράδυ, την είδα να σερβίρει δείπνο στην αίθουσα χορού. Με αγκάλιασε αναφωνώντας: «Είμαι διαφορετική σήμερα...» Μετά, κρατώντας το χέρι της στην καρδιά της, είπε: «Βρίσκεται εδώ μέσα».

Εξήντα πέντε

Sabina Fairbrother

Η μητέρα μου, η Rosemary, έσπασε το ισχίο της τον Σεμπτέμβριο του 2001, όταν ήταν ενενήντα πέντε χρονών, αναγκάζοντάς την να αφήσει το διαμέρισμά της και να ζήσει σε ένα γηροκομείο. Αυτό ήταν πολύ δύσκολο για εκείνη. Θρηνούσε που δεν μπορούσε πια να πηγαίνει στο κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας έξω από το Σικάγο, για να δει τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και να προσφέρει την εθελοντική ανιδιοτελή υπηρεσία της. Ο διαλογισμός ήταν αγώνας, γιατί η μνήμη της αδυνατούσε και δεν μπορούσε να επαναλαμβάνει τα πέντε Φορτισμένα Ονόματα που έμαθε την ώρα της Μύησης, προκειμένου να τα χρησιμοποιεί μέσω της σιωπηλής επανάληψης, για να κρατάει την προσοχή της εστιασμένη Εσωτερικά. Μερικές φορές τα επαναλαμβάναμε μαζί, για να τη βοηθήσω να τα θυμηθεί.

Καθώς το τέλος της ζωής της πλησίαζε, η μητέρα μου ανησυχούσε και έλεγε πως η ζωή της δεν ήταν αρκετά σωστή. Ίσως ο Μαχαράτζ Τζι δεν θα εμφανιζόταν σε εκείνη, την ώρα του θανάτου της, ακόμη κι αν αυτή είναι μία υπόσχεση που δίνεται σε κάθε μυημένο. Δεν επιθυμούσε να γυρίσει σε αυτό τον κόσμο και για αρκετό καιρό είχε αφιερώσει τον εαυτό της στην αυτοβελτίωσή της, με την ελπίδα αυτή η ζωή της να είναι η τελευταία της ενσάρκωση. Τώρα, φοβόταν ότι δεν είχε ολοκληρώσει τους στόχους της.

Η μητέρα αγαπούσε τα μικρά σάτσανγκ που κάναμε με λίγους ανθρώπους σε μία κοινωνική αίθουσα του γηροκομείου, μία φορά την εβδομάδα και μελετούσε τα αναγνώσματα κατά τη διάρκεια της εβδομάδας, όσο καλύτερα μπορούσε. Ευτυχώς, το γηροκομείο ήταν ακριβώς στο δρόμο που ο σύζυγός μου κι εγώ μένουμε, πράγμα το οποίο έκανε δυνατό να την επισκέπτομαι σχεδόν κάθε βράδυ. Ήταν συνήθειά μου να σερβίρω δείπνο στο σύζυγό μου στο σπίτι μας και να πακετάρω το δείπνο μου, για να το φάω με τη μητέρα μου στο δωμάτιό της.

Όταν έφτασε σχεδόν στην ηλικία των ενενήντα οκτώ, η κατάστασή της είχε χειροτερέψει. Το να πει ακόμη και μία ή δύο προτάσεις ήταν ένας αγώνας για αυτήν. Προσπαθούσε να μιλήσει μαζί μου, προφέροντας ανεπιτυχώς λέξεις και με μία πονεμένη έκφραση, σήκωνε τους ώμους της και αναστέναζε λέγοντας: «Δεν μπορώ». Όμως, κατάφερε να μου πει πως τις μέρες που ένιωθε αποκαρδιωμένη, μπορούσε να αισθανθεί τον Μαχαράτζ Τζι να της αγγίζει τον ώμο. Έκανε μία χειρονομία με το αριστερό της χέρι, χτυπώντας τρυφερά το πάνω μέρος του δεξιού χεριού της, ακριβώς με τον ίδιο τρόπο που ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ συνήθιζε να το κάνει στο κέντρο διαλογισμού, όταν εκείνη στεκόταν στην ουρά, για να λάβει την ντάρσαν του.

Το τελευταίο βράδυ της εγκόσμιας ζωής της, έφτασα στο γηροκομείο, για να βρω τη μητέρα μου αναζωογονημένη και να προφέρει πολλές λέξεις. Ήταν σαν να είχε μεταφερθεί πίσω στο χρόνο, ένα έτος νωρίτερα. Ήμουν έκθαμβη! Ήταν ανυπόμονη να εξηγήσει ότι πίστευε πως ήταν δικό της λάθος που είχε χάσει την ικανότητά της να περπατάει: «Δε μου αρέσει η ταλαιπωρία και ο πόνος, έτσι όταν η ιατρική θεραπεία έγινε δυσάρεστη, αρνήθηκα να συνεργαστώ. Τώρα ξέρω πως αν θέλω να περπατήσω, πρέπει να προχωρήσω μέσα από την ταλαιπωρία. Λοιπόν, αποφάσισα να περπατήσω ξανά». Ήταν τόσο αποφασιστική, που είχε ζητήσει από τον φυσιοθεραπευτή να έρθει το απόγευμα και είχε προσπαθήσει να κάνει μερικά βήματα με τη στήριξη του. Αργότερα, έμαθα ότι πραγματικά είχε περπατήσει από την αναπηρική καρέκλα στο κρεβάτι της με βοήθεια.

Επίσης, έμαθα αργότερα, δέκα λεπτά αφότου γύρισα στο σπίτι, πως είχε μεταφέρει τον εαυτό της με την αναπηρική καρέκλα στο διάδρομο, στο χώρο των νοσοκόμων, φωνάζοντας: «Τηλεφωνήστε στη Σαμπίνα! Πηγαίνω Σπίτι! Έρχεται για εμένα! Όλοι με περιμένουν!» Της είπαν: «Είσαι μπερδεμένη. Η Σαμπίνα μόλις πήγε στο σπίτι. Δεν μπορούμε να την ενοχλήσουμε, αφού μόλις έφυγε». Αλλά η μητέρα μου επέμενε: «Δεν

είμαι μπερδεμένη! Ποτέ μου δεν έχω υπάρξει τόσο νηφάλια! Γιατί συνεχίζεις να μου λες πως είμαι μπερδεμένη;» Συνέχισε να επαναλαμβάνει όλες τις παραπάνω προτάσεις της, μέχρι που όλοι τις έμαθαν απέξω. Δεν μπορούσαν να γνωρίζουν πως ο Διδάσκαλος είχε προφανώς εμφανιστεί σε εκείνη, λίγο μετά που έφυγα.

Η ιστορία που ειπώθηκε από τους βοηθούς και τις νοσοκόμες σε εμένα ήταν πως η μητέρα μου παρέμεινε γεμάτη ζωή όλη τη νύχτα μέχρι το επόμενο πρωινό. Κάθισε με τη νυχτερινή βοηθό της μιλώντας με διαύγεια για το πνευματικό Μονοπάτι. Ήταν περίπου μέχρι τις 10 π.μ, που η μητέρα κουράστηκε και μία νοσοκόμα και μία βοηθός τη βοήθησαν να ετοιμαστεί, για να κοιμηθεί. Τους είπε: «Σήμερα θα πεθάνω».

Την άφησαν σε ησυχία να κοιμηθεί μέχρι το μεσημέρι, όπου ως συνήθως την κάλεσαν, για να την πάνε στην τραπεζαρία για το μεσημεριανό. Ήταν τότε που άφησε το σώμα της. Η Μητέρα άφησε αυτή τη γη συνειδητή και στην παρουσία του προσωπικού λίγο μετά το μεσημέρι. Φωτεινή και σε τέλεια ειρήνη.

Οι βοηθοί που τη φρόντιζαν μου είπαν πως δεν είχαν δει ειρηνικούς θανάτους, παρά μόνο όταν οι ηλικιωμένοι πέθαιναν κατά τη διάρκεια του ύπνου τους, αλλά όχι όταν ήταν ξύπνιοι. «Αγωνίζονταν και υπέφεραν», μου είπαν. Διάφοροι βοηθοί μού είπαν, επίσης, πως όταν η ώρα τους θα ερχόταν, ήλπιζαν σε ένα θάνατο σαν αυτό της μητέρας μου.

Όταν ο σύζυγός μου κι εγώ φτάσαμε στο δωμάτιό της κάποια λεπτά αργότερα, μπορούσα να νιώσω την πνευματικά φορτισμένη παρουσία του Διδασκάλου. Η φόρτιση ήταν τόσο έντονη, όπως στο ναό στο κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας στο Νέιπερβιλ. Ακόμη και μέλη του προσωπικού που ήρθαν για να την αποχαιρετήσουν, το παρατήρησαν αυτό και σχολίαζαν την έκφραση του προσώπου της λέγοντας: «Φαίνεται τόσο ειρηνική».

Την επόμενη ημέρα, όταν ήμουν στο δωμάτιό της, για να μαζέψω τα πράγματά της, μία άλλη ηλικιωμένη που έμενε εκεί

και με την οποία είχαν μεγαλώσει μαζί, θέλησε να μου μιλήσει. Η ίδια είχε υποστεί ένα καρδιακό επεισόδιο λίγες εβδομάδες πριν και έμεινα έκπληκτη όταν την είδα να περπατά. Μου είπε πως το ίδιο απόγευμα, πριν η μητέρα μου φύγει από το φυσικό επίπεδο, μοιράστηκε τη συνειδητοποίηση που είχε η μητέρα μου για την άρνησή της να περπατήσει, γιατί αυτό της προκαλούσε υπερβολικό πόνο. Η ηλικιωμένη σχολίασε: « Τότε συνειδητοποίησα ότι κι εγώ έκανα ακριβώς το ίδιο πράγμα. Είπαμε η μία στην άλλη ότι θα περπατούσαμε πάλι και δώσαμε τα χέρια μας κάνοντας έτσι μια συμφωνία. Κοίτα με περπατάω και αυτό συμβαίνει εξαιτίας της μητέρας σου!»

Λίγο μετά την αναχώρηση της μητέρας μου, κατά τη διάρκεια μιας συγκέντρωσης με ερωταποκρίσεις με τον Μαχαράτζ Τζι, ρώτησα αν το επόμενο άτομο που θα ζούσε στο δωμάτιο της μητέρας μου σε αυτό το γηροκομείο, θα λάμβανε κάποια ειδική ευλογία, αφού ο Διδάσκαλος είχε εκδηλωθεί με τέτοιο δυνατό τρόπο. Εκείνος απάντησε (*κι εγώ το παραφράζω*) πως «στο Σαντ Ματ δεν έχουμε κάποια ιδιαίτερα μέρη που να τα θεωρούμε ιερά, αλλά αν ένα άτομο θυμάται τον Θεό εκεί, σίγουρα αυτός ή αυτή θα έχει όφελος».

Εξαιτίας αυτών των λέξεων, παρακολούθησα με έντονο ενδιαφέρον μια νέα κυρία, που θα αποκαλέσω Τζούντι, που μετακόμισε στο δωμάτιο της μητέρας μου λίγες ημέρες αργότερα. Μας επέτρεψαν να κάνουμε σάτσανγκ στο κτίριο και η Τζούντι συχνά περνούσε, για να κουβεντιάσει μαζί μου πριν από κάθε σάτσανγκ. Εκείνο το χρόνο, την ημέρα των Χριστουγέννων, περνούσα από το δωμάτιο όπου έμενε η μητέρα μου, όταν η Τζούντι έπιασε το χέρι μου, μου το κράτησε και με ρώτησε: «Θα ήθελες να περάσεις μερικά λεπτά στο δωμάτιο, όπου ήσουν με τη μητέρα σου τα προηγούμενα Χριστούγεννα; Και θα ήθελες να δεις πόσο όμορφο το έχω κάνει;»

Μου έδειξε τους θησαυρούς της, καθώς πράγματι είχε κάνει το δωμάτιο να φαίνεται όμορφο. Ήξερα πως η Τζούντι είχε αναγκαστεί να πουλήσει το σπίτι της και όλα τα υπάρχοντα που αγαπούσε, όταν ο σύζυγός της πέθανε. Είχε έρθει στο

γηροκομείο παρά τη θέλησή της. Μου είπε: «Αγαπώ το μικρό μου δωμάτιο. Προτιμώ να είμαι σε αυτό το δωμάτιο παρά σε οποιοδήποτε άλλο μέρος σε όλο τον κόσμο. Δεν έχω μείνει σε κανένα δωμάτιο σαν κι αυτό σε όλη μου τη ζωή. Ίσως νομίζεις ότι είμαι τρελή, αλλά δεν είμαι». Χαμήλωσε την ένταση της φωνής της ψιθυρίζοντας: «Μία πολύ άγια παρουσία επισκέπτεται αυτό το δωμάτιο». Πρόσθεσε: «Κι όταν περνώ μια μέρα νιώθοντας απογοητευμένη και λυπημένη, μπορώ να νιώσω ένα τρυφερό χτύπημα στο χέρι μου». Έκανε ακριβώς την ίδια χειρονομιία, χτυπώντας ελαφρά το πάνω μέρος του δεξιού της χεριού, που έμοιαζε τόσο πολύ με την περιγραφή της μητέρας μου, όταν η Διδάσκαλος Δύναμη την παρηγορούσε.

Εξήντα έξι
Billy Reed

Ενώ περίμενα να πλησιάσω την εξέδρα, για να κάνω στον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ τις ερωτήσεις μου, έγινα νευρικός και η καρδιά μου άρχισε να χτυπάει δυνατά. Είχα διάφορα πράγματα στο νου μου και φοβόμουν πως θα τα ξεχνούσα. Έτσι, άρχισα να επαναλαμβάνω τις ερωτήσεις μου ξανά και ξανά μέσα στο νου μου, σαν ένα μάντρα.

Ενώ το έκανα αυτό, άρχισα να σκέφτομαι για τη φύση των ερωτήσεών μου. Ήθελα να ρωτήσω για διαφορετικές καταστάσεις στη ζωή μου, ελπίζοντας για καθοδήγηση. Γέλασα με τον εαυτό μου, όταν συνειδητοποίησα ότι βασικά ζητούσα από τον Διδάσκαλο να κρατάει το χέρι μου μέσα στις δυσκολίες της ζωής. Τότε, έκανα μία δυνατή, εγκάρδια σκέψη: «Ω! Θα ήταν τόσο υπέροχο να κρατήσει πραγματικά το χέρι μου και να μοιραστώ μία τόσο στενή σύνδεση μαζί του!»

Ενώ στεκόμουν στη γραμμή, ο νους μου ανέκτησε την εστίασή του και πάλι επαναλάμβανα τις ερωτήσεις μου νοητικά. Όταν ήρθε η σειρά μου, πλησίασα την εξέδρα και έγειρα προς τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ. Κοίταξα μέσα στα μάτια του και έκανα όλες τις ερωτήσεις μου χωρίς κανένα πρόβλημα. Ευγενικά με συμβούλεψε απαντώντας μου για κάθε θέμα.

Ενώ η συνέντευξη ήρθε στο τέλος της, παρατήρησα ότι τα μάτια του είχαν μία ιδιαίτερη σπινθιροβόλα ματιά. Κάτι μου έλεγε να κοιτάξω προς τα κάτω και έμεινα άφωνος, όταν είδα ότι ο Μαχαράτζ Τζι έσφιγγε τα δύο μου χέρια μέσα στα δικά του. Προφανώς, κρατούσε τα χέρια μου κατά τη διάρκεια όλης της ώρας που ήμαστε μαζί. Ήμουν τόσο χαμένος, που δεν το είχα καταλάβει. Ο Διδάσκαλος ανταποκρίθηκε ακόμη και στην πιο μικρή επιθυμία της καρδιάς μου.

Εξήντα επτά

Sarah Andryuk

Το λατρεύω, όταν έχω την ευκαιρία να είμαι μάρτυρας της θείας Δύναμης του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Επίσης, μου αρέσει πολύ, όποτε έχω μια γεύση από την αίσθηση χιούμορ του ή όταν μου δείχνει στις καθημερινές καταστάσεις ότι είναι μαζί μου και με καταλαβαίνει. Αυτό έγινε στη Σαουάν Κιρπάλ Κατασκήνωση Διαλογισμού (Meditation Camp) στο Μπόουλινγκ Γκριν της Βιρτζίνια, ένα καλοκαίρι.

Τώρα είμαι γιαγιά, αλλά ακόμη θυμάμαι τον τρόμο που ένιωσα ως μικρό κορίτσι, όταν παρακολουθούσα μερικά αγόρια να πιάνουν και να σκοτώνουν βατραχάκια. Ράγισε την καρδιά μου και η σκληρότητά τους έκανε βαθιά εντύπωση μέσα μου. Από εκείνη την ημέρα, ένιωθα μια ιδιαίτερη τρυφερότητα για τα βατράχια.

Η τρυφερότητα αυτή ήρθε στην επιφάνεια, όταν ήμουν έξω στο χώρο της κατασκήνωσης και παρατήρησα ένα νεαρό αγόρι να παίζει με ένα βατραχάκι στην αυλή. Διέθεσα χρόνο να του εξηγήσω πόσο ευαίσθητο ένα βατραχάκι μπορεί να είναι και πως ο Θεός τα αγαπάει. Μετά από λίγο, έμαθα πως ο Μαχαράτζ Τζι μοίραζε διάφορα πράγματα για πρασάντ. Όταν άνοιξα το δικό μου, είδα ένα κολιέ με χάντρες και με τρία διακοσμητικά βατραχάκια. Μία αίσθηση επίγνωσης με κατέκλυσε: «Ναι, Διδάσκαλε. Πραγματικά με ξέρεις».

Καθώς περπατούσα σε μία άλλη περιοχή της κατασκήνωσης, συνάντησα δύο αγόρια που είχαν γεμίσει ένα βάζο με βατραχάκια. Τους εξήγησα πως τα βατραχάκια δεν μπορούσαν να αναπνεύσουν, ότι χρειαζόταν να αφεθούν έξω στο δάσος και συμφώνησαν. Απόλαυσα τη συνάντηση με τα βατραχάκια στην κατάσκήνωση και αυτό έμεινε στο νου μου. Αλλά δεν τέλειωσε εκεί.

Όταν επέστρεψα σπίτι, στην Καλιφόρνια, και άνοιξα την μπροστινή πόρτα του σπιτιού μου, βρήκα τρία βατραχάκια να πηδούν με ανεξήγητο τρόπο γύρω από το καθιστικό μου δω-

μάτιο. Πήγα στο ταχυδρομικό κουτί και εκεί βρήκα ένα γράμμα από έναν μυημένο, που μου ζητούσε να γράψω μια ιστορία για παιδιά σχετικά με έναν βάτραχο. Σύμπτωση; Πιθανόν όχι. Ο υπέροχος και καταπληκτικός Διδάσκαλος αγαπάει το γέλιο και την καλοσύνη. Κι αν νομίζεις ότι δε σε ξέρει –σκέψου το πάλι!

Εξήντα οκτώ

Brian Toomey

Καθυστέρησα πολλά χρόνια, μέχρι να πάρω την απόφαση να μυηθώ. Δαλογιζόμουν, διάβαζα βιβλία για το πνευματικό Μονοπάτι και είχα ακόμη συναντήσει και τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ προσωπικά μέχρι τότε. Τελικά, όταν κατάλαβα πως ήμουν έτοιμος, ζήτησα και έλαβα το ανεκτίμητο δώρο της Μύησης.

Μήνες αργότερα, είχα την ευκαιρία για μία δεύτερη συνάντηση με τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ κατά τη διάρκεια μιας εκδήλωσης στο σπίτι ενός μυημένου, στο Βανκούβερ. Ήταν μία όμορφη κατοικία με ένα μικρό ρυάκι στο πίσω μέρος της. Ο Μαχαράτζ Τζι ήταν δίπλα στο ποταμάκι, όταν τον πλησίασα. Αγωνιζόμουν με τους διαλογισμούς μου και βρέθηκα να παραπονιέμαι σε εκείνον για τη δυσκολία που είχα να συνδεθώ με το Θείο Φως. Ήμουν σχετικά περισσότερο συνδεδεμένος με τον Ήχο.

Ο Μαχαράτζ Τζι με άκουγε με γλυκύτητα, ευγένεια και ταπεινότητα, σε αντίθεση με οτιδήποτε άλλο είχα ποτέ βιώσει. Με κοίταξε διαπεραστικά και μου είπε με κάποια αποφασιστικότητα να κλείσω τα μάτια μου. Τοποθέτησε τον αντίχειρά του στο Τρίτο μου Μάτι και με ένα ανοδικό χτύπημα, κυριολεκτικά, ανέβασε τη συνειδητότητά μου από το φυσικό κόσμο και με μετέφερε μέσα από μία διάσταση που δεν αντιστοιχούσε στη φυσιολογική αίσθηση του χώρου και του χρόνου που γνώριζα μέχρι τότε. Για μερικά δευτερόλεπτα λουζόμουν σε ένα θαυμαστό, βαθύ κόκκινο φως, που δεν ήταν αυτού εδώ του κόσμου και ένιωθα μια αγάπη να με κατακλύζει. Αγάπη που δεν είχα βιώσει πότε μέχρι τότε. Μετά κύλισε τον αντίχειρά του πίσω προς το μέτωπό μου και με έφερε πίσω στο φυσικό κόσμο. Χαμογελώντας μου είπε: «Με χρόνο και εξάσκηση θα έλθουν περισσότερα». Μετά, ευγενικά μου έκανε νόημα, για να καταλάβω πως η συνέντευξη μου είχε τελειώσει.

Τι μεγάλο δώρο, να μου δείξει ο Διδάσκαλός μου τόσο άμεσα, το πνευματικό του μεγαλείο!

Εξήντα εννιά
Gilberto Camacho Sánchez

Μετά από μία μακριά απουσία δεκαοκτώ ετών, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ τίμησε το Μεξικό με μία επίσκεψή του το 2008. Κατά τη διάρκεια της περιοδείας του, ο Μαχαράτζ Τζι σκόρπιζε τη Χάρη του σε δημόσιους υπαλλήλους και εργάτες, σε προσωπικό και φοιτητές των πανεπιστημίων και στο κοινό.

Γνωρίζοντας πως η επίσκεψή του και το ενδιαφέρον πρόγραμμά του θα έλκυε τεράστιο πλήθος, η τοπική κυβέρνηση κανόνισε δύο αστυνομικοί σε μοτοσυκλέτες να συνοδεύουν το αυτοκίνητο, στο οποίο ο Μαχαράτζ Τζι θα μετακινούνταν μέσα στην πόλη. Είχα την καλή τύχη να είμαι οδηγός του Μαχαράτζ Τζι, μέσα στην πολυσύχναστη πόλη των είκοσι οχτώ εκατομμυρίων ανθρώπων. Εκτελούσα την αποστολή μου, ελπίζοντας και ανησυχώντας η πορεία μας με το αυτοκίνητο να προχωρήσει χωρίς κανένα δυσάρεστο ενδεχόμενο.

Οι αστυνομικοί πάνω στις μοτοσυκλέτες είχαν εμπειρία, καθώς είχαν λάβει ειδική εκπαίδευση, για να συνοδεύουν και να προστατεύουν υψηλού βαθμού αξιωματούχους. Την τελευταία μέρα, ήμαστε στο δρόμο μας προς το ξενοδοχείο και περνούσαμε μέσα από μία μποτιλιαρισμένη λεωφόρο. Μου ήταν δύσκολο να προχωρήσω. Την ίδια στιγμή, οι αστυνομικοί που προσπαθούσαν να μας οδηγήσουν μέσα από την κίνηση, συγχρόνως κοιτούσαν και τον Μαχαράτζ Τζι, σαν να ήλπιζαν να πάρουν μία ματιά από εκείνον. Έτσι, από τη μία μεριά, οι αστυνονικοί προσπαθούσαν να κινηθούν μπροστά, για να μας ανοίξουν το δρόμο και από την άλλη, πήγαιναν αργά και κοίταζαν από το παράθυρο του αυτοκινήτου τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ. Έτσι, έτρεχαν μπροστά, για να ανοίξουν δρόμο και αμέσως μετά γύριζαν πίσω και καθυστερούσαν, για να δουν τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Έπρεπε να είμαι ιδιαίτερα προσεκτικός, ώστε το αυτοκινητό μας να μην τους χτυπήσει, καθώς μας περικύκλωναν. Βέβαια ήταν αυτοί που υποτίθεται πως έπρεπε να μας κρατούν ασφαλείς! Είπα κάτι στο Μαχαράτζ Τζι

για αυτό το παιχνίδι της αγάπης που έπαιζαν και γέλασε πολύ.

Όταν τελικά φτάσαμε στο ξενοδοχείο, κάτι ασυνήθιστο συνέβη. Κανονικά, οι αστυνομικοί θα έφερναν εις πέρας το καθήκον τους με την άφιξή μας στο ξενοδοχείο. Θα ζητούσαν την πληρωμή τους και θα έφευγαν. Αντίθετα, όμως, αυτοί άφησαν τις μηχανές τους έξω και συνόδευσαν τον Μαχαράτζ Τζι ως τον ανελκυστήρα. Μετά, αντί να έρθουν σε εμένα για την αμοιβή τους και ένα φιλοδώρημα, όπως συνηθίζεται, ένας από αυτούς μου είπε: «Dr. Sánchez, συνήθως ζητάμε την αμοιβή μας, αλλά σήμερα ζητάμε μόνο μία φωτογραφία αυτού του Διδασκάλου. Αυτό μας αρκεί».

Εβδομήντα
Liduina Schmed

Στη Μύησή μου, στη Ζυρίχη, ήταν η πρώτη φορά που συνάντησα τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και ένιωσα να ευλογούμαι με τη Χάρη του. Επέστρεψα στο σπίτι με ένα πακέτο γλυκά που είχαν δοθεί σε αυτούς που είχαν λάβει τη Μύηση. Μας είπαν ότι είναι "πρασάντ" και πως είχε ευλογηθεί από τον Διδάσκαλο. Ενώ στεκόμουν σε ένα δωμάτιο του σπιτιού, κρατούσα το μικρό πακέτο στα χέρια μου. Δεν είχα καταλάβει ακριβώς τι ήταν το πρασάντ. «Πού κάνει καλό αυτό»; αναρωτιόμουν. Ξαφνικά, μία ώθηση μιας δυνατής, όμως γλυκιάς, ενέργειας διαπέρασε όλο μου το σώμα, κουνώντας το πρασάντ μαλακά και γεμίζοντάς με, με χαρά. Αυτή ήταν η απάντηση που μου είχε δοθεί από τον Διδάσκαλο και δεν αναρωτιέμαι πια τι αξία έχει το πρασάντ που δίνεται σε κάποιον από τον Μαχαράτζ Τζι!

Εβδομήντα ένα
Saraj Prashad Redimade

Η οικογένειά μου κι εγώ μυηθήκαμε από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Όταν η γυναίκα μου κι εγώ διαλογιζόμαστε, η μικρή μας εγγονή η Τζιότι συχνά κάθεται μαζί μας.

Μία ημέρα, η Τζιότι κάθισε για διαλογισμό, για να ακούσει τον Εσωτερικό Ήχο. Μετά από λίγο, η μητέρα της μπήκε μέσα στο δωμάτιο και είδε τη μικρή Τζιότι να έχει "φύγει". Δεν ανταποκρινόταν, όταν της μιλούσε. Σύντομα, η Τζιότι άνοιξε τα μάτια της και μας είπε πως είχε πάει βόλτα, κατά την οποία πέταξε Εσωτερικά στο «σπίτι του Διδασκάλου». Εκεί είδε τους τέσσερις τελευταίους Διδασκάλους να κάθονται σε θρόνους.

Ήταν ενθουσιασμένη που διηγούνταν όλα αυτά και είπε πως ένας από τους Διδασκάλους της είπε: «Έλα και συνάντησε τον Διδάσκαλό σου» και την πήγε στον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι, ο οποίος έβαλε τα δύο του χέρια στο κεφάλι της και την ευλόγησε.

Η Τζιότι είπε πως, όταν έβγαινε από το διαλογισμό της, μπορούσε να ακούσει τη μητέρα της που της έλεγε: «Τι συμβαίνει; Η Τζιότι δε μιλάει». Διαβεβαίωσε τη μητέρα της πως δεν υπήρχε λόγος να ανησυχεί· περνούσε υπέροχα με τους Διδασκάλους. Από εκείνη την ημέρα, η Τζιότι συστηματικά παρακολουθεί τα σάτσανγκ του Μαχαράτζ Τζι και με απέραντη πίστη.

Εβδομήντα δύο
Cecilia Ecker

Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ συχνά σταματάει στο Αεροδρόμιο της Φρανκφούρτης, στο δρόμο του προς άλλους προορισμούς. Σε μία τέτοια περίσταση, μέλη του τοπικού σάτσανγκ ήλπιζαν να συναντήθουν μαζί του σε ένα χώρο του αεροδρομίου, αλλά μάθαμε ότι αυτό δεν θα ήταν δυνατό. Η πτήση του είχε καθυστέρηση κι έτσι ενώ τον περιμέναμε να φτάσει, καθίσαμε σε διαλογισμό στο ναό του αεροδρομίου.

Ο ναός αυτός είναι για πιστούς διαφορετικών θρησκειών και έχει σύμβολα από πολλές θρησκείες του κόσμου. Σκεπτόμενη για μελλοντικές στάσεις του Διδασκάλου και το πόσο ωραίο θα ήταν αν ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ θα μπορούσε να κάνει μια σύντομη ομιλία εκεί, ρώτησα έναν επόπτη αν ο δάσκαλος διαλογισμού μας θα μπορούσε να συναντήσει την ομάδα μας σε αυτό το ναό, αν κάποτε τύχαινε. Μου είπε πως θα μπορούσε.

Αργότερα τον ίδιο χρόνο, ο Μαχαράτζ Τζι επισκέφθηκε την Ευρώπη και θα έφευγε από τη Φρανκφούρτη για το Σοκάγο. Την ημέρα της αναχώρησής του, μια ομάδα από εμάς τον συνόδευσε στο αεροδρόμιο. Εκεί περπατώντας στους διαδρόμους σταμάτησε δίπλα από μια πινακίδα που έδειχνε την κατεύθυνση του ναού. Ήρθε γρήγορα στο μυαλό μου η επιθυμία να μας μιλήσει ο Διδάσκαλος σε αυτό το ναό. Ακολουθήσαμε τον Μαχαράτζ Τζι μέχρι τις σκάλες και τον είδαμε να μπαίνει μέσα στο ναό. Μια σκέψη μου ήρθε:

«Τι ωραία θα ήταν αν ο Διδάσκαλος μας έλεγε μερικές λέξεις». Ρώτησα έναν σατσάνγκι από τη Βιέννη αν μπορούσε να ζητήσει από τον Μαχαράτζ Τζι να μας μιλήσει.

Εκείνος μου απάντησε πως καλύτερα θα ήταν να μη ζητήσουμε από τον Διδάσκαλο τίποτα. Έτσι σιώπησα, καθώς όλοι συνόδευσαμε τον Μαχαράτζ Τζι μέσα στο ναό.

Όταν όλοι βρισκόμασταν μέσα στο ναό, ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ άρχισε να μιλάει για τη σημασία ενός πολυθρησκευ-

τικού ναού στο αεροδρόμιο. Μετά, εμφανίστηκε σε εμένα Εσωτερικά και μου είπε: «Εκπληρώθηκε η επιθυμία σου; Είσαι ικανοποιημένη τώρα;»

Εβδομήντα τρία
Paul Gilbert

Ήμαστε τυχεροί που ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ έχει έρθει στο Σιάτλ μερικές φορές. Σε μία από αυτές, οργανώσαμε ένα πρόγραμμα διαθρησκευτικού χαρακτήρα. Συνεννοηθήκαμε με μία ομάδα ομιλητών για αυτό το πρόγραμμα και με τον Μαχαράτζ Τζι, για να κάνει την εισηγητική ομιλία. Καλέσαμε τους υπεύθυνους διαφόρων πίστεων –όλους, ανθρώπους που ήδη γνωρίζαμε από καιρό πριν λόγω του ενδιαφέροντός τους για το διαλογισμό και ακόμα, καλέσαμε τον υπεύθυνο ενός τοπικού διαθρησκευτικού συμβουλίου. Όλοι οι καλεσμένοι ομιλιτές μας είχαν εντυπωσιαστεί που πάνω από χίλιοι άνθρωποι είχαν παρευρεθεί σε αυτό το πρόγραμμα. Ο καθένας μίλησε με τη σειρά του για τη σημασία της προσευχής και του διαλογισμού με σκοπό την πνευματική αναζήτηση του ανθρώπου.

Στη συνέχεια μίλησε ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και κάποια στιγμή μας έβαλε όλους σε διαλογισμό, ζητώντας μας να μείνουμε ακίνητοι και συγκεντρωμένοι στον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό, Εσωτερικά. Είπε πως πρέπει να επαναλαμβάνουμε (*νοερά*) κάποιο όνομα του Θεού με το οποίο αισθανόμαστε άνετα και να εστιάσουμε την προσοχή μας Εσωτερικά. Όλοι καθίσαμε σε σιωπή για αρκετά λεπτά, μέχρι που ο Μαχαράτζ Τζι μας ζήτησε να σταματήσουμε το διαλογισμό και τότε ανοίξαμε τα μάτια μας. Επικρατούσε απόλυτη ησυχία, μέχρι που ένας από τους καλεσμένους που καθόταν μπροστά στην εξέδρα φώναξε ενθουσιασμένος: «Ουάου, τώρα αυτό κι αν ήταν πνευματική ώθηση!» Όλοι ξέσπασαν σε χειροκροτήματα.

Εβδομήντα τέσσερα
Mbumba Bravo

Γεννημένος στο Kinshasa της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, ήμουν δεκατεσσάρων ετών, όταν μυήθηκα από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Θα διηγηθώ δύο περιστατικά που άγγιξαν την καρδιά μου και μου επέτρεψαν να συνειδητοποιήσω ότι η Δύναμη του Διδασκάλου είναι πάντα στο πλευρό μας.

Όταν ήμουν μικρό παιδί, συχνά συνέβαινε να ακούω τον ήχο των γρύλων σε διαφορετικά σημεία μέσα στη φύση. Υπέθετα ότι αυτό ήταν φυσιολογικό και δεν έδινα πολύ προσοχή. Κάποιες φορές, ο ήχος γινόταν όλο και πιο συχνός, όλο και πιο έντονος.

Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού εκείνης της χρονιάς, πήγα διακοπές από τη Γαλλία στην πατρίδα μου, το Κόνγκο. Μέρος της κουλτούρας μας εκεί περιλαμβάνει τη διήγηση ιστοριών μυστικισμού. Ο ήχος που άκουγα σε αυτές τις περιπτώσεις ήταν τώρα ασταμάτητος και άρχισα να αναρωτιέμαι μήπως ήμουν υπό την επήρεια κάποιας μαγείας.

Πήγα να δω έναν τοπικό θρησκευτικό αξιωματούχο που μου έδωσε κάποια θεραπεία και μου υποσχέθηκε πως ο ήχος δε θα επέστρεφε ποτέ ξανά. Αντίθετα, όμως, τον άκουγα όλο και πιο συχνά, σχεδόν κάθε βράδυ. Προσευχήθηκα να ελευθερωθώ από αυτό, καθώς δεν ήξερα την πηγή του.

Αυτό συνέβαινε και δεν ήξερα την αιτία του για χρόνια, μέχρι που μία ημέρα τα μάτια μου συνάντησαν την εκπληκτική ματιά του σεβαστού μου Διδασκάλου, του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, στη φυσική του μορφή. Εκείνη την ημέρα, όταν προσήλωσα την προσοχή μου στα μάτια του, ένας Εσωτερικός ήχος άρχισε να αντηχεί και περιελάμβανε και τον ήχο των γρύλων. Μέσα από το χαμόγελό του, μου μετέδωσε πως αυτό ήταν μία έκφραση της αγάπης του και του φωτός του. Κατάλαβα ότι ήταν ο σύντροφός μου όλα αυτά τα χρόνια και έμαθα πως ο ήχος των γρύλων είναι ένας από τους πολλούς ήχους των Εσωτερικών επιπέδων. Επιπλέον, από τη μύησή μου και μετά,

αυτός ο ήχος συχνά συνοδεύεται από έγχρωμες φωτεινές λάμψεις από φώτα και από μία οβάλ μπάλα έγχρωμου φωτός.

Έμαθα για τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, όταν ο Διδάσκαλός μου Ντάρσαν Σινγκ έφυγε από αυτό το επίπεδο, ότι η ίδια Χάρη συνεχίζει να υπάρχει μέσα από αυτόν. Ένα βράδυ, το 2000, μία ομάδα από εμάς αποχαιρέτησε τον Μαχαράτζ Τζι μετά από μία ομιλία που έδωσε σε ένα ξενοδοχείο στο Roissy, στη Γαλλία. Τις ίδιες μέρες, ένα γνωστό μουσικό φεστιβάλ, εκτυλισσόταν συγχρόνως στο ίδιο μέρος και για αυτό το βράδυ εκατοντάδες άνθρωποι στριμωχτήκαμε μέσα στο τρένο, για να επιστρέψουμε στα σπίτια μας.

Σε μία από τις στάσεις, μια ομάδα νέων ανθρώπων μπήκε μέσα στο βαγόνι μας και άρχισε να ενοχλεί έναν άνθρωπο που καθόταν κοντά μου. Μετά άρχισαν να παρενοχλούν κι άλλους στο τρένο. Ξαφνικά, η ατμόσφαιρα εκεί έγινε τεταμένη, όταν κάποιος από τους νέους αυτούς τράβηξε όπλο. Φάνηκε ότι σημάδευε εμένα και όταν τράβηξε τη σκανδάλη, οι άνθρωποι περίμεναν να έχω πυροβοληθεί. Ήταν απίστευτο όμως, κανείς δεν είχε τραυματιστεί. Αργότερα, έμαθα πως ακόμη και το άτομο που κρατούσε το όπλο πίστευε πως με είχε πυροβολήσει.

Ευτυχώς, οι αστυνομικοί κατέφθασαν επιτόπου και απομάκρυναν αυτούς τους εισβολείς. Το τρένο συνέχισε την πορεία του και έφθασα στη στάση του σπιτιού μου. Όταν έφευγα από τη στάση, ο ήχος του γρύλου έφτασε σε εμένα πολύ δυνατός και μία άσπρη και μπλε πνευματική μορφή εμφανίστηκε μπροστά μου. Ήξερα ότι ήταν η έκφραση της Διδάσκαλου Δύναμης. Η μορφή εξαφανίστηκε γρήγορα, αλλά ο ήχος με συνόδευε, μέχρι που έφτασα στο σπίτι μου.

Τώρα είμαι πεπεισμένος πως ποτέ δεν είμαστε μόνοι μας και ότι η αγάπη, η προστασία και η Χάρη των Διδασκάλων είναι πάντα μαζί μας.

Εβδομήντα πέντε
Anna Dawn Maynard

Ένα μεσημέρι στην κατασκήνωση διαλογισμού (*meditation camp*) στο Μπόουλινγκ Γκριν, στη Βιρτζίνια, ήμουν σύμβουλος των νεότερων κοριτσιών. Όλοι ανυπομονούσαμε για την άφιξη του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, κατά τη διάρκεια των τελευταίων ημερών της κατασκήνωσης. Το αποκορύφωμα της επίσκεψής του που όλοι προσδοκούσαμε, θα ήταν να έρθει σε καθεμία από τις είκοσι καλύβες που οι κατασκηνωτές και οι σύμβουλοι διέμεναν.

Ήταν δική μου ευθύνη να βεβαιωθώ πως ήμαστε έτοιμοι για την επίσκεψη του Διδασκάλου. Τακτοποιήσαμε την καλύβα μας, όσο καλύτερα μπορούσαμε για την άφιξή του. Όταν ο Μαχαράτζ Τζι και η Μάτα Ρίτα Τζι έφθασαν, τους καλέσαμε να παίξουμε ένα παιχνίδι. Τα μάτια των παιδιών έλαμψαν με ευτυχία, όταν δέχτηκαν.

Σταθήκαμε σε έναν κύκλο και έδωσα στον Διδάσκαλο Ρατζίντερ το τέλος του νήματος, στο οποίο ήταν κρεμασμένη μία μπάλα. Εκείνος το πέταξε στον καθέναν μας και κάθε κορίτσι με τη σειρά του κρατούσε την άκρη του νήματος και την πετούσε πάλι πίσω σε εκείνον. Τελικά, ο Διδάσκαλος συνδέθηκε με τον καθέναν μας μέσω μιας μεγάλης σειράς από νήματα, όπως συνδέονται οι ακτίνες ενός ανεμιστήρα με το κέντρο του, όπου εδώ το κέντρο ήταν ο Μαχαράτζ Τζι.

Είχαμε παραμείνει σιωπηλοί, ούτε τα ονόματά μας δεν είχαμε πει. Όταν ο Μαχαράτζ Τζι ρώτησε ποιο είναι το όνομα του παιχνιδιού, είπα: «Κλώθουμε έναν ιστό αγάπης. Αυτό είναι, Διδάσκαλε!» Η συνεργάτης-σύμβουλος συμπλήρωσε: «Είναι ο ιστός της φιλίας!»

Ο Μαχαράτζ Τζι έγνεψε συμφωνώντας και μετά είπε αυτές τις όμορφες λέξεις: «Ποτέ να μην ξεχάσετε πως ο ιστός της αγάπης και της φιλίας μου, ποτέ δε θα λυθεί. Απλώς, να το θυμάστε αυτό».

Εβδομήντα έξι
Jora Young

Όταν μυήθηκα το 1972, ο Διδάσκαλός μου, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, μου φαινόταν πως ήταν η πιο δυναμική προσωπικότητα που είχα ποτέ γνωρίσει. Η διάνοιά του, η Χάρη του, η ομορφιά του και πάνω από όλα, η ακτινοβολία του ήταν εντυπωσιακά. Βιώνοντας δέος και θαυμάζοντας τη δύναμη της παρουσίας του, ήξερα ότι είχα συναντήσει ένα σπουδαίο άγιο άνθρωπο. Φεύγοντας από την παρουσία του, αφού τον είχα ακολουθήσει στην περιοδεία του στις Ηνωμένες Πολιτείες για τρεις μήνες, αισθάνθηκα ότι ήταν ένας από τους πιο σκληρούς χωρισμούς που είχα ποτέ βιώσει.

Ποτέ δεν είχα πραγματικά θελήσει να πάω στην Ινδία πριν, αλλά το 2003 ήμουν γεμάτη από μία ακατανίκητη επιθυμία να επισκεφθώ το Μάναβ Κέντρα στη Ντέρα Ντουν, για να δω το μέρος που ο μεγάλος Κιρπάλ είχε χτίσει ένα πνευματικό κέντρο και το είχε περπατήσει για πολλά χρόνια.

Πήγα τον Οκτώβριο και έμεινα δέκα ημέρες στο Άσραμ στο Δελχί, πριν ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ φύγει για της Η.Π.Α. Σε εκείνες τις δέκα ημέρες, είδα τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ να υπηρετεί δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους. Συνεχόμενα, ευλογούσε τα νεογέννητα παιδιά και τα νέα ζευγάρια, έδινε ανακούφιση σε εκείνους που ασθενούσαν ή θρηνούσαν, συναντούσε τις οικογένειες των μυημένων, άκουγε τις έγνοιες των μητέρων, γελούσε με τους νέους ανθρώπους. Ευχαρίστησε όλους με πυροτεχνήματα κατά τη διάρκεια της γιορτής του Ντιβάλι (*Diwali*) και μας εμπλούτισε με πολύ δυνατές ομιλίες. Ταξίδευε σε σκονισμένους και γεμάτους από ομίχλη δρόμους για ώρες, προκειμένου να συναντήσει χιλιάδες άτομα που τον περίμεναν σε απομακρυσμένες περιοχές. Χαμογελούσε, όταν του τραγουδούσαν ως ένα δείγμα προσφοράς σε εκείνον και τους ευλογούσε με τη Μύηση στο Φως και τον Ήχο. Σημείωσα ότι δεν έκανε ούτε ένα βήμα μή μια προσπάθεια να τους κρατήσει μακριά του, όταν η χαρά που ένιωθαν ήταν τόσο μεγάλη, που

δεν μπορούσαν να συγκρατηθούν από τα σχοινιά και τους σέβανταρς που τους χώριζαν.

Έδινε, έδινε και έδινε. Κάθε στιγμή της ημέρας και της νύχτας, μπορούσε κανείς να τον βρει να περπατάει ανάμεσα στα πλήθη που τον περίμεναν στο κατώφλι του, είτε καθισμένοι εκεί είτε κοιμισμένοι. Κανείς δεν έμενε έξω. Κανείς δεν απομακρυνόταν. Ο Διδάσκαλος ήρθε να εκπληρώσει όλες τις επιθυμίες που είχαν για τον ίδιο.

Την τελευταία ημέρα, τον περιμέναμε στην πόρτα του για να μας ευλογήσει όλους, πριν φύγει για το αεροδρόμιο. Όταν διέσχισε το κατώφλι του σπιτιού του, ο ήχος μιας μεγάλης και δυνατής μηχανής προηγήθηκε και ένα βουητό πολύ ισχυρό και δυνατό έμοιαζε να δονεί όλα και όλους γύρω μου, αλλά αυτό τον ήχο τον ακτινοβολούσε Εκείνος! Δεν είχα ακούσει το Ηχητικό Ρεύμα έτσι πριν.

Αφού έφυγα από το άσραμ, ο Ήχος παρέμεινε. Με συγκλόνισε με τέτοιο τρόπο, που με συνεπήρε. Συνειδητοποίησα πως ο Διδάσκαλος μού έδειχνε αυτόν τον Ήχο και ήξερα πως ποτέ δε θα ήμουν έτοιμη για αυτόν τον τύπο της αποκάλυψης πριν. Θα με τρόμαζε, αν αυτό μου αποκαλυπτόταν κάποια άλλη στιγμή πριν. Ο Ήχος ήταν Εκείνος. Εκείνος ήταν παντού.

Ο Ήχος έμεινε μαζί μου όλη την επόμενη ημέρα, σαν να είμαστε φίλοι, και ταξιδέψαμε γύρω στο Δελχί. Μερικές φορές ο Ήχος ήταν τόσο δυνατός, που έμοιαζε να κουνάει τα πάντα γύρω μου. Ήμουν όλο χαρά, Ένοιωθα ζαλισμένη ορισμένες στιγμές, καθώς ο Ήχος ήταν μέσα σε εμένα και ταυτόχρονα παντού την ίδια στιγμή. Μόνο ο Ήχος, τίποτε άλλο, έμοιαζε σαν να είναι το μόνο αληθινό πράγμα.

Ένιωθα σίγουρη τώρα πως ο Ήχος ήταν ένας προάγγελος της συνάντησης με την Ακτινοβόλο μορφή του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ στο Μάναβ Κέντρα, αν θα μπορούσα να περιμένω μέχρι την επόμενη ημέρα. Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ μου είχε πει: «Ελπίζω να περάσεις υπέροχα στην Ντέρα Ντουν». Σίγουρα, αυτός ο Ήχος με οδηγούσε στον Διδάσκαλο Κιρπάλ στην Ντέρα Ντουν.

Το επόμενο πρωί, όταν ξύπνησα, ο Ήχος είχε φύγει. Ταξίδεψα με δύο αγαπημένες συντρόφους για έξι ώρες με το τρένο προς την Ντέρα Ντουν και εκεί καλωσοριστήκαμε από έναν μυημένο που με χαρά μας προσέφερε το σπίτι του, για να μείνουμε. Το σπίτι του ήταν ακριβώς δεξιά από ένα μπάνγκαλοου, στο οποίο ο Διδάσκαλος Κιρπάλ λένε ότι είχε δώσει τις ομιλίες που εκδόθηκαν σε βιβλίο με τίτλο «Πρωινές Ομιλίες» και ήταν κοντά στο οικοδομικό τετράγωνο όπου κατοικούσε ο Διδάσκαλος Κιρπάλ. Η λαχτάρα μου να περπατήσω εκεί όπου είχε περπατήσει ο Διδάσκαλος Κιρπάλ, ήταν όπως η λαχτάρα ενός μικρού παιδιού που περιμένει το πρωί των Χριστουγέννων. Ήμουν βέβαιη τώρα πως, όταν στάθηκα εκεί όπου τα πόδια του κάποτε είχαν αγγίξει, θα γνώριζα το νόημα της απόλυτης φώτισης!

Πήγα στο μπάνγκαλοου. Είδα το κρεβάτι του, τα βιβλία που διάβαζε και τα γυαλιά του και θυμήθηκα πως τα έβλεπα στα χέρια του, όταν μιλούσε στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο ήλιος διαπερνούσε το παράθυρο αποκαλύπτοντας σωματίδια σκόνης. Αλλά εκεί δεν υπήρχε ο Ήχος.

Το επόμενο πρωί, ξύπνησα νωρίς και περπάτησα στο σπίτι του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, στο δρόμο Rajpur. Εκεί ήταν το μπαστούνι του, ήταν και η καρέκλα του από λυγαριά, στην οποία εικονιζόταν σε τόσες πολλές φωτογραφίες στα Σατ Σαντές. Στους όμορφους περιποιημένους κήπους, κάθησα στην άκρη ενός φαραγγιού, όπου εκεί συχνά καθόταν ο ίδιος σε διαλογισμό. Ήταν τόσο όμορφα και κάπως απομονωμένα και τόσο ενδιαφέρον –σαν να πήγαινα στο σπίτι του Τόμας Τζέφερσον ή του Καρλ Σάντμπεργκ, όπου οι προσεκτικά διατηρημένες ενθυμήσεις εμπνέουν σεβασμό. Αλλά δεν υπήρχε ο Ήχος. Η υπέροχη δύναμη και ακτινοβολία που έμοιαζε να σκορπάει και να διοχετεύεται από τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι δεν ήταν εδώ.

Ενώ ήμουν στη Ντέρα Ντουν, πήγα στο Μάναβ Κέντρα και περπάτησα σε όλα τα μέρη που ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι κάποτε περπάτησε. Βίωσα την ομορφιά των αστεριών στον καθαρό ουρανό της Ντέρα Ντουν και τις πεταλούδες και τα λουλούδια

να ανθίζουν παντού στους κήπους που περιβάλλουν το δωμάτιό του εκεί. Όλα αυτά ήταν υπέροχα. Αλλά δε βρήκα το πρόσωπο του Διδασκάλου.

Αυτό που βρήκα, πάνω από όλα, ήταν κάτι που δεν προσδοκούσα. Ανακάλυψα, με βεβαιότητα, ότι η Δύναμη του Διδασκάλου είναι κάτι ζωντανό. Δεν είναι ανάμνηση. Δεν υπάρχει σε ένα μέρος προσκυνήματος ή σε πράγματα φτιαγμένα από πέτρα. Συνειδητοποίησα πως όσο υπέροχες οι πολύτιμες αναμνήσεις μας μπορεί να είναι, η Δύναμη του Διδασκάλου ζει στο ζωντανό Διδάσκαλο. Πηγάζει από τη ζωντανή του μορφή. Είναι από το ζωντανό Διδάσκαλο που αυτή η Δύναμη ρέει και αφυπνίζεται μέσα μας.

Πήγα στην Ινδία, για να ανακαλύψω πως η Διδάσκαλος Δύναμη δεν είναι μία ανάμνηση σε ένα μακρινό μέρος, αλλά είναι πάντα μαζί μας. Είναι ζωντανή και δίνεται ελεύθερα σε όλους που έχουν τα χέρια τους ανοιχτά. Βρήκα πως αυτό που έψαχνα, πάντα υπήρχε μέσα μου και ποτέ δε θα με αφήσει. Αυτή η Δύναμη είναι το αληθινό μέρος του προσκυνήματός μου.

Εβδομήντα επτά
Joseph Nartey

Η πνευματική μου αναζήτηση με οδήγησε στη θεοσοφία, τη γιόγκα και τη μυστικιστική Θιβετιανή σκέψη. Ως αναζητητής στην Γκάνα, είχα ένα όραμα, σύμφωνα με το οποίο ένας Ινδός με μακριά μαλλιά μού ζήτησε να γονατίσω για Μύηση. Τοποθέτησε τον αντίχειρά του στο Τρίτο μου Μάτι και μου είπε πως μου είχε δώσει Μύηση στο Νάαμ, στο Εσωτερικό Φως και Ήχο. Δεν ήξερα ποιο ήταν αυτό το άτομο και συνέχισα να ψάχνω, αλλά δεν μπορούσα να βρω την πνευματική βοήθεια που χρειαζόμουν.

Μερικά χρόνια αργότερα, έμαθα για τα διδάγματα της Επιστήμης της Πνευματικότητας. Έλαβα επίσημη Μύηση μέσω ενός αντιπροσώπου του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, το 1979. Όταν είδα ένα βίντεο που έδειχνε τον Διδάσκαλο Ντάρσαν χωρίς το τουρμπάνι που συνήθως φορούσε, με τα μαλλιά του λυτά κάτω, συνειδητοποίησα πως ήταν το άτομο που μου έδωσε τη Μύηση στο Νάαμ στο όραμά μου. Ποτέ δεν είχα την ευκαιρία να τον συναντησω σε φυσικό επίπεδο.

Το 1997, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ το έκανε δυνατό για εμένα να παρευρεθώ στο έβδομο Παγκόσμιο Συνέδριο του Μυστικισμού, στο Δελχί. Είχα μια προσωπική συνέντευξη μαζί του, πριν επιστρέψω στην πατρίδα. Επιτέλους, για πρώτη φορά στη ζωή μου, ήμουν πρόσωπο με πρόσωπο, ένας προς έναν με το ζωντανό Διδάσκαλο! Ήμαστε στο γραφείο του, στο Κιρπάλ Άσραμ και η ειρηνική, μακάρια ατμόσφαιρα ήταν υπέροχη πέρα από κάθε περιγραφή. Η κοντινή αλληλεπίδραση και οι ματιές του Διδασκάλου με διαπέρασαν και όταν αποσύρθηκα στο κρεβάτι μου τις πρώτες πρωινές ώρες της ημέρας, μπήκα σε μια κατάσταση έκστασης. Τυλίχτηκα από ένα μπλε φως που άλλαξε σε ένα φωτεινό λευκό φως. Το “Είναι” μου γέμισε με μακαριότητα και αγάπη. Ήταν μια γεύση από τον παράδεισο!

Μετά από εκείνη την ημέρα, ευλογήθηκα με το όραμα της Εσωτερικής μορφής του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Αγαπούσα

να κλείνω τα μάτια μου οπουδήποτε και οποιαδήποτε ώρα και να απολαμβάνω αυτή την ευλογία από τον υπέροχο Διδάσκαλο Χαζούρ, ακόμη κι όταν κουβέντιαζα με φίλους. Αυτό συνεχίστηκε παράλληλα με ένα δυνατό Ηχητικό Ρεύμα για τρεις μήνες, μετά την επιστροφή μου από το Κιρπάλ Άσραμ.

Εβδομήντα οκτώ

Margaret Diaz

Ήμουν άρρωστη για πολλούς μήνες κάθε χρόνο, με πυρετό, κούραση και σωματικούς πόνους, που με έκαναν ανίκανη να εργάζομαι και να συμμετέχω στην κοινωνική ζωή. Επιπλέον, για δέκα χρόνια υπέφερα από ένα σοβαρό πρόβλημα στην πλάτη μου. Οι γιατροί μού είπαν πως μία επέμβαση θα με ανακούφιζε από τον πόνο, αλλά δε θα μπορούσα να περπατήσω. Από τότε που ήμουν ακόμη νέα γυναίκα, έβρισκα τον εαυτό μου όλο και πιο αποκαρδιωμένο.

Ένα πρωί, καθώς ξεκουραζόμουν στο σπίτι μου, άκουσα μία ανακοίνωση στο ραδιόφωνο, σε έναν ισπανόφωνο ραδιοφωνικό σταθμό, για έναν πνευματικό Διδάσκαλο που θα ερχόταν στην πόλη του Σικάγο και θα έδινε Μύηση στο Εσωτερικό Φως και τον Ήχο. Ήμουν ανοικεία με αυτές τις έννοιες, αλλά ήμουν περίεργη και ένιωσα μία επιθυμία να πάω. Νοητικά φανταζόμουν τον Διδάσκαλο ψηλό με όμορφα ρούχα και κοσμήματα. Η συνάντηση έγινε στις 22 Αυγούστου 1999. Αν και δεν ένιωθα καλά, σηκώθηκα νωρίς για να παρευρεθώ στην ομιλία του.

Όταν το λεωφορείο μου έφτασε στο χώρο της διάλεξης, μπήκα και κάθισα σε μία θέση στην κατάμεστη αίθουσα. Προς έκπληξή μου, όταν ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ συστήθηκε, είδα έναν άντρα ντυμένο απλά, με λευκά ινδικού τύπου ρούχα, με ένα τουρμπάνι και μαύρη γενειάδα. Είχε ένα όμορφο χαμόγελο και αισθάνθηκα πολλή ενέργεια να έρχεται από εκείνον, τόσο πολύ, που αισθάνθηκα δέος. Ο εισηγητής αναφέρθηκε στον Διδάσκαλο με το όνομα "Μαχαράτζ Τζι".

Άκουσα την ομιλία του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ και αποφάσισα να παραμείνω για τη Μύηση μετά το πρόγραμμα. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής, δεν κατάλαβα το μεγαλύτερο μέρος της θεωρίας που παρουσίασε σε μεγάλο βαθμό, λόγω των περιορισμένων Αγγλικών μου, αλλά είχα μία όμορφη εμπειρία του Φωτός και του Ήχου στο διαλογισμό που ακο-

λούθησε.

Στο τέλος της συνεδρίας, μας δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσουμε με τον Μαχαράτζ Τζι ατομικά, ενώ ήταν καθισμένος στην εξέδρα. Ένιωσα ντροπαλή και απρόθυμη να πάω σε αυτόν. Καθώς προχωρούσα με τη σειρά μου πιο κοντά του, ένιωσα μια ηλεκτρική φόρτιση να ξεχύνεται, διαπερνώντας με. Αυτό με τρόμαξε και πραγματικά βγήκα από τη σειρά, εξαιτίας αυτού που ένιωσα, αλλά αισθάνθηκα πάλι μία έλξη να επιστρέψω. Το έκανα αυτό επανειλημμένως. Κάθε φορά που βίωνα αυτή τη φορτισμένη Δύναμη, αποφάσιζα να φύγω, επειδή φοβόμουνα, αλλά μετά γυρνούσα πάλι πίσω στη σειρά μου.

Τελικά, βρήκα το θάρρος να τον πλησιάσω. Ενώ στεκόμουν μπροστά στον Μαχαράτζ Τζι και με κοίταξε μέσα στα μάτια μου, ο χρόνιος πυρετός και οι σωματικοί πόνοι αισθάνθηκα ότι έφυγαν. Έκανε μία σύντομη περιστροφική κίνηση με τα χέρια του και μπορούσα να νιώσω τη σπονδυλική μου στήλη να κινείται πραγματικά. Μετά, ο πόνος της πλάτης έφυγε.

Μου δόθηκαν κάποια πράγματα καλωσορίσματος στο Μονοπάτι, (*πρασάντ*), είπα αντίο και πήρα το λεωφορείο για το σπίτι μου. Μπορούσε να είναι αληθινό ότι το σώμα μου είχε γιατρευτεί; Ένιωθα ένα άλλο επίπεδο ενέργειας να με διακατέχει και δεν ένιωθα κανέναν απολύτως πόνο.

Όταν επέστρεψα σπίτι, πήγα στην κουζίνα μου να φτιάξω φαγητό. Θυμάμαι να κοιτάζω στο ψυγείο και να αναρωτιέμαι τι θα έπρεπε να ετοιμάσω.

Ακριβώς τότε, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ μπήκε στο δωμάτιο. Ήμουν σοκαρισμένη. Πώς έφτασε ως εδώ; Είχε ένα μεγάλο, πλατύ χαμόγελο και όμορφα λαμπερά μάτια. Απαλά, άγγιξε τον ώμο μου και πρέπει να είχε διαβάσει τις έκπληκτες σκέψεις μου. Είπε στα Ισπανικά: «Μην ανησυχείς». Ήμουν πολύ φοβισμένη, για να απολαύσω τη συντροφιά του. Εξάλλου, μόλις τον είχα γνωρίσει. Γιατί με ακολούθησε;

Νευρική, έφυγα γρήγορα και πήγα σε ένα μικρό μαγαζί που ήξερα στη γειτονιά. Συνέχιζα να σκέφτομαι για το πώς ήξερε πού ζούσα. Είχα πάρει τρία λεωφορεία για να επιστρέψω

σπίτι μου, πώς βρήκε το δρόμο; Και πώς μπήκε στο σπίτι μου χωρίς κλειδί; Κάποιος στο μαγαζί πρόσεξε τη συναισθηματική μου κατάσταση και με ρώτησε αν ήμουν εντάξει. Εξήγησα ότι δεν ήθελα να αγοράσω τίποτα, απλώς είχα ξαφνιαστεί με κάτι και δεν ήθελα να είμαι σπίτι μου για την ώρα.

Χωρίς να είμαι σίγουρη αν θα έπρεπε να πάω πίσω στο διαμερισμά μου, τηλεφώνησα σε μία φίλη μου που είχε πάρει τη Μύηση μαζί με εμένα. Ρώτησα αν ο Μαχαράτζ Τζι ήταν στο σπίτι της. «Όχι, είσαι τρελή;» μου είπε. Φαινόταν λίγο να ζηλεύει που είχα αυτή την εμπειρία.

Αποφάσισα να πάρω κάτι να φάω. Ενώ ήμουν εκεί, είδα μία κυρία που ξέρω πως εργάζεται χρησιμοποιώντας ψυχικές δυνάμεις και τη ρώτησα για ό,τι είχε συμβεί. Μου είπε πως αυτός ο άνθρωπος ήταν σπουδαίος, γεμάτος με φως. Μετά, μου είπε πως θα ήθελε να έχει αυτή την εμπειρία κι εκείνη και εξήγησε πως ήμουν πολύ τυχερή. Αυτό με έκανε να αισθανθώ λίγο καλύτερα και επέστρεψα στο διαμέρισμά μου. Τώρα, ο Διδάσκαλος δεν ήταν πια πουθενά.

Δεν πέρασε πολύ ώρα, μέχρι που ο Μαχαράτζ Τζι άρχισε να εμφανίζεται πάλι στο σπίτι μου και τώρα τον καλωσόρισα. Ήταν τόσο γεμάτος με αγάπη.

Εδώ και πολλά χρόνια, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ είναι ο σύντροφος, ο φίλος και ο βοηθός μου. Την πρώτη φορά που ήρθε στην κουζίνα, εμφανίστηκε με το κανονικό του φυσικό σώμα. Αλλά από τότε, όποτε τον βλέπω, είναι γεμάτος με φως και ακτινοβολεί φως. Τα πόδια του δεν αγγίζουν το έδαφος. Κινείται ομαλά και αθόρυβα και μου μιλάει στα Ισπανικά.

Πολλές φορές, ο Διδάσκαλος με έχει ξυπνήσει στις τρεις τα ξημερώματα για να διαλογιστώ. Κοιμάμαι στο σκοτεινό μου δωμάτιο και όταν έρχεται, είναι με το ακτινοβόλου του φως που με ξυπνάει. Ανοίγω τα μάτια μου και τον βλέπω να στέκεται εκεί χαμογελώντας και με καθοδηγεί, για να σηκωθώ και να διαλογιστώ. Κάθε τόσο, θα με χτυπήσει απαλά στην πλάτη μου, για να με σηκώσει. Θυμάμαι μία φορά πως άνοιξε και το φως της κρεβατοκάμαρας, πατώντας το διακόπτη στον

τοίχο! Όταν δει ότι είμαι ξύπνια, φεύγει. Είναι πάντα τόσο ευγενικός, στοργικός και αγνός. Ένιωσα πολύ ωραία μια φορά, όταν σηκώθηκα στην ώρα μου και ήδη διαλογιζόμουν, όταν έφθασε Ήταν τόσο ευτυχισμένος να με βλέπει να κάνω αυτό που ήθελε.

Όποτε η πνευματική μορφή του Μαχαράτζ Τζι εμφανίζεται, είναι πολύ υπομονετικός μαζί μου. Με βοηθά ακόμη και για ασήμαντα εγκόσμια θέματα. Συχνά τον βλέπω, όταν ετοιμάζομαι να φύγω από το σπίτι μου. Μια φορά, βιαζόμουν και ανησυχούσα πως θα έχανα το τρένο. Με διαβεβαίωσε πως δε θα το χάσω και με συνόδευσε περπατώντας μαζί μου προς τη στάση του τρένου. Κάποια άλλη φορά, ενώ ήμουν στο κατώφλι της εξώπορτας, μου θύμησε πως είχα ξεχάσει τα κλειδιά μου! Είναι κάτι περισσότερο από όσα μπορώ να κατανοήσω. Μερικές φορές κουβαλάει έγγραφα και μου εξηγεί πως είναι απασχολημένος και δεν έχει πολύ χρόνο.

Θυμάμαι μία φορά με πείραζε όταν έφευγα, λέγοντας πως ξέχασα να του πω "αντίο". Μερικές φορές θα ήθελα να δώσω στον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ μια μεγάλη αγκαλιά ευγνωμοσύνης και αγάπης, αλλά δεν μπορώ να τον πλησιάσω, γιατί υπάρχει τόσο πολύ λαμπερό φως. Όταν φεύγει από ένα δωμάτιο, η όμορφη μορφή του κινείται προς τα πάνω και έξω, αφήνοντας ένα ίχνος λαμπυρίζοντος φωτός.

Ευρετήριο συγγραφέων

Για τον Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ

Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ είναι ένας παγκόσμια γνωστός πνευματικός Διδάσκαλος και κορυφαίος ειδικός στο Διαλογισμό. Είναι συγγραφέας πάνω από είκοσι βιβλίων, μεταφρασμένων σε πενήντα γλώσσες. Ανάμεσα στα βιβλία του με τις μεγαλύτερες πωλήσεις συγκαταλέγονται τα βιβλία: *Εσωτερική και Εξωτερική Ειρήνη μέσω του Διαλογισμού, Ενδυναμώνοντας την Ψυχή σας μέσω του Διαλογισμού, Σπίθα Θειότητας, Διαλογισμός ως Θεραπεία για την Ψυχή, Πνευματικά Μαργαριτάρια για μία Φωτισμένη Ζωή* και *Μεταξένια Κλωστή του Θείου.*

Έχει παρουσιάσει μια δυναμική και παράλληλα απλή τεχνική διαλογισμού σε εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον κόσμο, μέσω σεμιναρίων, retreat διαλογισμού, συνεδρίων, βιβλίων, εκατοντάδων άρθρων σε περιοδικά, μέσω τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών εκπομπών, CD, DVD και μεταδόσεις μέσω του Διαδικτύου.

Η μέθοδός του για επίτευξη εσωτερικής και εξωτερικής ειρήνης μέσω του διαλογισμού έχει αναγνωριστεί και είναι αξιοσέβαστη από πολιτικούς και πνευματικούς ηγέτες, όπου κι αν πηγαίνει. Διδάσκει ένα μη θρησκευτικού τύπου διαλογισμό, ο οποίος μπορεί να ασκηθεί από ανθρώπους όλων των πολιτισμών, ανεξάρτητα από τις εμπειρίες και την εκπαίδευση που έχουν, από ανθρώπους όλων των ηλικιών και από όποιο μονοπάτι ζωής κι αν προέρχονται.

Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ Τζι είναι πνευματικός προϊστάμενος της Επιστήμης της Πνευματικότητας, ενός μη κερδοσκοπικού και μη θρησκευτικού οργανισμού, με κέντρα σε περισσότερες από σαράντα χώρες στον κόσμο. Η Επιστήμη της Πνευματικότητας παρέχει έναν κοινό τόπο (*φόρουμ*) για ανθρώπους, ώστε να μάθουν διαλογισμό και να βιώσουν μια Εσωτερική και εξωτερική προσωπική μεταμόρφωση.

Περισσότερες Πληροφορίες:

Για τα προγράμματα, τα βιβλία, τη βιβλιογραφία, τα DVD, τα CD, το διαδικτυακό χώρο και άλλες εκδόσεις του Σαουάν Κιρπάλ, επικοινωνήστε με:
SK Publications, c/o Science of Spirituality Distribution Center, 4 S 175 Naperville Rd., Naperville, IL 60563.
Τηλέφωνο: (630) 955-1200 ή Fax: (630) 955-1205
ή επικοινωνήστε με: ***Sawan Kirpal Ruhani Mission* - *Science of Spirituality,*** c/o Kirpal Ashram,
Sant Kirpal Singh Marg, Vijay Nagar, Delhi, India 110009.
Τηλέφωνο: 91-11-27214040.
Για τα προγράμματα του, επισκεφθείτε την ιστοσελίδα:
www.sos.org.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

Κυκλωμένοι με Θεία Αγάπη

Το βιβλίο "Κυκλωμένοι με Θεία Αγάπη" περιέχει εμπειρίες μαθητών του πνευματικού Διδασκάλου Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ.

Είναι απειράριθμος ο αριθμός των ατόμων που συμμετείχαν σε πνευματικά προγράμματα και συνεδρίες διαλογισμού μαζί του και από αυτούς τουλάχιστον ένα εκατομμύριο είναι μαθητές και οπαδοί του.

Αυτές οι αναφορές αποτελούν έκφραση ευγνωμοσύνης ατόμων που γνώρισαν την τρυφερή παρουσία του στη ζωή τους. Αναφέρονται στην επίδρασή της θείας του χάρης όχι μόνο στην καθημερινή τους ζωή αλλά και στη βιωματική εσωτερική τους αναζήτηση στα ανώτερα πνευματικά πεδία. Περιγράφονται στο βιβλίο προσωπικές εμπειρίες αυτών των ατόμων σχετικά με το ρόλο και την ευλογία ύπαρξης ενός πραγματικού πνευματικού Διδασκάλου.

Ακόμα, αυτό το βιβλίο αναφέρεται στην συνειδητοποίηση της χάρης, της καθοδήγησης και της θείας αγάπης του Διδασκάλου Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ με την οποία ήταν κυκλωμένοι οι μαθητές του, στο δρόμο τους πίσω στον Οίκο του Πατέρα (Θέωση).

Ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ είναι ένας διεθνώς αναγνωρισμένος πνευματικός Διδάσκαλος που διαδίδει το διαλογισμό. Εκτός των άπειρων εντύπων και άρθρων του, είναι συγγραφέας και των βιβλίων "Εσωτερική και Εξωτερική Ειρήνη μέσω του Διαλογισμού", "Δυναμώστε την Ψυχή σας με το Διαλογισμό", "Σπίθες Θειότητας", "Ο Διαλογισμός σαν μέσο θεραπείας της ψυχής".

Δίδαξε μια μέθοδο διαλογισμού σε εκατομμύρια ανθρώπους ανά τον κόσμο και συνεχώς διοργανώνει πνευματικά προγράμματα και συνεδρίες διαλογισμού. Εκδίδει βιβλία και συμμετέχει ανά τον κόσμο σε εκπομπές και τηλεοπτικές εμφανίσεις.

Για περισσότερες πληροφορίες ανατρέξτε στην ιστοσελίδα www.sos.org

ISBN 978-960-430-428-8